นิตยสาร สไตล์ สาว

sp

ปีที่ 1 ฉบับที่ 6

สีของหัวนม ทำไมไม่ค่อยเหมือนกัน? อ่านได้ ใน "ปัญหาคาสะดือ"

♦ อ่าน คอลัมน์ **"สกู๊ปเสียวว้อย"** แล้วคุณจะได้รู้อะไรดี ๆ **เกี่ยวกับเซ็กส์...**

45

ปัญจา ธาราสาย

'น้องพิม' 37-25-36

ปัญจา ธาราสาย

'น้องพิม' 37-25-36

สารบัญ

บอกกล่าวเล่าขาน

นับจากเทศกาลวันขึ้นปีใหม่ผ่านไป พวกเราชาวไทยก็ยังไม่มีอะไรใหม่ ๆ เข้ามา มีแต่จะยิ่งแย่ลงทุกที คนตกงานก็เพิ่มมากขึ้น...มากขึ้น จนทุกวันนี้แทบจะแย่งกันกิน แย่งกันอยู่ ยังไง ๆ ก็ต้องช่วยกันประคับประคองบ้านเมืองให้อยู่รอดกันไปได้ ไม่อย่างนั้นทุกคนก็จะพากันอดตาย และตอนนี้ถ้าใครมีเงินดอลล่าร์ติดตัวไว้ก็ช่วยกันสมทบทุนช่วยชาติ ร่วมกันใช้หนี้ แค่นี้ก็พอแล้ว

ขอส่งข่าวเกี่ยวกับสไตล์สาว ของเราว่า ยังคงยืนหยัดอยู่ในราคาเดิม 45 บาท แต่อัดแน่นด้วยเนื้อหา สาระมากมาย อ่านแล้วคุ้มค่าเกินราคาจริง ๆ

และใครที่ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเสียว ๆ เซ็กส์ ๆ อย่าเก็บงำเอาไว้คนเดียว เขียนมาเล่าให้เพื่อน ๆ ได้ฟังกัน อาจมีใครสักคนที่โดนมาเหมือนกับคุณ เรายังมีค่าตอบแทนให้สำหรับเรื่องที่นำลงตีพิมพ์ เป็นวิดีโอหนังเด็ด ๆ หรือถ้าคุณต้องการค่าตอบแทนเป็นจำนวนเงิน 200 ต่อหนึ่งเรื่อง ก็โปรดแจ้งมาให้เราทราบด้วย ส่งมายัง **พวงผกา ตู้ ป.ณ. 175 ปทจ. บางกอกน้อย กทม. 10700**

พวงผกา

ใบสมัครสมาชิกนิตยสาร 'สไตล์สาว'

ชื่อ/นามสกุล...

ที่อยู่...

....

....

พร้อมกันนี้ได้ส่ง ☐ ตั๋วแลกเงินไปรษณีย์ ☐ ธนาณัติ

สั่งจ่าย คุณเสรี ตู้ป.ณ. 108 ปทจ. บางกอกน้อย กทม.10700

จำนวนเงิน..บาท มาพร้อมแล้ว

<u>อัตราค่าสมาชิก</u>

1 ปี	24 ฉบับ	=	1,080 บาท
ครึ่งปี	12 ฉบับ	=	540 บาท

ด่วน! **สำหรับผู้สมัครสมาชิกในเดือนนี้ เรามีของกำนัลเป็นวิดีโอแถมให้ 2 ม้วนฟรี ๆ**

คุณแม่...นักมายากล

ภาพ 1 แดเนี่ยลคอยเป็นกำลัง ใจขณะมาม่ากำลังฝึกซ้อมเกมเสี่ยงตายอย่างหนึ่ง

เฮเลน กิลลาร์ด เหมือนคุณแม่ทั่ว ๆ ไปที่รุ่งเช้าจูบลาสามี ขณะเขาจะออกไปทำงาน จากนั้นเธอพาลูกสาวคนโตไปส่งที่โรงเรียนอนุบาลก่อนจะพกพาลูกชายวัยหนึ่งขวบไปทำงานในฐานะนักมายากลหญิงผู้มีความสามารถอย่างยากจะหาคู่แข่งใดมาเทียบเธอได้ เธอเติบโตมาในโลกแห่งมายากลและเอาดีได้ด้วยการเอาอย่างอาร์เธอร์ คอจลัน พ่อผู้มีชื่อเสียงเลื่องลือในแวดวงนี้มาก่อน บทบาทเด่นของเฮเลนก์ คือลงไปในถังน้ำแบบโบราณโดยมีโซ่มัดรอบข้อเท้าทั้งสองและสองมือติดกุญแจมือ แต่เพียงพริบตาเดียวก็ออกมาได้โดยมือและเท้าเป็นอิสระ

แรกเริ่มเดิมที เธอตั้งใจจะเป็นช่างทำผม ครั้นพ่อถามว่า พอจะช่วยเขาเรื่องการแสดงบนเวทีได้ไหม เธอก็ขอลองดูและแล้วก็พอใจที่ได้สัมผัสกับงานที่ท้าทายและได้ทำอะไรที่ต่างไปจากผู้หญิงคนอื่น ๆ

ฉากหนึ่งเธอสามารถหนีออกมาจากกล่องที่ติดกุญแจและในกล่องนั้นมีคาร์บอน มอน็อกไซด์อยู่เต็ม ในระหว่างออกทัวร์มัลต้า ต้นปีนี้ เธอสามารถหนีระเบิดเวลาออกมาจากตู้ที่ทำด้วยเหล็กกล้าได้ทันการ

เธอหมั่นไส้ที่ยอดนักมายากลในโลกนี้ล้วนเป็นผู้ชาย จึงขอสร้างประวัติศาสตร์จารึกไว้ให้โลกดูเด่น อาร์เธอร์ผู้พ่อนั้นเริ่มดังระเบิดเมื่อเขาหนีออกมาจากกล่องเหล็กกล้าที่ถูกโยนลงในอ่างที่มีฉลามอยู่มากมายได้สำเร็จโดยไม่ได้รับอันตรายใด ๆ และอีกหนึ่งในฉากที่เด็ดดวงที่สุดคือ เมื่อเขาถูกติดกุญแจมือเข้ากับเก้าอี้ไฟฟ้าแล้วหนีออกมาก่อนมีการปล่อยกระแสไฟฟ้าสั่งตาย

2 เฮเลน ยอดนักมายากลหญิงกับลูก ๆ ทั้งสองและ (ขวา) อาร์เธอร์ คุณพ่อผู้สืบทอดวิชามายากลให้เธอ

ทุกวันนี้อาร์เธอร์ ให้เฮเลนลูกสาวเป็นใหญ่ในโชว์ของเขาและเขาก็ยังฝันถึง

3 เฮเลนฝึกการหนีออกจากถังไม้

เกมหนีตายแบบแปลก ๆ ต่อไป บัดนี้เขากำลังวางแผนให้เฮเลนหนีออกมาจากถังไวน์ อย่างที่เห็นในภาพ

เฮเลน ยอมรับว่าการแสดงของเธออาจเป็นอันตรายสุดโด่ง แต่เธอก็ทำเป็นลืมมันเสียโดยหันมาใช้เวลาให้มากกับการเตรียมตัวและตั้งสมาธิ *"ขืนมัวแต่คิดหากเกิดอะไรขึ้นลูก ๆ จะขาดแม่ละก็ ฉันคงไม่ต้องทำอะไร แต่ฉันก็มั่นใจในเพื่อนร่วมงานค่ะ ผู้คนโดยทั่ว ๆ ไปชอบห้อมล้อมดูอะไรที่มันเป็นอันตราย นี่เองที่พวกเขาชอบชมบันเทิงชนิดนี้"* เธอกล่าวทิ้งท้ายอย่างคุณแม่ลูกสองผู้ยังมีไฟ

ทรงผมเมดุซ

เจเน็ต แจ็คสัน เดินทางสู่ลอนดอนเพื่อโปรโมทอัลบั้มใหม่ของเธอ และทำผม คล้ายเมดูซมากกว่าจะเป็น โปรดิวเซอร์เพลงป๊อบ โถ! ก็ เธอเป็นน้องสาว ไมเคิล แจ็คสัน นี่นา ตระกูลนี้มี หรือจะทำอะไรให้เหมือน ชาวบ้าน

ม้าแคระยอดรัก...

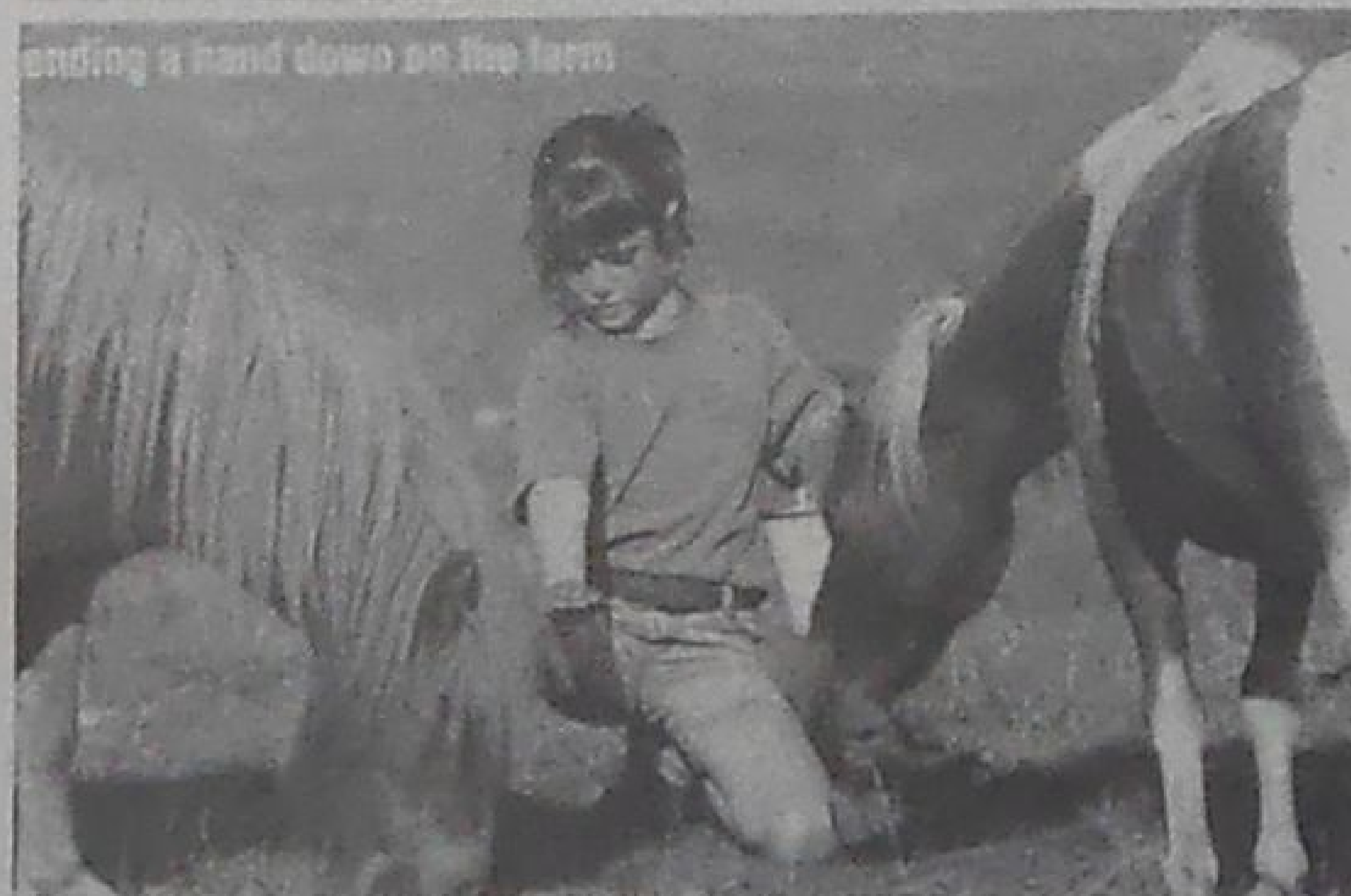

Annabelle sneaks a cuddle from four-month-old Esprit

แต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ที่ มอรีน ฮาร์เปอร์ หลงรักม้าแคระและที่นั่นเธอยังมีฟาร์มม้าแคระถึง 18 ตัวซึ่งไม่มีตัวใดสูงกว่า 96 เซน–ติเมตร ที่เธอชอบม้าแคระก็เพราะมันน่ารัก เชื่องและอ่อนโยน ปีกลายพวกม้าของเธอได้รับรางวัลสูงสุด 12 รางวัล

คุณยายมอรีน มีความสุขมาก โดยมีหลานสาวทั้งสองช่วยให้อาหารม้าและยังจูงมาโชว์ในงานประกวดม้า เธอเปิดเผยว่า ม้าแคระนั้นแรกเริ่มเดิมทีมีการเพาะพันธุ์กันในยุโรปในฐานะเป็นสัตว์เลี้ยงของลูกท่านหลานเธอแห่งราชสำนัก ในระหว่างศตวรรษที่ 17 และ 18 พวกมันถูกนำสู่อเมริกาประมาณ คศ. 1800 เพื่อใช้ในเหมืองถ่านหินและถูกส่งไปยังนิวซี–แลนด์จากเท็กซัส ในปี 1980 และ *มอรีน ฮาร์เปอร์* เป็นคุณยายชาวนิวซีแลนด์ ตลอดจนหลาน ๆ มีความสุขที่ได้อยู่กับสัตว์น้อยที่แสนจะน่ารักนี้

ending a hand down on the farm

เรื่องจริงของ ทินี่ จาร์เร็ตต์

วันหนึ่งขณะเจเรมี่ เดินเตาะแตะอยู่บริเวณสนามหญ้าหน้าบ้าน เขาเดินผ่านประตูรั้วออกไปยังปาร์คโดยพี่เลี้ยงไม่ทันเห็น เจ้าทินี่ สุนัขวัย 14 ขวบตั้งท่าวิ่งตามออกไปคุ้มครองเจ้านายตัวน้อย ๆ ของมันแต่เสียงลุงมัลค่อมดังขึ้นมาก่อนว่า "ทินี่ เจเรมี่อยู่ไหนฮึ?

ทินี่ ดึงชายกางเกงลุงและวิ่งนำไปที่ประตูรั้ว มัลค่อมพอจะเข้า เขาตรงลิ่วไปยังปาร์ค แต่ทินี่วิ่งนำไปก่อนด้วยหัวใจที่เต้นระทึกของสุนัขผู้แก่เฒ่า ที่ปาร์คเจเรมี่ลงไปยืนแช่น้ำอยู่แค่เข่าในห้วยแห่งนั้น

เจเรมี่ร้องเรียกให้ทินี่ลงไปเล่นน้ำด้วยกัน แต่เจ้าสุนัขแสนรู้คาบเอากางเกงเจ้าหนูและลากขึ้นมาบนผืนหญ้า เจ้าหนูดิ้นจะลงไปเล่นน้ำอีกครั้ง แต่ทินี่ไม่ยอมปล่อย

ครั้นมัลคอมมาถึงนั่นล่ะที่ทินี่ถอนใจด้วยความโล่งอกและลงนอนแผ่หราอย่างหมดแรงแต่ใจชื้น เพราะมัลคอมชมว่ามันเป็นหมาที่แสนดี

Jeremy and I always have fun together

"เศรษฐกิจ" ถดถอยแบบนี้ ไม่ค่อยมีคนมาซื้อพวกเรากันเลยนะตัวนะ!

VDO. CLUB

VC.001

VC.002

VC.003

VC.004

VC.005

VC.006

VDO. SEX

VC.007

VC.008

VC.009

VC.010

หากท่านเหงา หรือต้องการเพิ่มสีสันของความบันเทิง ไม่ว่าจะกับคนรักหรือในหมู่เพื่อนพ้องที่มีอารมณ์สยิวอันสุทรีย์ ทาง **VDO.CLUB** ของเรา มีวิดีโอบริการให้ท่าน ทั้งแบบไทยและเทศพร้อมสรรพ เป็น**วิดีโอระดับ 5 ดาว** ฝีมือการถ่ายทำสมบูรณ์แบบ เห็นกันชัดๆทุกตารางนิ้ว ชนิดที่ไม่ทำให้ท่านผิดหวังเพราะเป็นระบบภาพที่คมชัด *ดูแล้วเหมือนอยู่ในเหตุการณ์จริงๆ จนคุณอาจลืมตัวจนอยากจะเข้าไปร่วมเกมส์สวาทด้วย* หากท่านสนใจ อย่ารอช้า รีบเขียนชื่อ,ที่อยู่ ลงในแบบฟอร์มสั่งซื้อด้านล่างนี้ **พร้อมแนบตั๋วแลกเงิน 350 บาท** สั่งจ่ายในนาม "คุณศราภรณ์" ส่งมาที่ **ตู้ ป.ณ. 187 ปทจ. บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700**
ทางเราไม่รับสั่งซื้อทาง พ.ก.ง.(พัสดุเก็บเงินปลายทาง)เพราะสินค้าที่ท่านสั่งอาจสูญหายได้

ชื่อ...นามสกุล...
ที่อยู่...
....

❑ VC.001..................ม้วน ❑ VC.002..................ม้วน ❑ VC.003..................ม้วน ❑ VC.004..................ม้วน
❑ VC.005..................ม้วน ❑ VC.006..................ม้วน ❑ VC.007..................ม้วน ❑ VC.008..................ม้วน
❑ VC.009..................ม้วน
❑ VC.010..................ม้วน

รวม.........................ม้วน เป็นเงินทั้งสิ้น.........................บาท

สกู๊ป **เสียว**ว้อย

การขับน้ำกามของผู้หญิง

มีส่วนช่วยในการให้ ความสุข เพิ่มมากขึ้น

การวิเคราะห์วิจัย ในเรื่องราวของเพศศึกษา ที่กระทำทางด้านกายภาพนั้น ได้ทำให้เกิดการค้นพบ สิ่งใหม่ๆ ตลอดมา ***ทำให้เกิดความสุขสมทางเพศรสมากยิ่งขึ้น*** นับเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่ได้ นำมาใช้กับชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี เป็นการบำรุงแต่งความสุขสมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่นการค้นพบจุดจีสปอร์ทการค้น***พบว่าหญิงมีการหลั่งน้ำกาม เช่นเดียวกับชาย***

จากการวิจัย ของกลุ่มเบสเซอร์ ซีพลี และแบนเนท สรุปได้ว่า ***สตรีสามารถหลั่งน้ำกามได้*** และของเหลวที่ถูกขับออกมาโดย ผ่านท่อปัสสาวะจะมีลักษณะคล้ายของเหลวจากต่อมลูกหมาก (PROSTATEELAND) ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้วิเคราะห์ในทางเคมี รายงานการรวบรวมเอกสาร ในด้านนี้ของเขาอย่างกว้างขวาง ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ***การขับน้ำกามของหญิงมีส่วนช่วย ในการให้ความสุขทางเพศเพิ่มขึ้น***

ในระยะต้น ระบบสืบพันธุ์จะเหมือนกัน ในมนุษย์ทุกคน แต่หลังจากสัปดาห์ที่ 6 ของการปฏิสนธิ จะเริ่มมีข้อแตกต่างให้เห็น เริ่มจาก (GONADS อัณฑะ) และอวัยวะสืบพันธุ์ที่อยู่ภายใน และต่อมาก็จะขยายไปถึงอวัยวะสืบพันธุ์ส่วนที่อยู่ภายนอก

ผู้ชายที่มีเชื้อ อสุจิ หรือ SPERM

รังไข่ และอัณฑะ จะคล้ายกันในด้านโครงสร้างในระยะแรก นักคัภภะวิทยา และนักกายวิภาค ใช้คำว่า "VESTIGIAL หรือ ATROPHIED" ในการบรรยายถึงอวัยวะ ส่วนที่คล้ายกันในหญิงสาว และชายหนุ่ม ต่อมทุกๆ อัน หรืออวัยวะของชายจะมีร่องรอย หรือว่านคล้ายคลึงกันอยู่ในร่างกาย ของหญิงด้วย (เพียงแต่ ไม่มีการพัฒนาต่อไป)

ถึงแม้ว่า จะมีคนบรรยาย ถึง**เรื่องการหลั่งน้ำกามของหญิง** ในวารสารการแพทย์ และหนังสืออื่นๆ มาเป็นลำดับ พวกนักศึกษาก็ไม่ได้สนใจ จนกระทั่งมีรายงานของ ซีพลีและเบนเนท ออกมา ซีพลีและเบนเนท ได้เสนอว่า เหตุผลอย่างหนึ่งของการไม่ยอมรับ **เรื่องการหลั่งน้ำกามของหญิง** อาจจะเป็นเรื่องถ้อยคำ ที่จะใช้อธิบายในสมัยโบราณ คำว่า **น้ำกาม** หรือซีเมน (SEMAN) จะใช้อธิบายกับผลผลิต **หรือน้ำที่หลั่งออกมาโดยเพศใดเพศหนึ่ง**

เดอกราฟ ได้อ้างถึงสมมุติฐานของผู้รู้สมัยก่อนว่า **น้ำกามนี้จะมีน้ำเชื้อของหญิงอยู่ด้วย** แต่เมื่อส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ก็พบว่า มี**แต่น้ำกามของผู้ชายที่มีเชื้ออสุจิ หรือ SPERM**

ดังนั้น ศัพท์มีใช้บรรยายของเหลว ของทั้งสองเพศ จึงถูกจำกัดใช้ในทางวิทยาศาสตร์ ให้หมายถึงของเพศชายเท่านั้น เนื่องจาก**น้ำกามของหญิง ไม่มีเชื้ออสุจิอยู่** จึงไม่มีคำใด ที่เหมาะสมจะใช้บรรยายถึงน้ำกามของหญิง

บนหมู่เกาะโทรแบรนด์ ในแปซิฟิกใต้ พวกชาวเกาะนอกจากจะทราบดี ถึง**เรื่องตุ่มกระสัน** หรือจุดจีและความสำคัญ ของการเคลื่อนไหวกระดูกเชิงกราน**ระหว่างการร่วมเพศ** ก็ยังรู้เรื่อง เกี่ยวกับการหลั่งน้ำกามของสตรี พวกเขาใช้คำว่า **โมโมนา สำหรับเรียกน้ำกามของทั้งชายและหญิง** (โมโมนา แปลว่าสิ่งที่ถูกขับหรือพุ่งออกมา) พวกชาวเกาะเชื่อว่า น้ำกามที่ว่าจะช่วยหล่อลื่น และ**ทำให้มีความเสียวกระสัน** ทางเพศมากขึ้น

นักมนุษย์วิทยาตะวันตก มักจะคิดว่าการหลั่งน้ำกามในหญิง เป็นความเชื่อถือแบบลึกลับ ที่คิดว่าหญิงชาวเมลานิเซีย **หลายคนปัสสาวะระหว่าง ที่มีอาการเสียวสุดยอด** แต่ดูเหมือนจะเป็นไปได้ยากมาก ที่ชาวเกาะจะเข้าใจผิดไปว่า น้ำที่ขับออกมาเป็นน้ำปัสสาวะ

เธอมีความตื่นเต้นจนกลั้นปัสสาวะไม่อยู่

แทนที่จะเป็นน้ำกาม แล้วบรรยายว่า **น้ำกามมีไว้เพื่อหล่อลื่น และเพิ่มความสุขทางเพศ**

ในทางสรีรวิทยา มันเป็นไปได้ยากมาก ที่จะให้ผู้หญิงคนหนึ่ง ขับปัสสาวะออกมา ระหว่างที่มีอาการเสียวสุดยอด และนอกจากว่า ฝ่ายหญิงมีกระเพาะปัสสาวะที่ผิดปกติ หรือกล้ามเนื้อไม่แข็งแรง ก็จะเป็นการยาก **ที่จะให้เธอปัสสาวะออกมา ในช่วงที่มีอาการเสียวสุดยอด**

เบอรี และวิเบิล ได้พิสูจน์ทฤษฎี ของซีพลีและเบนเนท ต่อไปอีกว่า ***เมื่อไม่มีคำอธิบาย เรื่องการหลั่งน้ำกามของหญิง*** ทำให้เรื่องราว ของการหลั่งน้ำกามในหญิง หายไปจากรายงาน หรือตำราทางการแพทย์ และนอกเหนือจากหน้าที่ ในการช่วยการสืบพันธุ์ **น้ำกามของหญิง จะออกมา ขณะมีความสุขสุดยอด** ระหว่างการร่วมเพศ ยังเป็นเรื่องใหญ่ และจึงมีเหตุผลน้อย สำหรับพวกนักวิทยาศาสตร์ ที่จะบรรยายถึงน้ำกามของหญิง ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการสืบพันธุ์

บางครั้ง เป็นการไม่แน่ชัดว่า หญิงนั้นจะมีการหลั่งน้ำกาม **หรือเป็นเพราะเธอมีความตื่นเต้น** จนกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ ซึ่งเรื่องหลังนี้อาจเป็นผลจาก การจามไอ หัวเราะ กระโดด หรือ **ระหว่างมีอาการเสียวสุด**ยอดหรืออาจเป็นไปได้ว่า ทั้งสองอย่าง อาจเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

ถึงแม้ว่า อาการกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ มักจะเกิดในหญิงที่มีกล้ามเนื้อ ช่องคลอดหย่อนยาน (PUBOCOCCY

การกระตุ้น ตุ่มกระสัน หรือ จุดจี จะเกี่ยวกับอาการดังกล่าวหรือไม่

ขณะที่การหลั่งน้ำกามในหญิง มักจะเกิดในหญิง ที่มีกล้ามเนื้อช่องคลอดแข็งแรงกว่า (ข้อสังเกตุ คือถ้าท่านไม่เคยหลั่งน้ำกามในขณะสียวสุดยอด การบริหารกล้ามเนื้อ พีซี อาจจะทำให้ท่านค้นพบกับ การหลั่งน้ำกามได้)

แม้ว่า อาการกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ จะถูกตรวจพบ มันเป็นเรื่องสำคัญมากที่ จะต้องตรวจสอบกล้ามเนื้ออุ้งเชิงกราน ก่อนที่จะทำการผ่าตัด อาการกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ อาจแก้ไขได้ โดยการฝึกกล้ามเนื้อ เบอรีและวิปเบิล ได้ตั้งสมมุติฐานว่า หญิงที่มีอาการหลั่งน้ำกาม จะมีความต้านทานน้อยต่อ ***โรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ*** และทฤษฎีนี้ได้รับการยืนยันอย่างน้อย ก็โดยทางอ้อมจากความเห็นของหญิงอีกคนหนึ่ง ซึ่งได้พยายาม กลั้นการหลั่งน้ำกามของเธอไว้ "ดิฉันมักจะมีอาการ เป็นโรคกระเพาะปัสสาวะ และปวดท้องมากหลังจากการร่วมเพศ ดิฉันรู้สึกสงสัยว่า สาเหตุมันอาจจะมาจากการที่ ***ดิฉันพยามยามจะกลั้นไม่ให้มีการหลั่งน้ำกามออกมา ระหว่างการร่วมเพศ*** เพราะดิฉันไม่ทราบว่ามันคืออะไร"

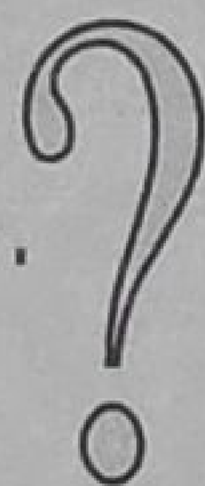
หญิงอีกคนเล่าว่า "ดิฉันรู้สึกสับสน เกี่ยวกับความรู้สึกที่อยากจะปัสสาวะ และคิดตามมาด้วยอาการเสียวสุดยอด ความสับสนมาจากความรู้สึกที่ อยากจะปัสสาวะระยะแรกของอาการกระเพาะปัสสาวะอักเสบ ***การกระตุ้นตุ่มกระสัน หรือจุดจี จะเกี่ยวกับอาการดังกล่าวหรือไม่***"

ผู้หญิงบางคน จะมีประสบการณ์ที่น้ำกาม หลั่งเข้าไปใน กระเพาะปัสสาวะ แทนที่จะพุ่งออกมาทางท่อปัสสาวะ ในช่วงที่มีอาการเสียวสุดยอด **เพราะมีสตรีหลายคนรายงานว่า เกิดความรู้สึกอยากจะปัสสาวะขึ้นมาทันที หลังจากมีอาการเสียวสุดยอด** แต่เมื่อพวกเธอปัสสาวะ ก็พบว่ามีน้ำใสๆ สีขาวแต่ไม่ใช่น้ำปัสสาวะไหลออกมาแทน

อีกเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้การศึกษาเรื่องนี้เป็นที่น่าสนใจ คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง ฮอร์โมน และ**การหลั่งน้ำกามของหญิง** เนื่องจาก เราไม่ทราบแน่ว่า ตุ่มกระสันประกอบด้วยเนื้อเยื่ออะไรบ้าง **ขนาดของตุ่มกระสันอาจจะเล็กลง** ในสตรีวัยหมดประจำเดือนแล้ว

ตุ่มกระสัน อาจจะเล็กลง ในสตรีวัยหมด ประจำเดือน

ดังนี้ อาจมีอิทธิพลของฮอร์โมน เข้ามาเกี่ยวข้องนอกจากนี้ ยังได้มีรายงานถึง ***การหลั่งน้ำกามของหญิง ในวัยก่อนเริ่มมีประจำเดือน*** สิ่งนี้ไม่น่าแปลกใจ เพราะพวกเด็กสาวมักจะไม่พูดคุยเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของตน ถ้าหากเป็นความจริงที่ว่าสตรี และชายหนุ่ม จะไม่มีการหลั่งน้ำกามจนกว่าจะเข้าวัยหนุ่มสาว

ก็เป็นไปได้ว่า มีอิทธิพลของฮอร์โมน เข้ามาเกี่ยวข้องกับการผลิตน้ำกามดังกล่าว

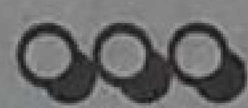
อ่านต่อฉบับหน้า

เสียวหนุ่ม เสียวสาว

ลุงหน่อง

มันส์ยิ่งกว่ามะม่วง

วันนี้หนูกลับบ้านแต่วัน เพราะรู้สึกหนาว ๆ ร้อน ๆ เหมือนกับจะเป็นไข้ ปล่อยให้แม่ขายของที่แผงในตลาดอยู่คนเดียว แต่พอหนูมาถึงบ้าน อาการปวดหัวหรือหนาว ๆ ร้อน ๆ ก็หายไป มองไปทางหน้าต่างเห็นมะม่วงในสวนของอาแสง ก็น้ำลายสอปากขึ้นมาทันที รีบเปลี่ยนเสื้อผ้าอย่างลวก ๆ เป็นชุดผ้าถุงอยู่กับบ้าน และมุดรั้วเข้าไปในสวนของอาแสงทันที

หนูกับอาแสงสนิทกันมาก เมียของอาแสงก็ขายของอยู่ข้าง ๆ แผงของแม่หนูนั่นแหละ ที่หนูเรียกเขาว่าอาก็เพราะเขาอายุน้อยกว่าแม่ของหนูเสียอีก หนูเคยมุดรั้วเข้ามาลักผลไม้ในสวนของอาแสงบ่อย ๆ และเขาก็จับได้แต่เขาไม่ได้ว่าอะไรหนู เขาบอกว่าอยากกินอะไรก็มาเก็บไปเถอะ ไม่ต้องมาทำตัวเป็นหัวขโมยหรอก

แต่มีอยู่ครั้งหนึ่งพอหนูมุดรั้วเข้าไป เขาก็จับได้ เขาจูงมือหนูเข้าไปในดงกล้วย เขาทำหน้ายักษ์ใส่หนูจนหนูนึกกลัว

"แบบนี้ต้องทำโทษแล้วหละ"

"อาจะทำอะไรหนู?"

เขาไม่พูดอะไร พอเข้าไปในดงกล้วย เขาก็ดึงหนูเข้าไปจูบ เอามือคลำอกหนูเบา ๆ แล้วก็คลำตรงสุดท้องน้อยของหนูด้วย เขากอดหนูอยู่ครู่หนึ่งเหมือนจะคิดอะไร แล้วเขาก็ปล่อยหนูเดินเข้าบ้านไปเฉย ๆ โดยไม่หันมาดูหนูเลย เล่นเอาหนูยืนใจเต้นอยู่ตั้งนาน

วันนี้พอหนูมุดรั้วเข้าไปก็เจอกับอาแสงเข้าพอดี เขากำลังตักน้ำในร่องรดต้นไม้อยู่ พอเขาเห็นหนูเขาก็ทักขึ้นก่อนอย่างอารมณ์ดี

"เข้ามาลักมะม่วงข้องอาอีกละซี?"

"โธ่ อาก็เข้าใจหนูผิดๆ อยู่เรื่อย วันนี้หนูจะมาขอหรอก"

"เจออาซีถึงได้พูดแบบนี้ ต้นเตี้ย ๆ ไม่มีแล้วหละมีอยู่ต้นนั้นแน่ะ แต่ต้องปีนขึ้นไปเอาเองนะ"

"ก็ได้ค่ะ แต่อาคอยรับให้หนูหน่อยซี โยนลงมามันแตกหมด หนูขอ 2–3 ลูกเท่านั้นแหละ"

พูดแล้วหนูก็ปีนขึ้นไปบนต้นมะม่วงทันที อาแสงเดินเข้ามาคอยรับมะม่วงจากหนู หนูเองก็ลืมไปเสียสนิทว่าไม่ได้นุ่งกางเกงในมา พอก้าวขาไปเหยียบปลายกิ่งมะม่วง ลมมันเย็นวาบเข้ามาถึงง่ามขาจึงนึกขึ้นได้ว่า ตอนเปลี่ยนเสื้อผ้าลืมสวมกางเกงในมาด้วย มิน่าอาแสงถึงได้จ้องดูมะม่วงในง่ามขาของหนูตาเป็นมัน แล้วมะม่วงของหนูมันเล็ก ๆ เสียที่ไหนล่ะ

ไหน ๆ เขาก็เห็นของหนูแล้ว และเมื่อก่อนก็เคยจับของหนูนอกผ้ามาแล้ว วันนี้ขอโชว์ให้เขาเห็นจะจะเสียเลย เพราะว่ากิ่งมะม่วงที่หนูขึ้นไปยืนถ่างขาอยู่นั้นมันสูงเลยศีรษะของอาแสงเพียงนิดเดียวเอง พอหนูปลิดมะม่วงได้ลูกหนึ่ง ก็ย่อตัวในลักษณะที่ขาหนูยังถ่างอยู่แบบนั้น เรียกอาแสงให้คอยรับ

"อา เข้ามายืนตรงนี้ซี หนูจะได้ไม่ต้องโยนลงไปให้"

หนูยื่นมะม่วงในมือให้อาแสงรับ หนูสังเกตดูที่ตาเขา เขาไม่ได้ดูมะม่วงที่มือ

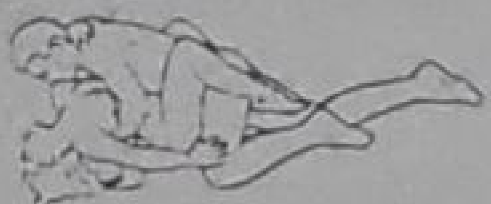
ท่อนสากของเขาดีดผึงออกมายาวโด่ หัวขยักบานร่า ใหญ่เกือบเท่าข้อมือทีเดียว หนูเห็นแล้วหัวใจแทบหยุดเต้น เกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่ก็เพิ่งจะเคยเห็นวันนี้แหละ

พอเขาขึ้นมานั่งยอง ๆ ในง่ามขาหนู หนูก็หลับตาปี๋ ไม่อยากจะมอง เขาจับขาหนู

ยกขึ้นทั้งสองขาและแบะออก หนูเสียวจนขนลุกไปหมดทั้งตัว เมื่อเขาเอาอ้ายนั่นของเขามากระทุ้งหอยหนูยึก ๆ เพียงครู่เดียวอ้ายหัวบาน ๆ ของเขาก็ผลุบเข้าในหอยหนู หนูรู้สึกเจ็บแปลั๊บ และคับแน่นเหมือนกันจะฉีกออกจากกัน เขาขยับเข้าขยับออกอยู่ไม่นานนักของหนูก็อมของเขาจนมิดยันโคน

และต่อจากนั้นอย่าบอกใครเชียวมะม่วงว่ามันแล้ว ยังสู้อ้ายหัวบาน ๆ ของอาแสงไม่ได้เลยเพราะมันมันส์กว่าอย่างเทียบกันไม่ได้ทีเดียว

ดิฉันร้องออกมาและครางด้วยความเจ็บปวดมากเหลือเกินที่เจ้าท่อนเนื้อแทรกตัวเบียดเข้ามากลางรอยแยกอย่างแรง ส่งผลให้รอยแยกฉีกขาดไปทันทีโดยไม่ต้องสงสัย

ฝ่าไฟแดง

ถึงแม้ดิฉันจะเป็นลูกสาวคนเดียว แต่ดิฉันก็ไม่ได้ถูกเลี้ยงมาแบบตามใจนะคะ และถึงแม้ว่าดิฉันจะเป็นลูกสาวอีสาน แต่ก็มิได้หมายความว่าดิฉันไม่สวย คางของดิฉันไม่เหลี่ยม ผิวก็ไม่ดำ จมูกของดิฉันก็มีดั้ง และโด่งดีซะด้วย รวมความแล้วก็พอจะยืนยันได้ว่า ดิฉันจัดอยู่ในขั้นคนสวยคนหนึ่ง เพราะหลายๆ คนเขาพูดกัน และตัวดิฉันเองก็คิดว่าตัวเองอยู่ในประเภทที่สวยมีอันดับกับเขาเหมือนกัน

ดิฉันสอบติด 1 ใน 10 คนในการสอบชั้น ม.6 ของอำเภอ ดิฉันอยากเรียนต่ออีกโดยเฉพาะการที่จะเรียนต่อในกรุงเทพฯ สาเหตุที่อยากจะไปเรียนต่อนั้น ก็เพราะดิฉันสอบเอ็นทรานซ์ไม่ติด เดิมทีพ่อ-แม่อยากจะให้เรียนต่อในตัวจังหวัดแทน ไม่อยากให้มาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ เพราะเป็นห่วง แต่ดิฉันตั้งใจไว้แล้วว่าจะเรียนต่อในกรุงเทพฯ จึงไม่ฟังคำคัดค้านของพ่อแม่

กระนั้นก็ยังไม่วายที่ท่านจะเจ้ากี้เจ้าการ เขียนจดหมายฝากฝังดิฉันพร้อมทั้งกำชับกำชาอย่างเป็นมั่นเหมาะ ให้ดิฉันไปพักอยู่กับญาติห่างๆ คนหนึ่ง แถวๆ ถนนดิวานนท์ ซึ่งดิฉันก็จำใจรับคำไปอย่างแกนๆ แต่ใจจริงนั้นมันแน่แน่วเสียแล้วว่าจะไม่ไปพักกับใครเพราะดิฉันต้องการอิสระ อิสระในการอยู่ ในการเรียน คือสิ่งที่ดิฉันต้องการค่ะ

จริงอยู่ การไปพักบ้านญาติห่างๆ เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย และญาติก็จะเป็นหูเป็นตาแทนพ่อแม่ และความปลอดภัยย่อมมีมากกว่า หลังจากลง

ทะเบียนที่มหาวิทยาลัย ซื้อตำราและเครื่องแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดิฉันก็ขอลาญาติไปเช่าหอพักแถวหน้ามหาวิทยาลัยฯนั่นแหละค่ะ

ปีแรกของการศึกษาผ่านไปอย่างสะดวกสบาย ไม่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น

ขึ้นปีสองการเรียนของดิฉันยังเหมือนเมื่อปีแรก จวบจนกระทั่งกลางปีที่ 2 ก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับชีวิตของดิฉัน ทำให้ดิฉันต้องจดจำและจารึกไว้ในชีวิตตราบจนวันตาย มันเป็นวันที่แสนโหดเหี้ยมแก่ชีวิตของดิฉันที่สุด

ดิฉันครั่นเนื้อครั่นตัวและปวดศีรษะเนื่องจากการมีประจำเดือน อย่างที่ชาวบ้านเรียกกันว่าเป็นไข้ทับระดู หลังจากที่ดิฉันกินยาแก้ไข้แก้ปวดก็นอนพักไปได้สักครู่ ห้องพักที่ดิฉันพักอยู่ก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งไขกุญแจห้องพักเข้ามา

ดิฉันยังไม่หลับ รู้สึกตัวอยู่ตลอดเวลา แต่ความที่อ่อนเปลี้ยเพลียแรงจากการเป็นไข้ ดิฉันจึงทำได้แต่เพียงเผยอเปลือกตาขึ้นมองดูผู้บุกรุกโดยมิได้รับเชิญ ซึ่งก็มิใช่ใครอื่น เขาคือเจ้าของหอพักนั่นเอง มิน่าล่ะ ถึงมีกุญแจไขเข้ามาได้

เขาส่งยิ้มแล้วก้าวเข้ามาหาดิฉัน พร้อมกับยิ้มให้อีก "ไม่สบายเหรอ? ผมจะช่วยฉีดยาแก้ไข้ให้นะ" เขาพูดขึ้นพร้อมกับถอดเสื้อผ้าของตัวเองออกจนหมด

ดิฉันเพิ่งจะเข้าใจเดี๋ยวนี้เองว่า เขาจะฉีดยาดิฉันด้วยเข็มอะไร ไม่ทันที่ดิฉันจะตอบรับหรือปฏิเสธ เขาก็โถมตัวเข้ามาฉีกเสื้อผ้าของดิฉันออกจากร่างอย่างรวดเร็ว ดิฉันพยายามที่จะช่วยเหลือตัวเองอย่างเต็มที่ แต่เรี่ยวแรงของดิฉันแม้แต่จะยกมือก็ยังยกไม่ขึ้นเลย ดิฉันพยายามร้องตะโกนให้คนช่วย แต่ดิฉันก็ทำได้เพียงแค่อ้าปากออกมาเท่านั้น

และแล้วกางเกงนอนที่ดิฉันสวมใส่อยู่ก็หลุดลุ่ยลงไปกองกับพื้นห้องทั้งเนื้อทั้งตัวของดิฉันขณะนี้จึงมีแต่เพียงชุดชั้นในเท่านั้น ดูเหมือนว่าไม่เป็นที่สบอารมณ์ของมัน เพราะเพียงอึดใจเดียว ร่างทั้งร่างของดิฉันก็เปลือยเปล่า เผยสิ่งซึ่งควรสงวนและแหนหวงยิ่งนักออกมา

เขาผงะไปนิดหนึ่งเมื่อเห็นว่าดิฉันเป็นเมนส์ แต่ก็เพียงวูบเดียวเท่านั้นเองความกักขฬะของมันก็เริ่มขึ้น เพราะพริบตาต่อมามันก็ทำกับดิฉันโดยไม่คำนึงถึงมนุษยธรรม หรือถือสากับสิ่งสกปรกในร่างกายของดิฉันเลย

ดิฉันดิ้นรนร้องออกมา แต่ก็ถูกกำปั้นของมันทุบเข้าที่หน้าท้อง ด้วยความเจ็บปวดทั้งภายนอกและภายในร่างกายของดิฉันเอง ความปวดที่ดิฉันไม่เคยโดนมาก่อนเลย ทำให้ดิฉันต้องกัดฟันแน่น เพราะร้องไม่ออก มันจุกแน่นขึ้นมาจนถึงหน้าอก มันไม่ใช่ความสุขสันต์ แต่เป็นความเจ็บปวดรวดร้าวจากทั้งร่างกายและจิตใจ ปานหัวใจจะแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ดิฉันต้องกล้ำกลืนฝืนทนต่อความเจ็บปวดนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เลือดที่แดงอยู่แล้วยิ่งแดงฉานขึ้นไปอีก

เพราะมันได้รวมเอาเลือดสาวบริสุทธิ์ของฉันไว้ด้วย ความบริสุทธิ์ของพรมจรรย์ที่ถูกพร่าผลาญอย่างไม่มีชิ้นดี

ดิฉันหลับตาลงอย่างอ่อนระโหย คิดถึงวิถีชีวิตของตัวเองที่ไม่ยอมเชื่อฟังคำพ่อกับแม่ ซึ่งหวังดีโดยให้ดิฉันไปพักอยู่บ้านกับญาติ ผลที่ได้รับจึงเป็นเช่นนี้อะไร

มันจะเกิดก็ต้องเกิด ดิฉันปลงแล้วกับชีวิตที่ถูกย่ำยีความสาวไปอย่างไม่สามารถเรียกร้องให้คืนกลับมาได้อีก

เจ้าของหอพักไซ้ตามเนื้อตามตัวดิฉันรวมทั้งใบหน้าติ่งหูเป็นเวลานานมาก ความรู้สึกมันหายไปหมด ความเสียวซ่านมันมากขึ้นเรื่อยๆ ความเจ็บปวดจากพิษไข้ก็ลืมไปแล้ว เขาจูบที่หน้าอกดิฉันอย่างรุนแรงทั้งดูดทั้งเลีย เม้มที่หัวนมด้วยจนดิฉันเสียวซ่านไปทั้งตัว ส่งเสียงครางออกมาเบาๆ อยู่ในลำคอเพราะมันเสียวมากค่ะ

คำร้องคร่ำครวญขอความสาวจากมันไม่มีออกมาจากริมฝีปากดิฉันเลย จนเขาเอื้อมมือมาคว้าหมับที่ร่องสวาทเข้าเต็มแรง แล้วเอานิ้วแหย่เข้าไปทันที ดิฉันถึงกับสะดุ้งหนีบขาเข้าหากัน แต่ก็ติดมือเขาที่แหย่นิ้วเข้าไปแล้ว

"โอย...ซี้ด...อย่าทำอย่างนี้เลย อูย...ซี้ด...ฉันเจ็บนะ โอย...โอย..." ดิฉันเผลอร้องด้วยความตกใจ นิ้วมือเขาทิ่มลึกเข้าไปอีกแล้ว เพิ่มนิ้วเป็นสามนิ้วที่อยู่ในรูเสียวของดิฉัน ดิฉันเอื้อมมือไปกอดที่คอของเขา เขาลงมาประกบปากจูบกับดิฉันส่งลิ้นเข้ามาพันกับลิ้นของดิฉัน ด้วยอาการดิฉันตอนนั้นมันบอกไม่ถูกเลยว่ามันเจ็บหรือมีความสุข

จากนั้นเขาค่อยขยับตัวเองให้มาอยู่ระหว่างขาของดิฉัน ดิฉันพยายามที่จะหนีบขาเข้าหากันอีก แต่ว่าเขากระทุ้งนิ้วมือเข้ามาอย่างแรง ดิฉันต้องถ่างขาออกจนกว้าง แล้วเขาขยับเข้ามาอยู่หว่างขาดิฉัน เอาอีกมือประคองเจ้าท่อนเนื้ออันใหญ่จ่อให้ตรงกับรูสวาทของดิฉันที่แดงไปด้วยเมนส์ เขาไม่สนใจอะไรทั้งนั้น พอเข้าที่เข้าทางเขาก็ดันเข้ามาอย่างเร็วไม่รับรู้ว่าความเจ็บปวดเป็นอย่างไรกัน

"โอย...โอย...ซี้ด...ไม่เอานะ โอย...ฉันเจ็บ เอาออกเดี๋ยวนี้ ฉันเจ็บ โอยอูย...เอาออก...เอาออก...อูย...ซี้ดดด..."

ดิฉันร้องออกมาและครางด้วยความเจ็บปวดมากเหลือเกินที่เจ้าท่อนเนื้อแทรกตัวเบียดเข้ามากลางรอยแยกอย่างแรง ส่งผลให้รอยแยกฉีกขาดไปทันทีโดยไม่ต้องสงสัย ดิฉันจิกที่แขนของเขาจนมีเลือดซิบๆ ตามแขน แต่เขานั้นไม่ว่าอะไรได้แต่ยิ้ม เขาซี้ดปากพร้อมกับขยับเอวดันเข้าไปจนมิดด้าม ดิฉันต้องจิกแขนเขาแน่นกว่าเก่าอีก แล้วเขาก็ขยับดึงออกมาทีละนิดจนเกือบสุด แล้วดันเข้ามาจากช้าไปเร็วเรื่อยๆ หลายๆ หน

จนดิฉันหายเจ็บแล้ว แต่ยังแสบๆ อยู่มาก พร้อมทั้งอาการไข้มันยิ่งเพิ่มความร้อนแรงมากยิ่งขึ้น จนรู้สึกเนื้อตัวร้อนวูบวาบแต่หนาวเหน็บจนแทบจะเรียกว่าเย็นไขสันหลัง

"อ้า...ซี้ด...เสียวค่ะ...ดิฉันทั้งเสียวทั้งแสบไปหมดแล้ว โอย...ช่วยทำให้หายเสียวหน่อย อูย...ซี้ด..."

ดิฉันร้องครางออกไปอย่างไร ไม่รู้ว่าเป็นไปได้อย่างไรกัน พร้อมไปกับการ

ขยับขอยเอวเข้ามาอย่างเร็วและต่อเนื่อง มืออีกข้างของเขาจับขาอีกข้างของดิฉันพาดที่บ่า จับอีกข้างให้ถ่างออกจนกว้างสุด กระหน่ำแทงเข้ามาอย่างเร็วสุดปากหลับตาส่ายหน้าไปมา เขาคงมันส์ในอารมณ์กามของเขาเป็นแน่น

แล้วเขาจับดิฉันพลิกตัวให้นอนตะแคงข้างแล้วกระเด้าเอวเลยกระตุกขึ้นมาข้างบนบ้าง แทงลงล่างบ้าง เรียกว่างัดควานไปเรื่อยๆ บางทีก็บดคลึงจนเส้นขนของเขาบดกับเม็ดเสียวของดิฉันจนรู้สึกแสบอยู่พักหนึ่ง เขาคงไม่มันส์ เขาลุกขึ้นและดึงก้นดิฉันให้สูงโด่งขึ้นเหนือพื้น จับเจ้าท่อนเนื้อยัดเข้าไปใหม่อีก กระหน่ำแทงอย่างเร็วอีกครั้ง

"โอย...ไม่ไหวแล้ว อูย...ซี้ด...โอย...เสียวเหลือเกิน โอย...เร็วๆ หน่อย อูย...ซี้ด...ไม่ไหวแล้ว อ้า..."

ดิฉันร้องครางออกมาอย่างเร็วเมื่อเขากระแทกแรงและเร็ว เสยซ้ายทีขวาทีขึ้นทีและตรงเป็นว่าเล่น จนดิฉันขมิบตอดรัดเจ้าท่อนเนื้อแน่น แล้วกระตุกร่างตัวเองอย่างเร็วและหายใจติดขัดปล่อยความสาวออกมาเต็มรูตัวเอง ฟุบลงกับที่นอน แต่ก้นยังโด่งอยู่รอรับการกระแทกของเขาที่แทงเข้ามาอย่างเร็วมากค่ะ

แล้วเขาก็จับร่างฉันพลิกให้นอนหงายอีก มาอยู่ในท่าตอนแรกที่เอาดิฉันเร่งกระแทกอย่างเร็วเป็นเวลานานสองนานเขาไม่ยอมออกเสียที จนดิฉันเกร็งกระตุกร่างอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ดิฉันขมิบตอดรัดเขาตลอดเวลาเลยละค่ะ

เขาต้องทำไปหยุดไปอย่างนี้ พักเดียวเขาบอก "เธออย่าขมิบอย่างนี้สิ ผมยังไม่หายมันเลย มันทำให้ผมเสียวเดี๋ยวผมก็น้ำแตกหรอก..."

ดิฉันไม่ฟังเสียงเข้าพูดอะไรทั้งนั้น ขมิบไว้อย่างนั้น ปลายเจ้าท่อนเนื้อกระตุกอยู่สองทีในรูเสียวดิฉัน จากนั้นเขากลั้นใจกระแทกอย่างเร็วอีก 4-5 ที ก็ปล่อยพิษออกมา เขาดึงเจ้าท่อนเนื้อออกมาข้างนอก แล้วพ่นพิษเต็มที่หน้าอกดิฉันพร้อมกับให้ดิฉันอมเจ้าท่อนเนื้อของเขาด้วย ดิฉันยังไม่ยอม แต่เขาก็เอายัดเข้าไปจนได้ เขายัดใส่ปากดิฉัน ดิฉันเลยกัดเข้าให้ที่หัวเจ้าท่อนเนื้อ แต่เขาไม่ว่าอะไร รีบดึงเจ้าท่อนเนื้อออกแล้วพูดว่า ถ้าเป็นผู้หญิงอื่นเธอโดน แต่นี่เป็นเธอ เขาพูดพร้อมทั้งยิ้มแล้วมองดูท่อนเนื้อของตัวเองและเอามือกำรูดรีดน้ำออกจนหมด

หลังจากที่เขาเสร็จแล้ว เขาลุกขึ้นนุ่งกางเกงแล้วเดินออกไปอย่างเงียบๆ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นและไม่สนใจในตัวดิฉันเลยแม้แต่น้อย... ดิฉันหลับตาลงอีกครั้งอย่างเหนื่อยอ่อน

เพียงไม่นานนัก เสียงเปิดประตูเข้ามาอีก ดิฉันเบิกตากว้างมองไปที่ประตู เห็นเขาเดินเข้ามา พร้อมถืออะไรก็ไม่รู้เต็มมือ เขาเข้ามาในห้องยืนมองดิฉันที่ไม่มีเรี่ยวแรงที่จะขยับตัวมันปวดเมื่อยไปทั้งตัว

"ผมซื้อยาแก้ไข ของกินบำรุงร่างกาย ผ้าอนามัย และก็ยารักษาแผลตรงนั้นด้วย" ดิฉันไม่รู้จะพูดอะไร-เลย ทำไมเขาถึงทำแบบนี้ เขาบอกอีกว่า "ผมยังไม่มีครอบครัวเลย อายุ 32 แล้ว และผมก็ชอบคุณมานานแล้วด้วย ไม่รู้ผมทำไปได้อย่างไร ผมขอโทษ"

ดิฉันไม่มีวันให้อภัยเขาเด็ดขาดจากการกระทำของเขา เขานั้นพยายามทำดีกับดิฉันทุกอย่าง เขาไม่ยอมให้ดิฉันย้ายไปไหน เขาให้ดิฉันอยู่ฟรี แถมเงินให้ดิฉันใช้อีกด้วย ดิฉันมาคิดดูเขาเห็นความสำคัญในตัวดิฉันเหมือนกัน ดิฉันอยู่จนเรียนจบ และเขาก็ไม่เคยทำกับฉันอย่างนั้นอีก นอกจากดิฉันจะยอมเอง

เดี๋ยวนี้ดิฉันเป็นเจ้าของหอพักแล้วค่ะเขาเอาอกเอาใจและเกรงใจดิฉันมาก และเดี๋ยวนี้เขาเอาดิฉันแบบนุ่มนวลค่ะ เรื่องของดิฉันจะเรียกว่าทุกข์ลาภไหมคะ

อรสา/ภูกระดึง

Video Clip

思いっきりAV三昧

秋深し…隣人の彼
今日も夜はAV祭

127

แกล้งทำเป็นหลับ

หลังจากสอบภาคสุดท้ายแล้ว เพื่อน ๆ ก็จัดนำเที่ยว หนูก็ไปกับเขาด้วย ตั้งใจกันว่าจะไปกันให้ไกลจนถึงเชียงใหม่ทีเดียว ที่หนูอยากจะไปก็เพราะไม่เคยไปเชียงใหม่เลย

รถออกจากอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิเกือบ 2 ทุ่ม พอรถมาจอดรับ หนูก็รีบขึ้นไปก่อน เลือกเอาที่นั่งกลางรถและชิดริมหน้าต่างหนูไม่ชอบนั่งข้างหน้าหรือข้างหลัง

พอหนูเอากระเป๋าเก็บบนหิ้งและนั่งลงเรียบร้อยแล้ว ก็มีนักเรียนชายรุ่นพี่ ซึ่งก็อยู่โรงเรียนเดียวกับหนูนั่นแหละมาขอนั่งด้วย

หนูไม่ค่อยจะคุ้นเคยกับเขาเท่าไรนัก แต่ก็เคยทักทายพูดกันบ้าง เพราะเขาอยู่คนละชั้นกับหนู ปีนี้เขาอยู่ชั้นม.6 แล้ว

"ขอพี่นั่งด้วยคนนะ"

"ค่ะ"

หนูตอบเขาสั้นๆ เพราะไม่รู้จะพูดอะไรกับเขา แล้วเขาก็ชวนหนูคุยต่อ

"น้องเคยไปเชียงใหม่มาบ้างหรือยัง?"

"ยังไม่เคยเลย"

"บ้านพี่อยู่เชียงใหม่ ที่มาเรียนในกรุงเทพฯนี้ ก็เพราะพี่สาวเขามามีแฟนอยู่ที่นี่ พี่ก็เลยถือโอกาสมาเรียนที่นี่ด้วย" เขาหยุดพูดและหันมามองหนู"พี่ชื่อเล่นว่า'เปี๊ยก' น้องล่ะชื่ออะไร?"

"เรียกหนูว่า 'อิ๋ว' ก็ได้ค่ะ เออ,แล้วพี่ไม่ไปสนุกกับเพื่อน ๆ ทางท้ายรถหรือ?"

ที่หนูบอกเขา ก็เพราะพอรถออกมาได้หน่อยเดียว ทางท้ายรถก็ตีกลองร้องเพลง

"ไม่รู้ซิ อิ๋วนอนละพี่ ชักง่วงแล้ว"

เสียงเพลงท้ายรถเงียบลง ไฟในรถก็มืด เพราะดึกมากแล้วคนในรถส่วนมากก็หลับกันไปจนหมด แต่หนูไม่ได้หลับเลยก็เพราะคำพูดของพี่เปี๊ยกนั้นแหละทำให้หนูคิดอยู่ตลอดเวลา หนูทำแกล้งเป็นหลับเอนตัวไปพิงอยู่กับอกพี่เปี๊ยก เพียงเดี๋ยวเท่านั้นก็ได้เรื่อง พี่เปี๊ยกค่อย ๆ เอามือบีบนมหนูทีละเต้า ๆ เขาบีบอยู่นอกเสื้ออยู่ครู่หนึ่งเขาก็ล้วงมือเข้าไปในเสื้อยืดหลวม ๆ บีบเอาเนื้อแท้ ๆ ของหนูเข้าอย่างเต็มไม้เต็มมือ

ตอนแรกหนูนึกจะว่าเขาแต่แล้วหนูก็พูดอะไรไม่ออก เพราะเสียวสยิวไปหมดทั้งตัว หนูคิดว่าทางที่ดีแล้วหลับต่อดีกว่า เขาบีบของหนูอยู่ครู่เดียวเขาก็เลิกเสื้อหนูขึ้นถึงรักแร้และปลิ้นนมหนูออกมาดูดจ๊วบ ๆ หนูรู้สึกมีความสุขจนอธิบายไม่ถูก นึกในใจว่า เขาจะทำอะไรก็ทำไปตามสบายเถอะ หนูจะไม่ตื่นขึ้นมาให้เขายุ่งยากใจเลย

และในที่สุดมือร้อน ๆ ของเขาก็ล้วงเข้าไปในขากางเกงขาสั้นกว้าง ๆ ของหนูไปลูบคลำเต่าของหนูจนได้ ถึงแม้หนูจะมีกางเกงในเขาก็ปลิ้นไปอยู่ข้าง ๆ จนหมด ในตอนนี้ปากเต่าของหนูมันเสียวจนแฉะแล้ว เขาลูบคลำอยู่เดี๋ยวเดียวเขาก็ดันนิ้วเข้าไปในปากเต่าของหนูจนมิดนิ้ว เขากระทุ้งนิ้วเข้า ๆ ออก ๆ ในปากเต่าของหนูจนน้ำลายเต่าของหนูเลอะไปหมด เขาทำอยู่ไม่นานนัก เขาก็รูดกางเกงของหนูออกไปอยู่กับพื้น แล้วเขาก็อุ้มตัวหนูขึ้นไปนั่งบนตักเขาโดยเอาผ้าห่มคลุมไว้

เขาเอามือล้วงเข้าไปจับอะไรของเขาก็ไม่รู้เอามันมาตำปากเต่าของหนู พอหนูรู้ว่ามันตรงแล้ว หนูก็เลยทำเป็นแกล้งกระแทกก้นลงมาอย่างแรง หนูรู้สึกเจ็บแปลบภายในเล็กน้อย ท่อนเนื้อร้อน ๆ ของเขาก็จมเข้าในปากเต่าหนูจนมิดยันโคน หนูรู้สึกว่าของเขาใหญ่มากเพราะมันคับแน่นดื้อของหนูแทบจะฉีกออกจากกัน หนูก้มตัวไปยันกับพนักพิงเก้าอี้ตัวหน้า โดยไม่ยอมตื่นเช่นเคย

และต่อจากนั้น พี่เปี๊ยกก็จับสะโพกของหนูยกขึ้นยกลง จนของหนูซ่าส์ออกมาอย่างสุด ๆ และของเขาก็พุ่งปรี๊ด ๆ เขาไปในเต่าของหนูด้วย

หนูจำได้ว่า กว่าจะสว่างของคืนนั้น หนูโดนพี่เปี๊ยกเอาเนื้อร้อน ๆ ใหญ่เกือบเท่าข้อมือ ป้อนเข้าปากเต่าของหนูถึง 3 เกมส์

ถอดเกล็ด เสร็จเสียว

...มัด บ้านแยก....

น้ำรักของดิฉันที่ซึมไหลออกมาจนฉ่ำและช่วยให้การสอดใส่ของเขาง่ายมากยิ่งขึ้น แม้ว่าดิฉันจะรู้สึกคับจนแทบฉีกปริ แต่ดิฉันก็ไม่เจ็บปวดอย่างที่คิดหวั่นเกรง เขากระทำช้า ๆ นุ่มนวลมาก และใช้เวลานานกว่า 5 นาที เขาจึงสามารถส่งความเป็นชายของเขาฝังลึกเข้ามาในกลีบสวาทของดิฉันได้จนหมด

ยินยอม

ให้...

ถึงแม้ว่าดิฉันจะยังไม่มีครอบครัวแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะไม่เคยเสียตัวให้กับผู้ชายมาก่อนนะคะ

ดิฉันเคยมีประสบการณ์มาบ้างแต่ก็ไม่มากนัก ผู้ชายที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของดิฉันในอดีตมีเพียงสองคน และเมื่อรวมกันแล้วก็ไม่ถึง 10ครั้ง และสองคนที่ผ่านมานั้น ไม่มีใครทำให้ดิฉันประทับใจเลย จึงทำให้ดิฉันไม่อยากมีเพศสัมพันธ์กับใครอีก เมื่อเรียนจบมีงานทำ ดิฉันก็ทำงานไปเรื่อยๆ ใช้ชีวิตอย่างสงบ เช้าก็ไปทำงาน เย็นก็กลับบ้าน ไม่ใช่สินะอพาร์ตเมนท์น่ะ

ดิฉันไม่ได้ยกตัวเองว่าสวยและรูปร่างดี มีเพื่อนร่วมงานหลายคนที่สนใจจะทอดสะพานให้ดิฉันเดิน แต่ดิฉันก็ไม่ได้ให้ความสนใจกับใครเป็นพิเศษ คบเป็นเพื่อนร่วมงานธรรมดาเท่านั้น งานที่ดิฉันทำอยู่เป็นงานบริษัท เงินเดือนค่อนข้างมากพอสมควร จึงทำให้ดิฉันอยู่ได้อย่างสบาย เพราะดิฉันไม่มีภาระอะไรที่จะต้องรับผิดชอบนอกจากค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่ากินและค่าเช่าอพาร์ตเมนท์เท่านั้น

ที่ดิฉันเล่ามามันก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรใช่ไหมคะ แต่ดิฉันก็มีปัญหาจนได้ ปัญหาที่เกิดจากความผิดพลาดของคอมพิวเตอร์ค่ะ

คือ...วันหนึ่งดิฉันมีความจำเป็นต้องใช้เงินมากพอสมควร ดิฉันจึงใช้บัตรเครดิตไปกดเงินสดจากตู้เอทีเอ็ม. แต่ปรากฏว่ากดแล้วไม่มีเงินออก ดิฉันจึงกดซ้ำอีก ก็ยังไม่มีเงินออกมาเหมือนครั้งแรก ดิฉันจึงเปลี่ยนตู้กดที่ใหม่ และใน

ที่สุดก็กดเงินออกมาได้ 2 หมื่นบาท

ตอนนั้นดิฉันก็ไม่ได้คิดอะไรมาก คิดเพียงว่า ตู้อาจขัดข้อง แต่เดือนต่อมาปรากฏว่าธนาคารเรียกเก็บเงินจากดิฉันเป็นจำนวนทั้งสิ้น 6 หมื่นบาท ดิฉันตกใจมาก และรีบติดต่อกลับไปยังธนาคาร ยืนยันว่าดิฉันกดเงินได้เพียง 2 หมื่นบาทเท่านั้น ดิฉันนำสลิปไปยืนยัน แต่ทางธนาคารก็ยืนยันว่ายอดเงินเป็น 6 หมื่นบาท ดิฉันกลุ้มใจมากที่อยู่ดีๆ ก็ต้องจ่ายเงินโดยไม่เคยได้รับเป็นเงินถึง 4 หมื่นกว่าบาท มันไม่ยุติธรรมเลย

แต่ก็คงจะเป็นเคราะห์ดีของดิฉันกระมังคะ เพื่อน

ข้างห้องของดิฉันมีอาชีพเป็นทนายความ เขามีแฟนแล้ว แต่ดูเหมือนว่าเขาจะมีปัญหากันเพราะดิฉันเคยได้ยินเขาขัดแย้งกันบ่อยๆ แต่ก็ไม่สนใจนัก

เขาเป็นคนหน้าตาดีสุภาพ เป็นคนเอื้อเฟื้อบางครั้งเขาก็จะมีสิ่งของแบ่งปันให้ดิฉันบ่อยๆ เมื่อดิฉันนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับเขา เขาก็ให้ความช่วยเหลือดิฉันโดยไม่เรียกร้องอะไรเลย

เขาพาดิฉันไปเคลียร์เรื่องนี้ที่สำนักงานใหญ่ของธนาคารหลายครั้ง ใช้เวลาในการติดต่อนี้เกือบสองเดือน จนทำให้เราสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น และในที่สุดทางธนาคารก็ยอมรับว่าเกิดความผิดพลาดทางด้านคอม-พิวเตอร์ของธนาคารเอง จึงทำให้ดิฉันไม่ต้องจ่ายเงินให้กับธนาคาร

ในช่วงที่ดิฉันไปเคลียร์เรื่องกับเขานั้น ดิฉันได้พูดคุยกับเขาหลายเรื่อง และดิฉันก็ได้รับรู้ว่า ภรรยาของเขามีความผิดปกติเกิดขึ้น เขาบอกว่าเขาอยู่ด้วยกันก็จริง แต่ไม่ได้ร่วมเพศกันเลยเนื่องจากภรรยาเขาไม่ยินยอม เธอบอกว่าเธอเจ็บปวดอย่างที่สุด เธอจะช่วยเขาก็เพียงใช้มือเท่านั้นดิฉันรู้สึกเห็นใจเขามาก

ทั้งๆ ที่เขาเก็บกดในเรื่องนี้มากมาย แต่ในขณะที่เขาไปกับดิฉันนั้นเขาไม่ได้แสดงออกเลยว่าอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับดิฉัน เขาวางตัวเป็นสุภาพบุรุษจนดิฉันนึกนิยมเขาอยู่ในใจและเริ่มมีมากยิ่งขึ้นเมื่อเขาช่วยเหลือจนดิฉันประสบความสำเร็จ ดิฉันพยายามอ้อนวอนจ่ายเงินให้เขา เขาก็ไม่ยอมรับ เขาบอกว่าอยู่ใกล้กันก็ต้องช่วยเหลือกัน

เมื่อเขาไม่ยอมรับเงินดังนั้นดิฉันจึงบอกกับเขาว่างั้นขอดิฉันเลี้ยงเขาเป็นการตอบแทนก็แล้วกัน หวังว่าคงไม่ปฏิเสธนะ ซึ่งเขาก็จำยอมค่ะ

ดิฉันพาเขาไปทานอาหารที่โรงแรมแห่งหนึ่ง มีเพลงฟัง และบรรยากาศก็โรแมนติกมาก เขาดื่มและดิฉันก็ดื่มกับเขาด้วย เพราะดิฉันพอใจที่จะใกล้ชิดกับเขาแล้วอยู่ๆดิฉันก็เกิดความคิดแปลกๆ ขึ้นมา คือดิฉันจะอยากจะให้ร่างกายของดิฉันทำให้เขามีความสุข

ทำไมดิฉันคิดอย่างนั้นไปได้ก็ไม่ทราบ เหตุผลอาจจะเป็นเพราะว่าดิฉันมีความนิยมชมชอบในอัธยาศัยของเขาก็ได้และอาจรวมทั้งเรื่องราวของเขาที่ดิฉันสงสารเขาอยู่ลึกๆ ก็อาจเป็นได้

ขณะที่เราดื่มกันอยู่นั้น ดิฉันก็เปิดเผยให้เขาทราบว่าดิฉันเองก็เคยมีเพศสัมพันธ์มาบ้างแล้ว เราคุยกันไม่นานนักเราก็เข้าใจกัน ดิฉันมีความสุขที่ได้เบียดชิดกับเขา จะว่าดิฉันเป็นฝ่ายให้ท่าเขาก็ได้ค่ะ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ

คนสองเพศอยู่ใกล้ชิดกันฝ่ายหญิงเปิดทางให้เดินฝ่ายชายที่มีความเก็บกดอยู่เต็มที่ เมื่อเขารู้ว่าฝ่ายหญิงเต็มใจที่จะให้ร่างกายกับเขา ผลที่สุดก็ยอมรับสิ่งที่ดิฉันเต็มใจเสนอให้

ห้องของโรงแรมที่นั่นเองที่เป็นสวรรค์สำหรับดิฉันกับเขา เขาโอบกอดดิฉันพรมจูบแผ่วเบาไปตามพวงแก้มและซอกคอ เขาทำด้วยความนุ่มนวลแต่ดิฉันกลับรู้สึกว่าร้อนแรงอย่างที่สุดมันยิ่งให้ดิฉันรู้สึกประทับใจมากขึ้น ดิฉันก็สนองตอบเขาอย่างมีความสุขเช่นกัน

เสื้อผ้าของดิฉันถูกเขาถอดออกจากร่างกายจนกระทั่งเปลือยเปล่า เขามองร่างที่อวบอัดขาวผ่องของดิฉันด้วยสายตาที่แสดงออกถึงความพอใจอย่างยิ่ง ปาก ลิ้น และนิ้วมือของเขาพรมไล้ไปทั่วร่างของดิฉัน จนดิฉันสั่นสะท้านไปด้วยความสุขที่ผสมผสานกับความเสียวซ่าน และเมื่อเขาฝังจมูกลงมาที่เนินนูนของดิฉันด้วยแล้ว ดิฉันแทบขาดใจเลยค่ะ

อาจจะเป็นเพราะว่าดิฉันห่างจากการทำรักที่ไม่

ประทับใจมานานแสนนาน เมื่อมาพบกับชายที่พึงพอใจและมีบทบาทการทำรักที่นุ่มนวล จึงทำให้ดิฉันเกิดอารมณ์ที่ร้อนแรงอย่างมาก และอย่างไม่เคยมากเท่านี้มาก่อน มีทั้งเสียวซ่านและอบอุ่นไปพร้อมๆ กัน เมื่อเขาเสนอดิฉันก็เต็มใจที่จะสนอง

ดิฉันเสียววูบในหัวใจ เมื่อดิฉันได้มองเห็นส่วนที่เป็นชายของเขาได้อย่างถนัดตา อะไรกันนั่น! ทำไมมันมีขนาดที่อวบใหญ่และยาวถึงขนาดนั้น!?

มิน่าเล่า เหตุนี้กระมังที่ภรรยาเขาถึงบอกว่าเจ็บปวดมาก และไม่ยอมให้เขาร่วมรักด้วยเลย แต่สำหรับดิฉันเพียงคิดเท่านี้ลำคอก็หนืดไปหมด

เขาคงเข้าใจที่เห็นท่าทีของดิฉันที่ตื่นตระหนกกับความเป็นชายของเขา เขากล่าวกับดิฉันด้วยเสียงแผ่วเบาว่า เขาจะพยายามไม่ทำให้ดิฉันต้องหวาดกลัวและเจ็บปวดมากเกินไป

ดิฉันพยักหน้าและดึงเขาลงมากอด เผยอริมฝีปากให้เขาประทับลงมา เขาเพิ่มอารมณ์รักให้กับดิฉันด้วยการพรมปากจมูกไปในทุกส่วนของร่างกายดิฉันอีกครั้ง และใช้ปากกับลิ้นที่กลีบรักของดิฉันอยู่นานจนกระทั่งดิฉันทนทานไม่ไหว ดิฉันขอร้องเขา

"ทำเถอะค่ะ ดิฉันทนได้ค่ะ"

นั่นแหละเขาจึงลุกขึ้นมาคุกเข่าเข้าหว่างขาดิฉัน ดิฉันแยกปลายขาของตัวเองออกไปเต็มที่เพื่อรับสิ่งนั้นของเขาให้สอดผ่านเข้ามาในเนินสวาทของดิฉันได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

เข้ากดแท่งเนื้อของเขาไม่รุนแรงเลย พอส่วนปลายถูกช่องทางรักของดิฉันละเข้ามาได้เพียงหนึ่งเซนต์เท่านั้น เขาก็ขยับเบาๆ อยู่อย่างนั้นนานพอสมควร ส่วนหัวของเขาก็ค่อยๆ เข้ามาในช่องทางรักที่คับแคบของดิฉันจนได้

น้ำรักของดิฉันที่ซึมไหลออกมาจนฉ่ำแฉะช่วยให้การสอดใส่ของเขาง่ายมากยิ่งขึ้น แม้ว่าดิฉันจะรู้สึกคับจนแทบฉีกปริ แต่ดิฉันก็ไม่เจ็บปวดอย่างที่คิดหวั่นเกรง เขากระทำช้า ๆ นุ่มนวลมาก และใช้เวลานานกว่า 5 นาที เขาจึงสามารถส่งความเป็นชายของเขาฝังลึกเข้ามาในกลีบสวาทของดิฉันได้จนหมด

เสียว ซ่านซ่า ตึงคับแน่น แต่เสียวสุขมากเมื่อเขาบดเบียดและขยับขึ้นลงจนเกิดการเสียดสีกับทางรักของดิฉัน มันทำให้ดิฉันยิ่งเกิดความประทับใจมากยิ่งขึ้น เมื่อเขาขยับดิฉันก็ร่อนรับเขา ความเสียวซ่านของดิฉันเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนที่สุดดิฉันต้องเป็นฝ่ายขอร้องเขาอีก

"แรงๆ เถอะค่ะ ดิฉันไม่เจ็บแล้ว"

เขาสนองตอบความต้องการของดิฉัน ด้วยการ

กระแทกกระทั้นอย่างรุนแรง

โอ... มันช่างสะใจเหลือเกินค่ะ สิ่งนั้นของเขาได้ให้ดิฉันมีความสุขาวุกรสทุกกระบวนท่าจริงๆ เขาขยับยักย้ายอย่างรวดเร็วเกือบ 20 นาที ในที่สุด ทั้งเขาและดิฉันก็ปลดปล่อยความอัดอั้นของอารมณ์ออกมาพร้อมๆ กัน ดิฉันพบกับความสุขที่แสนประทับใจเข้าแล้ว ดิฉันกอดเขาและจูบเขาไม่ยอมห่าง เราปล่อยทุกสิ่งให้ค้างคาอยู่ในร่างกายของกันและกัน เราสัมผัสกอดรัดโลมเล้ากันอย่างต่อเนื่องในอารมณ์ที่ยังไม่อิ่มของเรา

เขาแสดงความแข็งแกร่งที่เต็มไปด้วยพลังให้ดิฉันได้รู้ ของเขายังคงแข็งอยู่เหมือนเดิม แม้ว่ามันจะหลั่งไอรักออกมาแล้วก็ตาม เขาเริ่มบดเบียด ดิฉันก็ร่อนรับ เขาขยับ ดิฉันก็รับอย่างถูกจังหวะแต่ละครั้งที่สิ่งนั้นจมมิดเข้ามามันสร้างความแปลบเสียวให้กับดิฉันอย่างที่สุด

ค่ะ กว่าที่เขาจะหลั่งความรักให้กับดิฉันในครั้งที่สองดิฉันก็หนีเขาไปสู่จุดหมายแห่งความสุขติดๆ กันถึง 4 ครั้งแล้วค่ะ

ทั้งๆ ที่ในห้องมีเครื่องปรับอากาศเย็นฉ่ำแต่เหงื่อของเขาก็ไหลออกมา เขาเหนื่อย แต่เขาก็มีความสุขมากกับดิฉัน

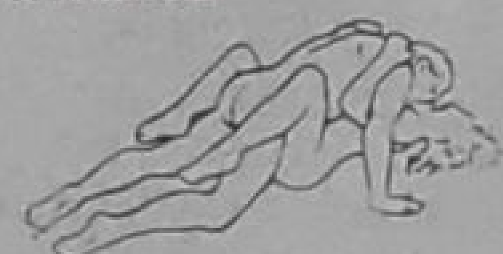
เขานอนเคียงข้างและกอดดิฉันไว้เหมือนจะถ่ายทอดไออุ่นแห่งความสุขให้กับดิฉันให้มากที่สุด ซึ่งก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ดิฉันมีความสุขและดื่มด่ำประทับใจจนไม่อาจบรรยาย

กว่าสองชั่วโมงผ่านไป ดิฉันก็ช่วยให้เขาเกิดความต้องการอีกครั้ง เขาหลั่งความรักให้กับดิฉัน และดิฉันก็ปลดปล่อยไอสวาทให้เขาด้วย

เราหลับไปโดยอยู่ในสภาพเปลือยเปล่าเช่นนั้นจวบจนใกล้สว่าง ดิฉันกับเขาก็ทำรักให้กันและกันอีกรอบ

หลังจากวันนั้น ดิฉันก็มอบความสุขให้กับเขาบ่อยครั้งที่ห้องพักของดิฉันเอง เขาจะแอบมาหาดิฉันเมื่อภรรยาของเขาไม่อยู่ เราต่างแสวงหาความสุขให้กันและกันอย่างเต็มที่ และตามที่ใจของเราทั้งสองต้องการ แม้ว่าดิฉันไม่อาจอยู่ในฐานะภรรยาของเขาได้ แต่ดิฉันก็เต็มใจ 'ให้' ค่ะ

ดิฉันให้เขาโดยไม่หวังที่จะเป็นเจ้าของ และให้โดยไม่ประสงค์ให้ครอบครัวของเขาแตกแยก ดิฉันหวังเพียงแต่ทำทุกอย่างให้เขาและดิฉันเองมีความสุข แค่นี้ดิฉันก็พอใจแล้ว ดิฉันขอสารภาพว่า ดิฉันก็มีความสุขกับเขาอย่างมากมายทุกครั้งที่เราร่วมรักกันด้วย

ปัญหา
คา สะดือ

สวัสดีครับ คุณเถร

ผมเป็นคนเจ้าชู้ครับ แต่ยังไม่มีภรรยาเป็นตัวเป็นตน มีประสบการณ์ ผ่านผู้หญิงมามากมายทั้งสาวแก่ แม่ม่าย เมื่อประมาณปีที่แล้ว ผมได้รู้จักกับสาวคนหนึ่ง สวยมากครับ ผิวพรรณดีจนผมคิดว่าจะมีเมียเป็นตัวเป็นตนกับเขาสักที เมื่อประมาณ 3 เดือน ที่ผ่านมา**ผมก็มีโอกาส ได้เสียกับเธอครับ** แต่มีปัญหา ตะขิดตะขวงใจบางอย่าง จึงอยากจะถามคุณเถร เพื่อความแน่ใจครับ คือ อวัยวะของเธอนั้นทำไม **แคมในจึงแพลมออกมามาก ตรงปุ่มกระสันด้วย** เวลานอนอยู่เฉยๆ ธรรมดายังมองเห็นได้ชัดเจนเลยครับ แต่ผมก็แน่ใจว่าผมเป็นคนแรกของเธอแน่ แต่เท่าที่เคยผ่านมา แม้แต่คนที่มีลูกแล้วยังไม่เป็นขนาดเธอเลยครับ

สีของหัว นม ทำไมไม่ค่อยเหมือนกัน

1. อยากทราบว่า ลักษณะของอวัยวะแบบนี้ ***เป็นเองตามธรรมชาติของแต่ละคนหรือเปล่า*** และจะหมายความว่า ***เธอเคยผ่านมือชายมาหรือเปล่าครับ***

2. มีทางทำอย่างไรบ้างครับ ที่จะทำให้ดูดีกว่านี้

3. **สีของหัวนมทำไม** ไม่ค่อยเหมือนกันครับ บางคนแป้นรอบหัวนม ดูเล็กๆ น่ารัก บางคนแป้นกว้าง และดำ แสดงว่าเคยมีลูกแล้วใช่ไหมครับ

ขอบคุณมากครับ

รี / หนุ่มเชียงราย

ตอบ คุณรี ครับ

ธรรมชาติของคนครับ ในการที่จะมีรูปร่างสูง ต่ำ ดำ ขาว หรืออวัยวะต่าง ๆ นั้นจะมีรูปร่าง ผิดแผกแตกต่างกันไปบ้าง เป็นธรรมดา ขอให้เกิดมาไม่พิการเป็นบุญแล้วครับ คุณอย่าดูคนที่รูปธรรมเลยครับ คนที่จะเลือกเอามาเป็นคู่ชีวิตนั้น น่าจะดูที่นิสัยใจคอว่า เข้ากันได้หรือเปล่า พิจารณากันในด้านนี้จะดีกว่า ถึงอวัยวะบางส่วนจะไม่สวยงามแต่ ใครเล่าจะเพียบพร้อมไปหมดทุกอย่าง **คนจะงาม ๆ ที่ใจใช่ใบหน้าครับ**

หนังหุ้มคริตอริส**ของบางคน** **จะหนาและมาก**

ก็เลย ยื่นล้ำ **ออกมา**

1-2. ***สำหรับเรื่องแคมใน และคริตอริสเป็นเรื่องธรรมชาติ*** เนื้อหนังมังสาของมนุษย์ ซึ่งไม่เที่ยงแท้จีรัง และเป็นธรรมดาของสาว แต่ละนางจะไม่เหมือนกันหรอกครับ **หนังหุ้มคริตอริสของบางคน** จะหนา และมากก็เลยยื่นล้ำออกมา จนมองเห็นแพลมออกมา ซึ่งธรรมชาติก็พยายามปกปิดเอาไว้ ด้วยขนเพชรลดความไม่น่าดูลงไป ช่วยลบปมด้อยของสาว ๆ ทั้งหลาย ความจริง คุณไม่น่าที่จะไปมองปมด้อยของเธอเลย น่าที่จะสงสารและรักเธอ ให้มากขึ้นเสียอีก และ**ห้ามพูดถึงเรื่องนี้กับเธอ**เป็นอันขาดนะครับ เป็นการทำร้ายจิตใจกันอย่างที่สุด และเรื่องแคมในก็เหมือนกัน เป็นเรื่องของรูปธรรม แฟนของคุณ ซึ่งเกิดมาพร้อมลักษณะเช่นนี้ ทั้งที่**ไม่เคยผ่านมือชาย**มาก่อนก็ได้ และถึงแม้ว่าจะเคยผ่านมือชายมาแล้ว ก็ใช่ว่าเธอจะเป็นคนไม่ดีนี่ครับ

IN FOCUS

มีบางคนเหมือนกัน ***ที่เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง โดยใช้นิ้วหรืออุปกรณ์*** บางอย่างมีการเสียดสีบ่อย เนื้อหนังก็จะยืดหย่อนยานได้และมีสีคล้ำขึ้น

ซึ่งการศัลยกรรมตกแต่ง อาจช่วยได้ถ้าจำเป็นจะต้องทำจริงๆ แต่ถ้าไม่จำเป็น ก็อย่าไปพยายาม เอาชนะธรรมชาติดีกว่าครับ ถึงวิทยาศาสตร์ จะก้าวหน้าแค่ไหน ก็ไม่อาจจะชนะได้หรอกครับ **คุณพยายามชนะจิตใจ ของตนเองดี** ***กว่าง่ายกว่ากัน*** เยอะเลยครับ

3. **หัวนมที่เป็น สีชมพู อ่อนแก่ สีน้ำตาล** ***หรือดำคล้ำนั้น*** ก็ขึ้นอยู่กับผิวพรรณ บางคนผิวขาวหัวนมมักจะเป็น สีชมพูอมน้ำตาลแต่บางคนก็อาจจะดำได้ แป้นวงกลมรอบหัวนม ก็เช่นเดียวกัน **คนไหนเป็นสีชมพู และวงเล็กก็ถูกใจผู้ชาย** ***และหลอกผู้ชาย*** ให้คิดว่าเป็นสาวบริสุทธิ์ได้ ทั้งที่บางคนไม่เป็นเช่นนั้น เรื่องผิวพรรณ และความเต่งตึงของผิวหนัง ตลอดจนกล้ามเนื้อของผู้หญิงนั้น อาจจะขึ้นอยู่กับผิวพรรณตามชาติพันธุ์ และกรรมพันธุ์ด้วย คุณอย่าคิดมากไปเลยครับ ทำใจให้สบายดีกว่าครับ

เถรกวาดลาน

สนใจเรื่องเพศมาก อะไรที่ แปลกใหม่ๆ ผมมักจะลองเสมอ

เรียน คุณเถรกวาดลานครับ

ผมอายุ 36 ปีแล้วครับ สนใจเรื่องทางเพศมาก อะไรที่แปลกใหม่ ผมมักจะลองเสมอ แต่ที่ไม่กล้าลอง ก็มีเหมือนกันครับ แต่ก็อยากรู้โดยไม่ต้องลอง จึงได้เขียนมาถาม คุณเถรกวาดลาน

ผมมีข้อสงสัยดังนี้ครับ เช่น **แมงวันเสปนั้น เป็นยาปลุกเซ็กส์**จริงหรือเปล่าครับ ถ้าได้ผลจริงจะลองใช้ กับแฟนผมดูครับ ตั้งแต่คบกันมาจับมือยังไม่เคยเลยครับ

ขอให้คุณเถรกวาดลานจงมีแต่ความสุขนะครับ

วิชวล / บางกอก

(แมลงวันสเปน CANTHARIDES)

ตอบ คุณวิชวล

เจอพวกอยากลองของอีกแล้วครับ อะไรจะพิเรณท์ขนาดนั้น ถ้ารักสาวก็เอาชนะใจสิครับ เอาพ่อแม่ไปขอเลยหมดเรื่อง **ทิงเจอร์ขาวน่ะ เค้าเอาไว้ใช้กับม้านะครับ** อย่าลองใช้เป็นอันขาด ถ้าไม่เชื่อ คุณหรือแฟนคุณน่ะแหละ ถ้าไม่ตายก็คางเหลืองกันไปข้างหนึ่งล่ะครับ สำหรับแมลงวันสเปน จริง ๆแล้วคือสารที่ชื่อว่า แคนธาไรด์ส (CANTHARIDES) ซึ่งสกัดได้จากแมลงวันสเปน ใช้ได้ทั้งกินและทา สารนี้ออกฤทธิ์ ทำให้เกิดการระคายเคือง ที่เนื้อเยื่อบุของกระเพาะปัสสาวะ และท่อปัสสาวะ **จึงทำให้เกิดความรู้สึกเสียว ๆ ที่บริเวณอวัยวะเพศคล้าย ๆ** กับว่า**จะมีการตื่นตัวทางเพศ** และมีอาการปัสสาวะบ่อย และถ้าใช้เกินขนาดจะ**ทำให้อวัยวะเพศชาย แข็งโป๊กไม่ยอมอ่อนตัว** ซึ่งก็จะทำให้เกิดความเจ็บปวดมากกว่าความสนุกสนานครับ

เถรกวาดลาน

เจาะกึ๋น นางแบบ

ยั่วยวนจริงๆครับ

นางแบบคนนี้ รู้สึกว่าแม่จะให้มาเกินหน้า เกินตาสาวอื่นๆหลายขุมแบบนี้แหละครับ เรือนร่างที่ใฝ่ฝัน ของชายส่วนใหญ่ คือไม่มีคำว่าขาด มีแต่ล้นมือล้นมาก หุ่นแบบนี้ เรียกว่า**พร้อมสู้ศึกทุกแบบ ทุกลีลาล่ะครับ** แต่อย่างไรก็ต้องพูดคุยเจาะกันให้ถึงกึ๋น เผื่อหนุ่มใดใฝ่ฝันจะได้จีบให้ถูกจุดไงครับ

ทัศนคติส่วนตัว...

"พิมหรือค่ะง่ายๆ สบายๆ ไม่มีกฎเกณฑ์อะไรตายตัว มีกินมีใช้ก็มีความสุขมากแล้วค่ะ"

ส่วนเซ็กส์ซี่...

ชอบไปหมดแหละค่ะ เพียงแต่ว่าเธอยาก แสดงออกส่วนไหน ก็ใส่อารมณ์ไปกับส่วนนั้นให้เต็มที่ มันก็ดูเซ็กส์ซี่เองแหละค่ะ จริงจ้านี้ขนาดคุยกันยังแข็ง ไปทั้งตัวแล้วถ้าเป็นอย่างอื่นสงสัยหัวใจวาย

ลีลาท่าโปรด

ชอบมากทีเดียว 2 ค่ะแบบว่าชอบ**รับศึก 2 ด้าน มันส์ค่ะเสียวได้ตลอดถึงใจ**ดีค่ะ ถ้ามาคนเดียวชอบอยู่ข้างบนค่ะ ได้อย่างใจดี ถ้าเจอประเภท ขุนศึกทวนทองล่ะก็สู้ตายแหล่ะค่ะ ว้าว.....งั้นขอเป็นคนที่ 3 ได้ปะเผื่อมีตรงไหนพอว่างมั่ง...เนอะ...

บรรยากาศเซ็กส์...

จริงๆ แล้ว ชอบนอกสถานที่ มันตื่นเต้นดี ไม่ว่าจะเป็นบนรถชายทะเล น้ำตก เคยมาแล้วค่ะ แต่ที่ประทับใจคือบนรถตู้นอนของรถไฟแหล่ะค่ะ เสียวสุดๆ แต่ถ้าในสถานที่ก็ ต้องมีเครื่องเล่น ประกอบนิดหน่อยถึงจะมันค่ะ นี่หนูจะไปรถไฟเมื่อไรบอกกันมั่งนะ จะออกค่าตั๋วให้นะ หวังดีนะเนี่ยยยยย

เป็นไงครับคุณๆ อยากลองลุ้นดูบ้าง หรือเปล่า ถ้าแน่ใจว่าเป็นยอดขุนพล กระบวนท่าไม้ตายเพียบล่ะก็พอจะจีบได้บ้าง แต่ระวัง เธอข่มทวนหักล่ะก็จะหาว่าไม่เตือน

•กระเทาะ หลังเลนส์

"ปัญจา ธาราสาย" หรือน้องพิม

37-25-36 ผู้พกพาความอวบอิ่มเกินพิกัด

สาวตาคมผมยาว จากแดนใต้เมืองสะตอ เต้าเด่งทะลักล้นจนไม่อาจละสายตา

คำว่าสาวตากลม คงจะเหมาะสมกับเธอมากที่สุด ภายใต้ความใส แฝงไว้ด้วยความซุกซน แต่เต็มเปี่ยมไปด้วย **ความเร่าร้อน รุนแรง ที่ซ้อนเร้นไม่มิด** เช่นเดียวกันกับเต้าเต้ง ที่ผงาดท้าท้ายสายตา ให้โลมไล้ไปทั้งเรือนร่างที่งดงาม หากเปลี่ยนจากสายตา เป็นมือไปเคล้นคลึง คงจะสุขจนแทบกระฉูด **โหนกเนื้อเนินนูนมทีมาเข้าขั้น "เฮฟวี่เวท"** พร้อมตะลุย ดงกำปั้นใหญ่ๆยาวๆ แบบสบายๆ ยามยักย้าย โพสท่าให้ถ่ายแบบ หรือก็แสนสุดจะยั่วยวนหัวใจ จนอารมณ์กระเจิงไปไกล ท่านผู้อ่านท่านใด อยากจะสานฝันให้บรรเจิด ชนิดทุกซอกทุกหลืบของเนินเนื้อ สาวก็ติดต่อสั่งซื้อภาพมาได้ แค่นี้สวรรค์ร่ำไรก็อยู่ใกล้ แค่เอื้อมมือไปกำเท่านั้น

รักแท้ ของ น้ำฝน

โดย...หมึก ท่าจีน

6

ไปเที่ยวน้ำตก

หลังจากสอบไล่ปลายปีเสร็จและรู้ผลการสอบผ่านทุกวิชาแล้ว น้ำฝนและป้อมก็ดีใจเป็นที่สุด จึงนัดเพื่อน ๆ ชวนกันไปเที่ยวน้ำตก

น้ำตกที่ใกล้ที่สุดก็คือน้ำตกคลองลาน ที่ไกลออกไปอีกก็คือน้ำตกลานสาง อยู่ที่อำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก ทุกคนจึงมีความเห็นเหมือน ๆ กันว่า ไปที่น้ำตกคลองลาน อันเป็นน้ำตกที่ใกล้ที่สุดดีกว่า รถราก็ไม่ต้องเหมาจ้างให้ลำบาก ขึ้นรถประจำทางไปก็ได้ พอเย็นหน่อยก็กลับบ้าน จึงเป็นอันตกลงกันตามนี้

ณ ที่น้ำตกคลองลาน เพื่อน ๆ ของน้ำฝนแยกกันไปเที่ยวน้ำตกตามแต่ใจของแต่ละคนจะชอบมุมไหน เพียงแต่นัดเวลากันไว้ เมื่อถึงเวลานัดหมายก็ให้มาพบกันที่จุดนัดพบเพื่อจะได้กลับบ้านพร้อม ๆ กัน

น้ำฝนและป้อมนั่งคุยกันอยู่ที่ลานหินข้าง ๆ น้ำตก มองดูน้ำตกที่ไหลพลิ้วลงมาเป็นฝอย แต่ไม่มากนัก เพราะเป็นฤดูแล้ง เพื่อน ๆ ที่มาด้วย 5-6 คนก็แยกกันไปปีนป่ายหินเล่นกันหมดแล้ว เหลือเธอกับป้อมเพียง 2 คนเท่านั้น ป้อมนึกเบื่อที่จะนั่งดูแต่น้ำตกเฉย ๆ จึงชวนน้ำฝนขึ้นว่า

"เราขึ้นไปเที่ยวข้างบน ต้นน้ำตกกันดีไหม? มาเที่ยวที่น้ำตกนี่ก็นานหลายหนแล้ว ยังไม่เคยขึ้นไปข้างบนสักที"

"อันตรายนะเธอ รกออกแบบนั้น" น้ำฝนค้านไม่เห็นด้วย "เมื่อเช้ากว่าจะมาได้คุณแม่ก็อบรมอยู่ตั้งนาน จะไม่ยอมให้มาให้ได้"

"ไม่อันตรายหรอก ยังวันอยู่เลย เราเห็นคนเขาปีนขึ้นเที่ยวออกเยอะไป" ป้อมคะยั้นคะยอ "น่า...ไปเถอะ ไหน ๆ ก็มาเที่ยวแล้ว เราอยากไปดูข้างบนต้นน้ำจริง ๆ"

"ไปก็ไป" น้ำฝนเห็นดีด้วย เพราะตนก็ไม่เคยเห็นต้นน้ำสักทีเหมือนกับป้อมนั่นแหละ "แต่อย่าไปนานนักนะ ขึ้นไปแค่ชั้นนั้นก็พอ เกิดลงมาช้าเพื่อน ๆ รอตาย"

สองคนปีนเขาขึ้นทางด้านข้าง พื้นที่ทั่วไปรกมากบริเวณรอบ ๆ ข้างเงียบสงบ ได้ยินแต่เสียงน้ำไหลเบา ๆ จากพุ่มไม้ตอนบนที่สูงขึ้นไปอีก ธรรมชาติโดยรอบสวยงามมากทั้งสองมองดูอย่างตื่นตาตื่นใจลืมนึกถึงอันตรายที่จะเกิดกับตนไปเสียสนิท

ดวงตะวันคล้อยไปมากแล้วทั้งสองก็ยังชมป่าชมน้ำไหลกันเพลินอยู่ ในป่าทึบจนแสงแดดส่องแทบไม่ถึงดินแบบนี้ พอบ่ายหน่อยก็แลดูเหมือนกับจะมืดแล้ว

น้ำฝนนึกหวาดกลัวขึ้นมาอย่างประหลาด จึงรีบชวนป้อมให้ลงไปข้างล่าง

"กลับกันเถอะป้อม ไม่เห็นมีใครขึ้นมาเที่ยวบนนี้กันเลย มีแต่เพียงเราสองคนเท่านั้น"

"กลับก็กลับกันเถอะ เราก็ออกนึกกลัว ๆ เหมือนกัน"

พอทั้งสองคนจะหันหลังกลับ ก็มีชายวัยฉกรรจ์สี่คนพรวดออกมาจากป่าไม้เข้ามาถึงตัวสองสาวอย่างรวดเร็ว และแผ่วเบา จนทั้งสองแทบจะไม่ทันจะรู้สึกตัว ทุกคนมีผ้าสีดำพันหน้าโผล่ไว้แต่แค่ดวงตา มีอาวุธปืนและมีดเดินป่าห้อยอยู่ที่เอว ส่วนอีก 2 คนนั้นมีปืนยาวอยู่ด้วย คนหนึ่งร่างเพรียวสูง ท่าทางจะเป็นหัวหน้า

เข้ามาประชิดตัวน้ำฝน อีกคนหนึ่งเข้าประกบตัวป้อม คนที่แสดงตัวเป็นหัวหน้าพูดขึ้นด้วยเสียงห้าว ๆ

"อย่าร้องนะน้องสาว ถ้าร้องจะยิงทิ้งเลย" ท่าทางที่เขาพูดนั้นเหี้ยมเกรียมมาก ดวงตาของเขาคมวาวน่ากลัว "มัดมือทั้งสองคน"

เขาออกคำสั่งไปยังสองคนที่ถือปืนยาว สองคนนั้นปลดผ้าขาวม้าที่เคียนเอวอยู่นั้นออกมามัดมือน้ำฝนกับป้อมทันที แต่ท่าทางก็ไม่รุนแรงอะไรมาก

"แยกคนนั้นออกไปก่อน และพาไปรออยู่ที่รถ"

น้ำฝนกลัวแทบจะเป็นลม เธอไม่คิดมาก่อนเลยว่าจะมีเหตุการณ์น่ากลัวแบบนี้เกิดขึ้น น้ำฝนยกมือขึ้นไหว้เขาอย่างหวาดกลัวเต็มที่

"อย่าทำอะไรหนูเลยหนูยอมแล้ว"

"อะไรกัน?" เสียงเขากระโชกใส่ "ยังไม่ได้บอกเลยว่าจะทำอะไรก็ยอมแล้ว ยอมแล้วน่ะหมายความว่ายอมให้ทำอะไร?"

"หนูกลัว" เสียงของน้ำฝนเหมือนกับจะร้องไห้ "อย่าทำอะไรหนูเลย"

"กลัวหรือ? กลัวแล้วขึ้นมาบนนี้ทำไม?"

เสียงของเขาที่พูดกับน้ำฝนนั้นดุดันน่ากลัวมากน้ำฝนมองไปทางป้อมก็ไม่เห็นเสียแล้ว ไม่รู้ว่าเธอจะไปประสบเคราะห์กรรมอย่างไร นึก ๆ แล้วก็อดสะอื้นออกมาไม่ได้ เธอนึกเสียใจที่ไม่น่าขึ้นมาบนน้ำตกนี้เลย

"

เขาเอามือไปวางบนอกของเธอเบา ๆ เหมือนกับลองใจ
นมของเธอใหญ่เต็มอก พอถูกมือร้อน ๆ ของเขาสัมผัส
น้ำฝนก็หลับตาปี๋ไม่อยากจะมอง
ถึงแม้มันจะมีเสื้อปกปิดอยู่ถึงสองชั้นก็ตาม
เธอก็อดที่จะเสียวสยิวตามมือเขาไปไม่ได้

"

"หนู...หนูไม่นึกว่าจะมีเหตุการณ์แบบนี้"

"ถอดเสื้อออกซิ เร็ว"

พอได้ยินคำนี้ น้ำตาของน้ำฝนก็ไหลซึมออกมาทันที เธอคิดไปร้อยแปด คิดว่า ทำไมเราจะวิ่งหนีไปจากชายคนนี้ได้นะ โดดหินมันให้ตายไปเสียรู้แล้วรู้รอด ดีกว่าต้องมาถอดเสื้อผ้าให้อายเขา แต่พอจริงจังเข้าเธอก็ไม่กล้าอยู่ดี

"ไม่ถอดไม่ได้หรือคะ?" น้ำฝนขอร้องเสียงอ่อย ๆ น่าสงสาร

"ได้ แต่ต้องถอดกางเกงนะ เลือกเอา จะเอาอย่างไหน ว่าไง เร็ว!"

"ค่ะ ๆ ถอดแล้ว"

น้ำฝนทำท่าจะถอดเสื้อเขาก็ออก

คำสั่งมาอีก

"ไม่ต้องถอด พอแล้ว"

เสียงที่เขาพูดในตอนนี้อ่อนลง จนน้ำฝนอดสงสัยไม่ได้ และเสียงนี้ก็ดูจะคุ้นหูเธอ แต่ในยามนี้เธอนึกอะไรไม่ออกจริง ๆ เธอมองที่ดวงตาของเขาก็คลับคล้ายเหมือนจะเคยเห็นมาก่อน แต่ผ้าที่พันหน้าและคลุมศีรษะของเขาอยู่นั้นมันดูยากจริง ๆ

"ไปกันเถอะ เดี๋ยวจะมืด"

เขาดันหลังเธอให้เดินนำหน้า แต่มือของน้ำฝนถูกมัดไขว้กันอยู่ด้านหลังนั้นทำให้เธอเดินลำบาก เขาก็เอื้อมมือมาประคองไหล่ของเธอไว้

"จะพาหนูไปไหน?" น้ำฝนหันมาถาม

"จะเอาไปให้เสือกินน่ะซี ไม่รู้หรือไง?"

พอได้ยินคำพูดคำนี้ น้ำฝนก็รู้ทันทีว่าเจ้าโม่งป่าโจรร้ายคนนี้คือใครความกลัวเลยกลับกลายเป็นความโมโหขึ้นมาทันที แต่แกล้งทำเป็นไม่รู้

"มันเดินไม่ถนัด แก้ผ้าที่มัดแขนนี้ออกก่อนไม่ได้หรือ?"

เขาไม่ได้พูดอะไร แก้ผ้าขาวม้าที่พันแขนเธอไว้หลวม ๆ นั้นออกอย่างเงียบ ๆ น้ำฝนรู้สึกว่าจมูกของเขาสูดกลิ่นผมเธอเบา ๆ พอผ้าที่พันมือเธอหลุดออกไปแล้ว น้ำฝนก็หันกลับมาอย่างรวดเร็ว เอื้อมมือกระตุกผ้าที่พันหน้าเขาออก แบบเขาแทบไม่ทันรู้ตัว

พอผ้าหลุดออกลงมาพันอยู่ที่คอ เขาก็ยิ้มเผล่แบบกวนประสาทเหมือนเดิม เธอนึกไว้ไม่ผิดเลย จะเป็นใครไปไม่ได้ ก็อีตาหมวดบ้าที่เธอฝันถึงเขาน่ะซี

น้ำฝนลืมตัวว่าเป็นหญิง ทุบอกเขาเป็นพัลวัน ปากก็ว่าเขาอย่างแรง ๆ ด้วยความโมโหจัด

"คนบ้า นี่แน่ะ ๆ มาแกล้งเขาทำไม ทำเอาตกใจแทบช็อค คนบ้า บ้าที่สุดเลย"

"ผมขอโทษ ผมแกล้งล้อคุณเล่น เพื่อให้คุณรู้ว่าถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้คุณจะทำอย่างไร? ที่นี่เป็นป่านะคุณ คุณกับป้อมไม่น่าขึ้นมาบนนี้เลยมันอันตรายมากทีเดียว"

"แล้วหมวดมาทำอะไรอยู่แถวนี้ล่ะ?" เสียงของน้ำฝนอ่อนลง

"เรียกพี่ก็ได้เรียกหมวดมันดูเขิน ๆ พิกล" หมวดหนุ่มยิ้มอย่างอ่อนหวาน เป็นครั้งแรกที่น้ำฝนได้เห็นเขายิ้มแบบนี้ 'น่ารักไม่เบา' เธอคิดในใจ "นะ เรียกผมว่าพี่เถอะ เพราะผมอยากมีน้องสาว"

"พี่มาทำอะไรอยู่บนนี้หรือ?" เสียงของน้ำฝนดีขึ้นจนเป็นกันเอง

"พอดีพี่พาพวกมาตระเวนดูคนลักตัดไม้อยู่แถบนี้ ข่าวว่าไม่ใช่คนในพื้นที่นี้เป็นกระเหรี่ยงข้ามมาจากพม่า เห็นคุณเดินขึ้นมากับป้อมตั้งแต่ข้างล่างแล้วก็เลยวางแผนล้อคุณเล่น ผมทำไปเพราะรักคุณหรอกนะ"

เขาอ้อมมือมาประคองกอดเอวของเธอเบา ๆ

"รักแล้วทำไมต้องทำกับหนูแบบนี้ด้วย" น้ำฝนยังไม่วายที่จะคิดโมโหอยู่ไม่หาย "แล้วป้อมเพื่อนหนูล่ะ?"

"หมวดวิโรจน์เอาไปให้เสือกินแล้วมั้ง..."

"คนบ้า ชอบพูดอะไร ๆ เป็นเล่นอยู่เรื่อย" น้ำฝนค้อนเขาตาแทบคว่ำ

อ่านต่อหน้า 69

คุณนายใจเกินร้อย

โดย. ยุพา รำไพ

6

กดฉึกที่ปุ่มหมายเลข 12 โดยที่ไม่มีผู้ใดอาศัยไปด้วย ลิฟต์ตัวนั้นก็เลื่อนปรู๊ดขึ้นสู่เบื้องบนรวดเร็วจนรู้สึกวิงเวียนเล็กน้อย

กระทั่งถึงจุดหมายปลายทางเป็นที่เรียบร้อย ผมก็ก้าวออกจากลิฟท์ราวกับขุนศึกเตรียมพบนางพญาผู้เลอโฉมทอดกายรออยู่แล้วในห้องในหับตามที่นัดหมาย

ทันใดนั้นเอง

ผมก็ต้องตกตลึงขาแข็ง อาการที่รู้สึกวิงเวียนเล็กน้อย กลับจะเวียนหนักเข้าไปใหญ่ เมื่อสอดส่ายสายตาไม่พานพบห้องหับสักห้อง กลับกลายเป็นห้องโล่งกั้นกระจกเหมือนสำนักงานทั่ว ๆ ไป

ทั้งหรูหราและพนักงานสาวๆนั่งทำงานกันสะพรึบสะพรั่บ ผมก็แทบลมจับในบัดเดี๋ยวนั้น

"อะไรกันเนี่ย..."

เผลอครางในลำคอ สวรรค์ชั้น 12 ที่นึกครึ้มอกครึ้มใจมาแต่แรก พลันสลายกลายเป็นงันงกตกประหม่า คุณนายพจมานจะเอายังไงกันนี่ จะเอากับผมท่าไหนพลิกแพลงยังไงกันแน่

นึกแล้วก็เวียนกะโหลกอยู่หน้าลิฟต์

พอนึกมาก ๆ เข้า ผมก็ตัดสินใจเดินเงอะ ๆ งะ ๆ เข้าไปพบพนักงานสาวสวยที่กำลังนั่งทำงานอยู่โต๊ะนอกสุด ก้มลงกระซิบอย่างกริ่งเกรงนักหนา

"ขอโทษคะรับ..."

สาวเจ้าเงยหน้ามองผม ยิ้มอย่างมิตรไมตรี ก่อนจะปริเปรยเสียงหวาน

"มาหาใครล่ะจ๊ะ"

"คุณนายคะรับ"

"คุณนายไหน"

"คุณนายพจมานคะรับ คุณนายนัดให้ผมมาพบที่นี่ชั้นที่สอบสอง..."

"เอ๊ะ–ไม่เห็นบอกอะไรไว้"

"ก็ผมบอกอยู่นี่แล้วไง"

"ไม่ใช่ ฉันหมายถึงว่าคุณพจมานไม่เห็นบอกอะไรฉันไว้ นัดตั้งแต่เมื่อไหร่–หือม์ม์?"

"เมื่อเช้าคะรับ"

"ที่ไหน?"

"บ้านคุณนายพจมานคะรับ"

"ว๊ายย์ย์...เป็นไปได้ยังไง๊..."

"เป็นไปแล้วคะรับ นัดกันแหม็บ ๆ เมื่อเช้านี้เองแล้วก็ให้ผมมาพบที่นี่"

"คุณไปทำอะไรที่บ้านคุณพจมาน?"

"ไปนอนมาคะรับ"

"ว๊ายย์ย์..."

"ร้องอีกแล้ว ตกใจทำไมคะรับ"

"คุณไปนอนบ้านคุณพจมาน?"

"คะรับ"

"ไปนอนกับคุณพจมาน?"

"ยังไม่ได้นอนด้วยกันคะรับ ต่างคนต่างนอน"

"เอ๊ะ–ยังไงกัน...ยิ่งพูดยิ่งเวียนหัว"

"ผมก็เวียนเหมือนกัน ป่านนี้ผมยังไม่หายเวียนเลยตั้งแต่ออกมาจากลิฟต์แล้ว"

"คุณไปนอนบ้านคุณพจมานได้ยังไงกัน"

"ก็คุณนายให้ผมนอน"

"ไม่อยากจะเชื่อเลีย!"

"เชื่อเถอะคะรับ ผมไปนอนมาแล้ว คืนนี้ก็ต้องไปนอนอีก"

"ว๊ายย์ย์..."

"ร้องอีกแล้ว ขยันร้องจริง ๆ ตกลงผมจะพบคุณนายได้ยังไงคะรับ"

"ฉันเป็นเลขาคุณพจมานทำไมไม่เห็นรู้เรื่องอะไรเลีย!"

"เรื่องมันเพิ่งเกิดขึ้น

เมื่อวานนี้เอง บางทีคุณนาย อาจจะยังไม่ทันได้บอก ตกลงผมจะพบคุณนายได้ที่ไหนคะรับ"

"งงเหลือเกิ๊น..."

"กรุณาอย่างคะรับ คุณนายอยู่มั้ยคะรับ"

"อยู่..."

"รูไหน–เอ๊ยย์ย์...ตรงไหนคะรับ"

"เลี้ยวซ้าย ข้างหน้านู้น..."

"ขอบพระคุณคะรับ ผมเข้าไปพบเลยคะรับ?"

"เข้าไปเหอะ...งงจริงจริ๊ง"

พูดเองบ่นเองอยู่ตรงโต๊ะตัวนั้น ผมก็ฉากแว่บเดินแถลบเข้าไปด้านในผ่านโต๊ะทำงานต่าง ๆ ของพนักงานสาวสวยทั้งหลายแล้วค่อยเลี้ยวไถลไปทางซ้าย เจอะคุณนายพจมานเข้าพอดี กำลังก้มหน้าก้มตาเซ็นเอกสารบนโต๊ะทำงานไม้สักหรูหรา

ผมจึงเข้าไปทัก

"มาแล้วคะรับคุณนาย"

"ว๊ายย์ย์...ย์...ย์..."

คุณนายพจมานร้อง

"อ้าว...ไหงเป็นงั้น..."

"ออกไป๊!"

"คุณนายคะรับ..."

"ออกไป๊!"

"คุณนายช่วยกรุณาทบทวนความทรงจำซักนิดซิคะรับ ที่นัดกระผมเมื่อเช้า..."

"ฉันนัดแกที่ไหน?"

"ที่บ้านคุณนายไงคะรับ"

ช่วยไม่ได้ ทะลึ่งขี้อเองตั้งเยอะแยะ นับแต่นาทีนี้เป็นต้นไป แกจงไปรอชั้นที่ข้างล่าง รวมกลุ่มกับพวกคนขับรถ ถ้าชั้นจะไปธุระ ชั้นจะให้คนไปเรียกแกเอง

สะดุ้งยืดยาวเสียงหลง ผมเองก็พลอยสะดุ้งเหมือนกัน ทำอย่างกับว่าไม่เคยพบเห็นหน้ากันมาอย่างงั้นแหละ

พิลึกชะมัด!

"แกเป็นใคร"

คุณนายพจมานตวาดถาม ผมเลยยิ่งงันงงเหมือนคนเดินหลงกระอึกกระอักกระอ้อมกระแอ้มตอบไม่เต็มเสียง

"ห่วยคะรับ จำไอ้ห่วยไม่ได้แล้วรีคะรับ"

"ฉันไม่รู้จักแก ขึ้นมาได้ยังไง!"

"อ้าว...ก็คุณนายนัดให้กระผมขึ้นมาพบ..."

"ใครเป็นคนนัดกะแก?"

"คุณนายไงคะรับ"

"บ๊า...!"

"ก็คุณนายนัดกระผมเมื่อดอนเช้า"

"ฉันไม่เคยพบแก!"

"บ้า...ฉันไม่เคยนัดแกเลย!"

"โธ่...ไม่น่าหลงลืมเลือน ก็คุณนายนัดกระผม...ให้เงินกระผม..."

"ฉันเคยให้เงินแกตั้งแต่เมื่อไหร่"

"ก็เมื่อเช้านี้..."

"ไอ้บ้า พูดจาเลอะเทอะ ออกไป...หรือจะให้ฉันโทรเรียกยามขึ้นมาลากคอแกลงไป"

"คุณนายคะรับ... กรุณาอย่าล้อกระผมเล่นเลยคะรับ ขนาดพี่จันทร์กะจำปียังได้ยินชัด"

"แกพูดถึงใครนะ"

"พี่จันทร์กับจำปีไงคะรับ ทั้งสองคนเป็นคนรับใช้ที่ซื่อสัตย์ของคุณนายไม่ใช่รึคะรับ"

"ไอ้บ้าเอ๊ยย์ย์...นั่นมันคนใช้บ้านพี่สาวฉัน!"

อ่านต่อหน้า 71

เนินนางครวญ

โดย. สโลชา นฤมล

6

คืนนี้...

แสงจันทร์สลัว ๆ ฟ้าหม่นมัวเต็มทีก็จริง แต่สายตาของเริงใจกลับมองเห็นเงาร่างดำทะมึน ที่ยืนแอบอยู่ใต้ร่มเงาของต้นมะม่วงใหญ่ริมรั้วหลังบ้านกำนันได้อย่างชัดเจน

มันน่าจะเป็นเงาร่างของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะความกำยำสูงใหญ่เกินชายไทยยุคนี้มากนัก

ร่างนั้นราวกับร่างของนักรบโบราณ !

มันยืนนิ่งตรึงอยู่กับที่ราวกับรูปปั้น !

ดวงตาแดงก่ำสะท้อนวาววามอยู่ในความมืด...

ครั้งแรกที่เริงใจมองเห็นเงาร่างทะมึน หล่อนขนลุกซู่ขึ้นมาทั้งตัวอย่างไม่รู้สาเหตุ...

แต่พอได้สติเพ่งมองตอบไปอย่างจริงจัง พลันรู้สึกสยิวในอารมณ์ขึ้นมาทันทีอย่างกระทันหัน มีความรู้สึกอยากจะมองเห็นหน้าเห็นตาเงาร่างที่หล่อนเชื่อว่าเป็นหนุ่มร่างบึ๊ก เต็มไปด้วยพลังทางเพศ ตรงสเป็คของหล่อน

อย่างรวดเร็ว เริงใจยกมือโบกให้ก่อนที่จะหันกลับก้าวไปเปิดกระเป๋าเดินทางหยิบกล้องส่องทางไกลอันกระทัดรัดแต่แรงสูงซึ่งหล่อนชอบนำติดตัวไปไหนต่อไปไหนยามเดินทางเพื่อส่องดูนกดูธรรมชาติที่หล่อนหลงไหล

เพียงอึดใจเดียว หล่อนก็ถลากลับมาที่หน้าต่าง ยกกล้องส่องทางไกลแรงสูงขึ้นส่องมองไปทางใต้ร่มต้นมะม่วงใหญ่ทันที

ที่นั่นมีแต่ความว่างเปล่า....

นางแบบสาวลดกล้องส่องทางไกลลงมองด้วยตาเปล่า พลันสะดุ้ง

แทนที่จะมองเห็นเงาร่างดำทะมึนสูงใหญ่ เงาร่างนั้นกลับกลายเป็นเงาร่างบอบบางอรชรอ้อนแอ้นปรากฏยืนอยู่แทนที่ !

เริงใจรีบยกกล้องขึ้นส่องดู ปรับเลนท์ให้เข้ากับสายตาชัดที่สุด

เงาร่างนั้นเป็นผู้หญิงจริง ๆ

และเป็นผู้หญิงที่มีหุ่นกลมกลึงไปทั้งตัว เอวคอดตะโพกผายซ่อนอยู่ในผ้าซิ่นกรอมเท้า ทรวงอกเต่งตึงเอิบล้นสไบที่คาดปิดอยู่อย่างหมิ่นเหม่ ชายสไบตวัดพาดไหล่ไปทางด้านหลัง พลิ้วไสวตามแรงลมโชย

นางแบบสาวรู้สึกฉงนไปกับเครื่องแต่งกายเหมือนแฟชั่นดาราที่แต่งย้อนยุคและกำลังเดินอวดโฉมอยู่บนแคชว็อค ทว่า มิอาจมองเห็นสีสันของเสื้อผ้าว่าจะสวยสะดุดตาเพียงใด

"บ้านนอกบ้านนายุคนี้ยังมีคนแต่งตัวเหมือนลิเกหลงโรงแบบนี้อีกรึเนี่ย..."

เริงใจรำพึงในใจ

และที่น่าพิศวงที่สุดก็คือ มองใบหน้าหญิงลึกลับคนนั้นไม่ชัด ไม่รู้ว่าเจ้าของร่างเป็นสาวน้อยหรือสาวใหญ่ เพราะคล้ายกับมีหมอกควันบาง ๆ ลอยกรุ่นเป็นฉากบังตาอยู่ในระดับเหนือทรวงขึ้นไปถึงศีรษะ...?

ทันใดนั้น --

ความเงียบงันก็ถูกทำลาย

จู่ ๆ เสียงสุนัขหลังหมู่บ้านก็หอนโจ๊วขึ้นมาจากที่ไกล ๆ

บรู๊ว์ว์ว์ ว์ ว์ วู้ วู้ ....!!!

เสียงแว่ว ๆ ในยาม

ค่ำคืนอันเงียบสงัดที่ล่องลอยมาตามสายลมนั้นทำให้ผู้ฟังเกิดอาการขนลุกซู่ หนาวสั่นขึ้นมาได้อย่างประหลาด

และแล้วเสียงสุนัขในหมู่บ้านก็พากันหอนรับกันเกรียว

โบ๊วววววว–!!!!!!!!

บรู๊รู๊รู๊ รู๊ รู๊ .....!!!!!!

นางแบบสาวสะดุ้งก้มลงมองข้างล่าง ไอ้ด่าง หมากำนันกล่ำเห่าโฮ้ง ๆ

" โฮ้ง ๆ ๆ ..... โบ๊ววว ว !!! "

เองพลางชะเง้อมองหาไปรอบๆ

ลมที่เงียบงันมาแต่หัวค่ำเริ่มพัดโชยมา มองเห็นต้นข้าวอ่อนในนากลางทุ่งไกลๆ ไหวพลิ้ว ตามมาด้วยเสียงพายุพัดอื้ออึงมาแต่ไกล

อึดใจต่อมา เมฆดำทะมึนก็เคลื่อนเข้าบดบังดวงจันทร์ ฟ้าแลบแปลบปลาบแล้วพิโรธคำรามครืน ๆหมู่บ้านนางครวญระงมไปด้วยเสียงพายุกระหน่ำ

เสียงข้างนอกปิดประตู

ด้วยวิสัยสตรีที่ต้องมาอยู่ในห้องหับคนเดียวในที่แปลกถิ่น ความว้าเหว่อ้างว้างแล่นเข้าจับขั้วหัวใจ แวบหนึ่งหล่อนนึกถึงสุรชัยคนที่เคยรักกันปานจะกลืน แทบจะโลดแล่นออกไปซุกในอ้อมกอดของเขาให้ปลอบขวัญอย่างเคย

เริงใจก้มลงหันมองเห็นไอ้ด่างตัวดำปลอด มันมองไปทางใต้ร่มมะม่วงแล้วเห่าโฮ้ง ๆ ก่อนจะตัวงอหางจุกตูด ถอยกรูดหายเข้าไปหอนอยู่ใต้ถุนบ้าน

พอเงยหน้าขึ้นมองไปทางเงาร่างของหญิงลึกลับอีกครั้งหนึ่ง กลับก็มองไม่เห็นอะไรเสียแล้ว นอกจากความว่างเปล่า

เงาร่างในชุดไทยหายไปแล้ว !

" เอ๊ะ–หายไปไหนเร็วจริง.. " เริงใจพึมพำกับตัว

หน้าต่างดึงดังเตือนให้เริงใจรีบปิดหน้าต่าง แล้วไปนั่งใจคอสั่นอยู่บนเตียง เสียงไม้ไร่สะบัดใบกรูเกรียว ไผ่เสียดกอดังอย่างน่ากลัว ราวกับมันจะหักโค่นลงมาทั้งกอ...

นางแบบสาวเป็นคนที่กลัวฟ้ากลัวฝนมาแต่ไหนแต่ไร เมื่อมาเจอดินฟ้าอากาศผันแปรทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่หน้าฝนก่อความฉงนบนหวั่นหวาดให้หญิงสาวมากมาย

ด้วยวิสัยสตรีที่ต้องมาอยู่ในห้องหับคนเดียวในที่แปลกถิ่น ความว้าเหว่อ้างว้างแล่นเข้าจับขั้วหัวใจ แวบหนึ่งหล่อนนึกถึงสุรชัย คนที่เคยรักกันปานจะกลืน แทบจะโลดแล่นออกไปซุกในอ้อมกอดของเขาให้ปลอบขวัญอย่างเคย...

พอขยับจะถลาออกไปหาเขาที่ห้อง แต่แล้วก็ชะงักด้วยทิฐิ... หล่อนหนีเขามาที่นี่เพราะความเบื่อหน่ายมิใช่หรือ...

เบื่อที่เขาขี้หึงอย่างร้ายกาจ เพียงแค่หล่อนทำท่ายั่วยวนอาเสี่ยหมูตอน เจ้า

ของผลิตภัณฑ์นมยี่ห้อใหม่ที่กำลังมาแรง เพื่อที่จะได้เป็นหนึ่งในนางแบบโฆษณาประจำในเครือบริษัทใหญ่ของอาเสี่ยอ้าเท่านั้น

เขาก็ปึงปังใส่หล่อนถึงขั้นลงมือลงไม้กันเลยทีเดียว ร้ายกาจที่สุด ธาตุแท้ของเขาไม่ได้เป็นสุภาพบุรุษอย่างที่คาดหวังเอาไว้แต่แรกเลย

ตายเสียดีกว่าที่จะหวนกลับไปคืนดีด้วย... เริงใจล้มตัวลงนอน คลี่ผ้าห่มคลุมโปงเพื่อไม่ให้มองเห็นแสงฟ้าแลบแปลบปลาบที่หล่อนกลัว

แต่แล้วก็สะดุ้ง เมื่อหูแว่วได้ยินเสียงหนึ่งสอดแทรกมาในบรรยากาศดินฟ้าอากาศที่กำลังบ้าคลั่ง

มันเป็นเสียงหัวเราะของชายหญิงคู่หนึ่ง ซึ่งน้ำเสียงบ่งบอกถึงความยินดีปรีดาอย่างเต็มที่ กระแสเสียงที่ได้ยินเพียงแว่ว ๆ แทรกเสียงฟ้าเสียงลมนั้น ดูเหมือนจะดังก้องอยู่ใกล้บ้านกำนันกล้ำนี่เอง

ฮ่ะ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ! ! !

ฮ่ะ ๆ ๆ ๆ ๆ ! ! !

เสียงหัวเราะนั้นเดี๋ยวดังทางโน้น เดี๋ยวดังทางนี้ ... ดังไปรอบบ้านแวบหนึ่ง เริงใจคิดได้ถึงเงาร่างที่มองเห็นก่อนดินฟ้าอากาศวิปริต

"ผี....โอ๊ย..." เริงใจร้องอุทานออกมาในโปง " นะ – นะโม ... พุทธโธ..."

ก๊อก ๆ ๆ

เสียงเคาะประตูดังขึ้นเบา ๆ อย่างเร่งเร้าพร้อมเสียงร้องเรียก

"หนูเริง ๆ ..."

"ลุงกล้ำ !"

นางแบบสาวสลัดผ้าห่มออกจากร่าง ถลาไปเปิดประตู กำนันก้าวพรวดเข้ามามองหน้า

"หนูเริงเป็นอะไรไปรึเปล่า ลุงได้ยินเสียงร้องอึกอัก?"

ตอบอู้อี้ ซุกใบหน้ากับแผงอกบึกบึนของเขาคล้ายเด็กน้อยที่กำลังขวัญเสีย

กำนันกล้ำค่อย ๆ ใช้มือหนึ่งควานไปข้างหลัง

คลิ๊ก...

ประตูปิดสนิท กำนันวัยห้าสิบเศษประคองหลานสาวไปนั่งที่เตียงพลางพึมพำปลอบขวัญเสียงแตกพร่า

"ผีเผอที่ไหนกัน ลุงได้

เริงใจผวาเข้ากอดผู้เป็นลุงตัวเนื้อสั่นเทา

"โอย.. น่ากลัว มันน่ากลัวจังค่ะ เสียงหัวเราะนั่น..."

กำนันกล้ำฉวยโอกาสรวบกอดร่างอรชรของหลานสาวห่าง ๆ เอาไว้แน่น ก้มลงกระซิบถามเสียงปร่า ๆ

"เสียงใครหัวเราะอะไรหรือหนูเริง...?"

"ไม่รุ ผะ–ผีมั้ง..."

ยินแต่เสียงพายุ เสียงฟ้าคำราม... แต่ไม่เป็นไรหรอกไม่ต้องกลัว ลุงจะอยู่เป็นเพื่อน...."

กำนันกอดร่างหลานสาวเอาไว้แน่น เริงใจถอนหายใจเฮือกอย่างโล่งอก ยังซุกใบหน้าเงียบชบอยู่กับอกของเขา...

กลอยลุกขึ้นเดินเข้าห้องส่วนตัวหลังจากแยกหนุ่มสาวทั้งสองแยกกันเข้าห้องไปแล้วชั่วครู่ เด็กสาวถอดเสื้อยืดและชั้นใน สวมเสื้อคอกระเช้าตัวเดียว นั่งสางผมอยู่หน้ากระจกเงา พลางนึกถึงหน้าตาอันหล่อเหลาของสุรชัยแฟนของญาติสาว แล้วให้ปั่นป่วนในอารมณ์ไปตามประสาสาวฟรีเลิฟที่ชอบลองรักไม่เลือก.... พร้อมกับนึกอิจฉาความงามของสาวชาวกรุงไปด้วย อึดใจต่อมาสาวร่านสัญญากับตัวเองว่าจะต้องหาทางทำความสนิทสนมกับเริงใจให้มาก ๆ จะได้เลียนแบบการแต่งตัวให้ทันสมัยเหมือนคนกรุงบ้าง...

เมื่อเสียงพายุอื้ออึงและฝนฟ้าคำรามอย่างผิดฤดูกาล มันทำให้กลอยนึกเป็นห่วงญาติสาวขึ้นมาทันทีรีบเปิดประตูออกมา.. ดีละ ดินฟ้าอากาศเป็นใจแบบนี้ได้จังหวะหาเหตุเข้าไปคุยเป็นเพื่อนเสียเดี๋ยวนี้เลย

แต่พอเปิดประตูออกมาก็แทบจะชนเข้ากับร่างของใครคนหนึ่งที่กำลังจะเดินผ่านไป

"อุ้ย..."

"ขอโทษครับ คุณ–กลอย..." สุรชัยเองก็สะดุ้งเอ่ยขอโทษเสียงกร่อย

สาวก๋าตัดผู้เจนโลกีย์นึกรู้ทันทีว่าเขาจะย่องไปไหนและคิดอะไรอยู่ในใจ จึงเอ่ยทักดักคออย่างก๋ากั่นด้วยเสียงกระซิบกระซาบว่า

อ่านต่อหน้า 72

ของเขา เธอถึงกับล้วงมือไปบีบหอยตนเองเล่นนั่นก็แสดงว่าเธอมีอารมณ์และต้องการในเรื่องเพศแล้ว เขากำลังคิดเสียดายอยู่นี้ ก็พอดีได้ยินเสียงเธอเรียกมาจากข้างล่างที่แท้เธอถอยไปตั้งหลักนั่นเอง

"น้าก้าน น้าก้าน สายรุ้งอยู่ไหม?"

พอได้ยินเสียงเรียกนายก้านก็ถึงกับยิ้มออกเพราะเขาเดาใจของเด็กแววได้ตลอดที่เธอทำเป็นลงไปเรียกข้างล่างแบบนี้ก็เพื่อให้เขารู้ตัวก่อนนั้นเอง เธอทำเป็นว่าเพิ่งจะเดินมาถึงบ้าน และร้องเรียกขึ้นมาก่อน โดยเธอทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นอะไรมาก่อนเลย ก้านรีบขานรับและเรียกเธอขึ้นมาบนบ้าน ซึ่งตัวของเขายังนอนผ้าขาวม้าตุงโด่อยู่แบบนั้น

"แววหรือ? สายรุ้งไม่อยู่หรอก ขึ้นมาบนบ้านก่อนซี"

"ถึงไม่บอกหนูก็ขึ้นอยู่แล้ว สายรุ้งไปไหนหรือ?"

เด็กแววเดินขึ้นมาบนบ้านและมานั่งอยู่ข้าง ๆ น้าก้านแบบที่เคย ๆ มา ส่วนตาก็คงจ้องมองอยู่ที่ผ้าขาวม้าตุงโด่อยู่นั้น

"ไปตลาดกับแม่ของเขา น้องก็ไปด้วย กว่าจะกลับก็คงเย็นนั่นแหละ แววมีอะไรหรือ?"

"ไม่มีอะไรหรอก จะมาชวนไปเป็นเพื่อนเก็บพริกในไร่หน่อยเท่านั้นเอง"

"ดีแล้ว ไม่มีธุระอะไรก็คุยกันก่อนซี มานี่มีใครรู้หรือเปล่า?"

"ไม่มีใครรู้หรอก น้าถามทำไม?"

"ไม่มีใครรู้ก็ดีแล้ว น้าอยากจะวานให้หนูทำอะไรให้หน่อยได้ไหม?"

"ทำอะไรหรือ?" เด็กแววถามอย่างสงสัย

"น้ารู้สึกไม่ค่อยสบาย ปวดเมื่อยไปหมดทั้งตัว อยากจะให้หนูแววบีบขาให้นะ เคยบีบให้พ่อหรือแม่มาบ้างหรือเปล่าล่ะ?"

"ก็เคยเหมือนกัน แต่หนูบีบนวดอะไรไม่เก่งนะน้า"

"ก็ไม่เป็นไรนี่ ขยำ ๆ พอให้เส้นมันคลายตึงก็ใช้ได้แล้ว แต่ว่าตรงนี้มันโล่งไปหน่อย เข้าไปบีบกันในห้องดีกว่า"

นายก้านลุกขึ้นและดึงแขนเด็กแววเข้าไปในห้อง โดยที่เด็กสาวไม่ได้ขัดขืนอะไรเลย พอถึงในห้องนายก้านก็ดึงตัวของเด็กแววเข้ามากอดทางด้านหลัง โอยอัดท่อนเอ็นเข้าไปในง่ามก้นของเธออย่างแรง ส่วนมือก็ขยำนมทั้งสองเต้าของเธอไปพร้อม ๆ กันด้วย ปากก็พูดออกมาแบบคนเอ็นดูเด็ก

"โอ้โฮ แววนี่ตัวใหญ่จัง ปีนี้อายุเท่าไรแล้วนี่?"

"13 แล้วค่ะ" เสียงของแววสั่น ๆ

"เพิ่งจะ 13 เท่านั้นหรือ ทำไมนมตั้มใหญ่เต็มอกเลยล่ะ" ก้านเลื่อนมือลงไปตรงสุดท้องน้อยของเธอและคลำดูเขารู้สึกว่าโคกเนื้อตรงนี้ของเธอก็ใหญ่ไม่เบา

"อ้ายนี่ก็ใหญ่ไม่น่าเชื่อเลยนะนี่ ทุกอย่างใหญ่เต็มไม้เต็มมือไปหมด สาวใหญ่บางคนยังสู้ของหนูไม่ได้เลย"

"น้าคะ น้าจะให้หนูบีบให้หรือ?" แววหันหน้ามาถามน้าก้านอย่างอาย ๆ

"น้าแจ่มยังไม่กลับแน่หรือคะ?"

อ่านต่อหน้า 74

เรื่องจริงจากผู้ถูกข่มขืน

รวี ลาวัลย์

6

เรื่องราวของสาวเอยที่ถูกลวงถูกล่อนั้น ยังมีอีกมากมายต่างรูปต่างแบบ ต่างกรรมต่างวาระ

ถูกหลอกถูกล่อครั้งใด ความชอกช้ำยับเยินก็เกิดกับสาวเอยเมื่อนั้น

เหมือนอย่างความชอกช้ำยับเยินของสาวเอยรายนี้...

อายุ 16 ปี

บ้านอยู่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี

ได้พบเด็กชายวัยรุ่นคนหนึ่ง อายุ 14 ปี นักเรียนโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งซึ่งรู้จักกัน

มาหลอกว่าจะพาไปดูของประหลาดที่บริเวณป่าละเมาะหลังโรงเรียนปทุม–พิทยาคม ถนนสมเด็จ

ด้วยความอยากรู้ตามประสาของคนที่ยังไม่เคยรู้ สาวเอยก็เลยตามไปดู

เมื่อไปถึง...

ปรากฏว่าเป็นบริเวณที่มืดและเปลี่ยว

และไม่พบว่ามีของ

ประหลาดแต่อย่างใดที่จะให้ดู คงมีแต่กลุ่มวัยรุ่นอีก 5 คน รออยู่แล้ว

แต่ละคนก็มีของประ–หลาดติดตัวที่จะให้สาวเอยได้ดูแบบฝังใจ

ด้วยการรุมกอดปล้ำให้สาวเอยอยู่นิ่ง ๆ พร้อมกับขู่ไม่ให้ร้อง ไม่เช่นนั้นจะฆ่าให้ตาย

สาวเอยจึงมิอาจขัดขืนและมิอาจหลีกเลี่ยง เลยถูกพวกมันเปลือยกายขึงพืด แล้วถูกพวกมันเรียงคิวข่มขืน

คนแล้วคนเล่า

จนครบถ้วนทุกตัวตน!!

เสร็จแล้วก็พากันหลบหนีไปอย่างสุขสมและรื่นเริงบันเทิงใจ ในขณะที่สาวเอยนอนระบมน้ำตาอาบแก้มแค้นชะจนไม่รู้จะว่ายังไง

ก็ได้แต่พยุงร่างลุกขึ้น

เนื้อกายและเสื้อผ้าเปื้อนดินขะมุกขะมอม กัดฟันเดินออกจากป่าละเมาะตรงไปแจ้งความกับร้อยเวร สภ.อ.เมืองอุบลราชธานี

แม้พวกมันจะพูดจาข่มขู่ทิ้งท้ายว่า หากนำเรื่องนี้ไปบอกใคร จะฆ่าให้ตาย

สาวเอยก็หาได้หวั่นกลัวไม่

เพราะไม่มีอะไรจะต้องกลัวอีกแล้ว

มิหนำซ้ำยังมุ่งตรงไปพบเจ้าหน้าที่ตำรวจชะเลย แจ้งความไปก็ร้องไห้ไป ให้ตำรวจช่วยไปจับกุมไอ้พวกเดรัจฉานกลุ่มนั้นให้ด้วย

หลังการสอบสวน...

ร้อยเวร สภ.อ.เมืองอุบลราชธานีก็ให้จ่าสิบตรีตำรวจสายสืบนำกำลังเดินทางไปยังบ้านหมู่ที่ 18 ถนนคลังอาวุธ ตำบลขามใหญ่ แล้วจับกุม ด.ช.นกต่อ อายุ 14 ปี ไว้ได้ กำลังนอนหลับสบายอยู่ในบ้าน

จากนั้น...

จ่าตำรวจสายสืบก็ทำการสอบเค้นจน ด.ช.วัยรุ่นตัวแสบพาไปจับกุมนายพัฒนพงศ์ อายุ 20 ปี นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่ง ไว้ได้ที่บ้านใกล้ ๆ กัน ซึ่งเป็นผู้ร่วมแก๊งค์อีก 1 คน

ส่วนพวกที่เหลือยังตามจับกุมไม่ได้

ทั้งสองเดรัจฉานให้การรับสารภาพว่า...

ร่วมกันบังคับข่มขืนสาวเอยผู้เคราะห์จริง อ้างว่าอยากไปเที่ยวโสเภณี แต่กลัวโรคเอดส์ และเห็นว่าเด็กสาวรูปร่างอวบอั๋นและขาว

จึงวางแผนลวงไปเผด็จศึกดังกล่าว !

ไอ้เวร...

ก็คงจะอุทานได้แค่นั้นในพฤติการณ์โฉดชั่วของพวกเดรัจฉานเหล่านี้

คิดเองเออเองง่าย ๆ โดยไม่นึกถึงผลกรรมที่จะ

เกิดขึ้น

กำลังเรียนหนังสืออยู่ดีๆ แท้ ๆ ก็ต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตเป็นเดินเข้าคุก !!!

แล้วสาวเอยล่ะ

เมื่อพวกมันเดินเข้าคุกหรือสถานดัดสันดานกัน แล้วสาวเอยจะลืมเหตุการณ์ทั้งหลายทั้งปวงงั้นหรือ

เปล่าเลย...

ตราบาปก็คงจะฝังตรึงติดกายโดยมิอาจลบล้างออกไปได้ง่าย ๆ

ในจิตใจนั้นเล่า

ก็เหมือนจะโดนหลอกโดนหลอนอยู่ทุกค่ำคืน สุดที่จะหาหยูกยาชนิดใดมารักษา

แล้วจะหาใครรับผิดชอบ?

อีกรายหนึ่ง...

เหตุเกิดกับสาวเอยที่ชื่อ เขมิกา (นามสมมติ)

วัย 20 ปี

บ้านเดิมอยู่ที่อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

ได้อ่านหนังสือพิมพ์แหล่งงาน พบประกาศโฆษณาของบริษัทธุรกิจแห่งหนึ่งต้องการรับสมัครนางแบบถ่ายโฆษณา

จึงเกิดความสนใจ

และได้ชวนเพื่อนสาวชื่อ อารี ซึ่งเคยทำงานเป็นบี.เอ.ของเครื่องสำอางค์ยี่ห้อหนึ่งอยู่ด้วยกันแต่เพิ่งตกงาน ไปสมัครเป็นนางแบบที่บริษัทดังกล่าว

เป็นทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น

เมื่อไปถึงก็พบ นายอลงกรณ์กับนายสุพัฒน์ อ้างตัวเป็นผู้จัดการคนละฝ่าย รอรับสมัครงานอยู่

หลังจากซักถามประวัติคร่าว ๆ แล้ว นายอลงกรณ์ก็ออกอุบายพาสาวเอยที่ชื่อเขมิกาเข้าไปขอดูส่วนสัดในห้องสองต่อสอง

โดยให้ถอดเสื้อผ้าออกจนเหลือแต่เสื้อยกทรงกับกางเกงใน

ส่วนนายสุพัฒน์ก็พาสาวเอยที่ชื่อ อารี แยกไปอยู่อีกห้อง

หลังจากนายอลงกรณ์ให้สาวเอยที่ชื่อ เขมิกา ซึ่งอยู่ในชุดหวาบหวามหมุนตัวสำรวจดูสัดส่วนอยู่ชั่วครู่

ก็เผยธาตุแท้ออกมา...

คือพวกแก๊งค์มารสังคม!

จัดการปลุกปล้ำข่มขืนสาวเอยที่ชื่อ เขมิกาจนสำเร็จความใคร่ แล้วก็ออกจากห้องตรงไปยังห้องสาวเอยที่ชื่ออารี

โดยให้นายสุพัฒน์ซึ่งเข้าใจว่าข่มขืนสาวเอยที่ชื่ออารี เสร็จแล้วเช่นกัน เปลี่ยนตัวเข้ามาในห้องสาวเอยที่ชื่อเขมิกา เพื่อหมุนเวียนผลัดกันข่มขืน

แต่สาวเอยที่ชื่อเขมิกาฉวยจังหวะที่นายสุพัฒน์เผลอวิ่งหนีออกมา รอดพ้นจากการถูกข่มขืนซ้ำอย่างหวุดหวิด

ส่วนสาวเอยที่ชื่อ อารี หนีออกมาไม่ทัน เข้าใจว่าคงถูกนายอลงกรณ์ข่มขืนอีกรอบ

เมื่อหนีรอดออกมาได้ สาวเอยที่ชื่อ เขมิกา ก็กลับไปบ้านปรึกษาหารือผู้ปก–ครองก่อนตัดสินใจไปแจ้งจับนายอลงกรณ์กับนายสุพัฒน์

ส่วนสาวเอยที่ ชื่อ อารี เกิดความอับอายที่พลาดท่าเสียตัวให้แก่นายอลงกรณ์กับนายสุพัฒน์ ไม่กล้าไปแจ้งความดำเนินคดีแก่คนทั้งสอง

เมื่อทราบดังนั้น พ.ต.ท. ซึ่งมีตำแหน่งเป็น สว.ปป. ได้นำกำลังรุดไปจับกุมนายอลงกรณ์กับนายสุพัฒน์ที่บริษัทดังกล่าว

ระหว่างไปถึง...

คนบริษัทไม่ยอมเปิด

หลังจากซักถามประวัติคร่าว ๆ แล้ว นายอลงกรณ์ก็ออกอุบายพาสาวเอยที่ชื่อเขมิกาเข้าไปขอดูส่วนสัดในห้องสองต่อสอง โดยให้ถอดเสื้อผ้าออกจนเหลือแต่เสื้อยกทรงกับกางเกงใน

ประตู!!!

เจ้าหน้าที่จึงตัดสินใจพังประตูเข้าไป

ก็พบตัวนายอลงกรณ์กำลังอยู่ในห้องกับสาวเอยที่ชื่อ น้อยหน่า (นามสมมติ) อายุ 15 ปี ซึ่งถูกล่อลวงมาถ่ายแบบ

ตำรวจจับกุมนายอลงกรณ์ไปสอบปากคำ

เจ้าตัวยังให้การปฏิเสธว่า

ไม่ได้ข่มขืน

โดยหญิงสาวทุกคนที่มาถ่ายแบบสมยอมร่วมหลับนอนด้วยความสมัครใจ

ตำรวจคุมตัวไว้ดำเนินคดี

โดยสาวเอยที่ชื่อ น้อยหน่า ซึ่งรอดตกเป็นเหยื่ออีกคน เพราะตำรวจช่วยไว้ทัน ก็ได้แจ้งข้อหานายอลงกรณ์อีกกระทงหนึ่ง

สำหรับนายอลงกรณ์ ตำรวจเชื่อว่าคงจะหลอกเหยื่อข่มขืนไปแล้วหลายราย แต่เหยื่ออับอายไม่กล้ามาแจ้งความ

ส่วนนายสุพัฒน์ไหวตัวหนีไปได้!!!

ครับ...

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสาวเอยที่ชื่อ เขมิกา หรือสาวเอยที่ชื่อ อารี หรือแม้แต่สาวเอยที่ชื่อ น้อยหน่า

ซึ่งรอดพ้นจากการถูกข่มขืนก็ตาม

ก็คงจะเป็นอุทาหรณ์สอนใจสาวเอยที่ดิ้นรนหางานทำทั้งหลาย ได้พึงตระหนักว่า

เวลาจะไปสมัครงานที่ไหน ต้องดูให้ถ่องแท้รอบคอบเสียก่อนว่าสถานที่รับสมัครงานแห่งนั้นหน้าตาเป็นยังไงบ้าง

ทั้งหน้าตาของสถานที่

และหน้าตาของคนรับสมัครงานนั้นแหละ

ไว้วางใจได้แค่ไหน!!!

หน้าตาของสถานที่ก็คือ...

สภาพบรรยากาศที่สำหรับรับสมัครงาน ทึบทึม เป็นบ้านเช่า ตกแต่งราคาถูก ไม่ค่อยมีเฟอร์นิเจอร์อะไร

ไม่มีระเบียบ

ไม่มีความเรียบร้อย

พื้นห้องสกปรก

รกรุงรัง

โดยเฉพาะต้องเข้าไปพิสูจน์ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อตัวแบบสองต่อสองด้วยแล้ว

ถอยได้ถอยดีกว่า

หนีได้ก็หนีเลย!!!

หน้าตาของคนรับสมัครงาน ก็ต้องเพิ่มความระมัดระวังเช่นกัน

โดยเฉพาะคนรับสมัครงานเป็นผู้ชาย ต้องรู้จักดูโหวงเฮ้งของมันด้วย ว่าแววตากลิ้งกลอกไหม ท่าทางเจ้าเล่ห์ไหม

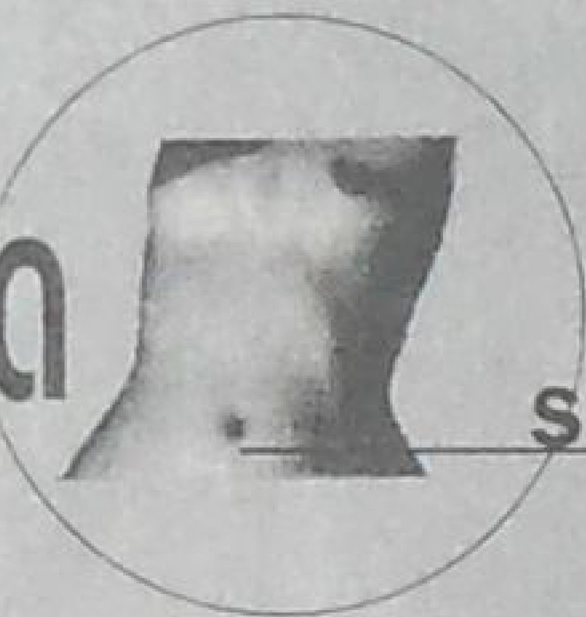
คำพูดคำจากะล่อนปลิ้นปล้อนเป็นต่อยหอยไหม

ถ้าไม่ดูโหวงเฮ้งของมันให้รอบคอบ ต้องพลัดหลงเข้าไปอยู่ในห้องในหับกับมันสองต่อสองซะแล้ว

มันจะมีอะไรเหลือ!!!

รวี ลาวัลย์

เล็ดลอด รอบสะดือ

โดย...จเด็ด ณ พรานนก

รักแรกนักศึกษา

ดิฉันเรียนจบจากมหาวิทยาลัยมีชื่อแห่งหนึ่งของรัฐฯ อยู่ใกล้ๆสนามหลวงนี่เอง ด้วยอายุเพียง 22 ปี โลกของดิฉันสดสวย สะอาด ไร้มลทินใดๆ ดิฉันได้รู้จักแฟนคนแรก สมมติชื่อพี่ 'เอฯ' ในงานประชุมซ้อมรับปริญญาของมหาวิทยาลัย

พี่ 'เอฯ' ก็มาเช่าเสื้อครุยที่เดียวกับดิฉัน ซึ่งพี่เอก็รับปริญญาโทจากสถาบันเดียวกับที่ดิฉันสำเร็จมา พี่เอเป็นผู้ชายที่สูงใหญ่สุภาพมาก พูดจานิ่มนวล

และก่อนจากกันวันนั้นพี่เอก็ขอที่อยู่ของดิฉันไว้ ซึ่งดิฉันก็ให้ไปเพราะคิดว่ายังไงๆ พี่เอคงไม่ติดต่อกลับมา และตอนนั้นดิฉันก็แอบปลื้มพี่เขามากๆ ด้วย เพราะพี่เขาดูดีไปหมด

ผ่านไปประมาณ 4 วัน หลังจากวันงานรับพระราชทานปริญญาบัตรแล้ว ดิฉันรอการเรียกตัวเข้าทำงานกับบริษัทเอกชนที่มีชื่อแห่งหนึ่งราวๆ สิ้นเดือน ดังนั้นช่วงนี้ดิฉันจึงว่างงานอยู่ และก็คิดว่าเพื่อเป็นการพักผ่อนหลังจากที่เรียนหนักมาตลอด พี่เอโทรฯมาหาและบอกว่าจะมารับไปทานข้าวเย็นด้วย

ดิฉันตื่นเต้นมากค่ะ เพราะนึกไม่ถึงว่า พี่เอจะติดต่อมา อีกอย่างดิฉันยังเป็นเด็กมาก ซึ่งตรงกันข้ามกับพี่เขา ด้วยวัยสามสิบต้นๆ ส่วนหน้าที่การงานนั้นดิฉันไม่กล้าถาม แต่คิดว่าคงเป็นระดับผู้บริหารคนหนึ่ง เพราะดูจากสภาพแวดล้อมหลายอย่าง พี่เอเป็นคนที่เก่งและคล่องมากคนหนึ่งทีเดียว

เราไปทานข้าวกันที่ห้องอาหารริมแม่น้ำเจ้าพระยา ก็แถวๆ สนามหลวงนั่นอีกละค่ะ เป็นการออกเดทครั้งแรกของดิฉันค่ะ ซึ่งสมัยเรียนดิฉันไม่ค่อยจะรู้จักผู้ชายซักเท่าไหร่หรอก เพราะต้องตั้งใจเรียน จึงปิดกั้นตัวเองทางด้านความรัก ด้วยหน้าตารูปร่างผิวพรรณบวกกับความรู้อย่างดิฉันจึงทำให้ดิฉันคิดว่าหาเมื่อไรก็ได้ไม่มีปัญหาแน่ ดิฉันจึงมีแต่เพื่อนหญิง-ชายที่คบกันแบบเพื่อนจริงๆ ไม่มีคนรัก

ฉะนั้นในการวางตัวกับ

Profile of yui

ร่างกายของดิฉันขณะนี้ ขาวโพลน ปราศจากเสื้อผ้าใดๆ ปกปิดอยู่ เขาเริ่มซุกไซ้ใบหน้าไปทั่วร่างกายของดิฉัน จนดิฉันรู้ถึงการฉ่ำและที่ซอกขาภายในเนินเนื้อของดิฉัน เขาเลื่อนตัวต่ำลง พร้อมกับซุกหน้าเข้าที่เนินเนื้อของดิฉัน เขาเริ่มเข้ามาดูดดื่มภายในซอกหลีบของดิฉันอย่างชำนิชำนาญ จนดิฉันต้องร่อนสะโพกขึ้นรอรับการละเลงลิ้นของเขา

พี่เอดิฉันจึงค่อนข้างขวยอาย อาจเป็นเพราะว่าดิฉันแอบชอบพี่เขาอยู่ก็ได้ซึ่งพี่เอก็คงจะรู้ การส่งสายตาแววหวานจึงมีบ่อยๆ ในช่วงของการทานข้าว

และหลังจากนั้นพี่เอก็แวะมารับดิฉันค่อนข้างบ่อย ซึ่งทุกครั้งพี่เอจะสุภาพมาก แต่ถึงจะคบกันไปทานข้าวกันหลายครั้งพี่เอก็ไม่ได้เล่าเรื่องส่วนตัวให้ฟังเท่าไรนัก นอกจากจะคุยด้วยเรื่องทั่วๆ ไป ซึ่งดิฉันทราบเพียงว่าพี่เอเป็นผู้จัดการสินเชื่อของแบงค์แห่งหนึ่ง

ด้วยความที่ไม่มีประสบการณ์ที่อย่างนี้ของดิฉันนั่นเอง ที่ทำให้ดิฉันพลาดพลั้งกับพี่เอ ซึ่งดิฉันเองก็งงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

วันนั้นเป็นวันเสาร์ซึ่งดิฉันจำได้ดี พี่เอมารับดิฉันที่ทำงาน ซึ่งดิฉันเพิ่งเข้าทำงานได้ไม่กี่วันพี่เอบอกว่าขอฉลองให้กับความสำเร็จขั้นแรกของดิฉัน เขาขับรถพาดิฉันไปนอกเมือง เราไปทานอาหารทะเลพี่เอขะยั้นขะยอให้ดิฉันดื่มเบียร์เป็นเพื่อน ดิฉันเองก็ยอมดื่มเล็กน้อย รสชาติของเบียร์ที่เย็นเจี๊ยบทำให้ไม่รู้สึกขมเท่าไหร่

เราสองคุยกันอย่างมีความสุขและมีรสชาติเบียร์ที่ดิฉันดื่มก็ทวีจำนวนแก้วขึ้นเริ่มมึนๆ จึงบอกกับพี่เอว่าไม่ไหวแล้ว กลับกันเถอะ พี่เอโอบประคองดิฉันพาไปขึ้นรถ ขับรถไปเรื่อยๆ

ความรู้สึกของดิฉันในตอนนั้นสับสนไม่ขัดขืนและไม่ถาม เขาว่าจะไปไหน

พี่เอจอดรถที่ริมหาด หันมากอดดิฉัน และเริ่มจูบที่เปลือกตาแก้มไล้ไปเรื่อยๆ มาหยุดลงที่ปากของดิฉัน ความที่ดิฉันไม่เคยในเรื่องนี้ทำให้ดิฉันตัวสั่นสะท้าน พี่เอบดปากกับดิฉันซึ่งไม่เคยมาก่อน เขาแยงปลายลิ้นเข้ามาแล้วเกี่ยวพันดูดดุนกับลิ้นของดิฉันด้วยความนุ่มนวล เขากระซิบบอกรักดิฉัน อยากอยู่ใกล้ดิฉันตลอดเวลา เขาขอให้ดิฉันเป็นของเขา

หลังจากนั้น พี่เอก็เลี้ยวรถเข้าไปในบังกะโลริมชายหาด พี่เอโอบประคองแทบจะอุ้มดิฉันขึ้นเตียงนอน

ทันทีที่ประคองดิฉันมาที่เตียงนอน พี่เอก็เริ่มซุกไซ้ใบหน้ามาที่ซอกคอ ติ่งหู มือก็สะเปะสะปะลูบไล้ไปตามเนื้อตัวของดิฉัน โดยที่ดิฉันมารู้สึกตัวอีกทีก็ตอนที่พี่เอดูดดื่มเต้าคู่งามของดิฉันแล้ว และเสื้อผ้าของดิฉันก็ถูกปลดเปลื้องออกไปจนหมด

ดิฉันเสียวสะท้านไปทั้งร่าง ครางเสียงกระเส่า *ร่างกายของดิฉันขณะนี้ขาวโพลนปราศจากเสื้อผ้าใดๆ ปกปิดอยู่ เขาซุกไซ้ใบหน้าไปทั่วร่างกายของดิฉัน จนดิฉันรู้ถึงการฉ่ำและที่ซอกขาภายในเนินเนื้อของดิฉัน*

เขาเลื่อนตัวต่ำลงพร้อมกับซุกหน้าเข้าที่เนินเนื้อของดิฉัน เขาเริ่มดูดดื่มเข้ามาที่ซอกหลีบของดิฉันอย่างชำนิชำนาญ จนดิฉันต้องร่อนสะโพกขึ้นรับการละเลงลิ้นของเขา

จากนั้น พี่เอก็ถอยออกมาจากเนินรัก จับท่อนขาของดิฉันให้ตั้งขึ้นและเขาก็คุกเข่าแทรกตัวเข้ามากลางหว่างขาของดิฉัน ดิฉันเห็นเขาจับท่อนเนื้อที่ดูแข็งเหมือนไม้และยาวใหญ่ดำมะเมือมเป็นมันวับ ที่ปลายหัวก็บานแดงโร่เหมือนดอกเห็ดมาจ่อให้ตรงกับร่องรักที่เยิ้มฉ่ำของดิฉัน และค่อยๆ กดมันเข้ามาในร่องรักของดิฉันช้าๆ ทีละนิดแล้วก็หยุด

พี่เอคงเห็นความเจ็บปวดจากใบหน้าของดิฉัน เขาจึงหันมาปลอบด้วยการจูบปากและดูดที่ยอดถันทั้งสองข้างของดิฉันแต่ปลายหัวท่อนรักของเขาก็ยังปักคาอยู่ นิดๆ ในช่องรักของดิฉัน เพราะเขาเพิ่งกดมันเข้าไปได้เพียงนิดเดียวเท่านั้น

จนดิฉันเริ่มร้อนสะโพกโยกขึ้นด้วยความเสียวอีกครั้งพี่เอจึงกดสะโพกของเขาให้แนบแน่นกับเนินเนื้อของดิฉัน จนแท่งรักของเขาค่อยๆ เข้ามาในร่องรักของดิฉันอย่างเนิบๆ

ดิฉันรู้สึกเจ็บแปล๊บ แต่ก็ห้ามพี่เอ ไม่ได้เสียแล้ว ได้แต่ปล่อยเลยตามเลย ให้ความเจ็บปวดเปลี่ยนเป็นความเสียวซ่านขึ้นมาแทนที่อีกครั้งเมื่อพี่เอเริ่มบดคลึงและเร่งการกดของสะโพกเขาด้วยการกระแทกท่อนรักจนดิฉันถึงสวรรค์ก่อนเขา

คืนนั้น พี่เอทำรักกับดิฉันหลายรอบ จนดิฉันสำลักในความสุขและเริ่มเรียนรู้จากประสบการณ์รักในวันนั้น และเมื่อเจอกันเราต่างตักตวงความรักความต้องการให้กันและกันจนอิ่มเอมทุกครั้ง

พี่ เอ และดิฉันวางโครงการว่าจะแต่งงานกันกลางปี 41 นี้ค่ะ ก็อีกไม่นานเกินไปจริงมั้ยคะ...

...นุช

ผมทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน เป็นบ้านไม้สองชั้น ผมพักอยู่ชั้นสอง ข้างห้องผมมีสามี-ภรรยาคู่หนึ่งพักอยู่ ภรรยาเขาเพิ่งคลอดลูกได้ 1 เดือน ซึ่งสามีภรรยาคู่นี้ผมและเพื่อนเคยแอบดูเขาเล่นรักกันเป็นประจำ โอกาสหน้าผมจะเขียนมาเล่าให้เพื่อนๆ ได้อ่านกัน

พอภรรยาเขาคลอดลูกแล้วเขาเอาน้องสาวภรรยาอายุ 16 ปีมาพักอยู่ด้วย บอกว่าจะให้ช่วยเลี้ยงลูกน้อง เขาชื่อ ขวัญตา ชื่อเล่นว่า 'ขวัญ'

น้องขวัญมาอยู่ได้ไม่กี่วันก็รู้จักและสนิทกับผม เพราะผมกับพี่สาวและพี่เขยเขาเคยนั่งกินเหล้ากันอยู่เป็นประจำ น้องขวัญเป็นคนน่ารัก หุ่นดี ขาว อวบเกินเด็ก จบ ม.3 แล้วไม่ได้เรียนต่อเลยเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ

ตอนกลางวันน้องขวัญจะเลี้ยงน้องอยู่บ้านคนเดียว มีบางวันที่ผมกลับมาจากทำงานแต่หัวค่ำ น้องขวัญมักจะแวะเข้ามาคุยและมาดูวิดิโอในห้องผม ทำให้ผมอยากจะทำอะไรบางอย่างกับน้องขวัญ

ผมเริ่มเล้าโลมด้วยความนิ่มนวล ไล่จากริมฝีปากคู่งาม ซอกคอ เรื่อยมาถึงทรวงอก น้องขวัญสะดุ้งร้องโอ๊ยทุกครั้งที่ผมอมดูดดุนยอดปทุมถัน ส่วนมือข้างหนึ่งก็ลูบไล้บริเวณจุดยุทธศาสตร์ โดนโจมตีสองทางอย่างนี้ มีหรือเด็กสาวพรหมจารีย์จะทนได้

หนังดี

เพราะน้องแกเล่นใส่กางเกงขาสั้นฟิตๆ โชว์ขาอวบขาว ใส่เสื้อคอกว้าง ผมนึกในใจว่า สักวันจะต้องหาโอกาสสะบึมน้องขวัญเป็นแน่

แล้วโอกาสก็มาถึงวันหนึ่งผมลางานครึ่งวัน เพราะรู้สึกตัวร้อนไม่ค่อยสบาย ผมกลับมาถึงห้องน้องขวัญกำลังกล่อมน้องนอน เมื่อผมเข้าห้องแล้วได้ยินเสียงน้องขวัญเงียบ คงจะกล่อมน้องหลับแล้ว ตัวเองคงจะหลับไปด้วย ผมจึงเปิดวิดิโอหนังปลุกใจ

เสือป่าดูเล่นแก้เซ็ง

สักพักน้องขวัญก็มาเคาะประตู "พี่...ดูหนังเรื่องอะไร ขวัญดูด้วย"

ผมจึงรีบปิดวิดิโอแล้วเปิดประตูให้น้องขวัญแล้วก็เปลี่ยนม้วนวิดิโอเป็นหนังจีนธรรมดา ดูไปก็คุยกันไป สักพักผมขอตัวไปซื้อกับข้าว บอกให้น้องขวัญดูวิดิโอรออยู่คนเดียว ผมไปซื้อกับข้าวประมาณ 20 นาที ผมนึกขึ้นได้ว่าม้วนวิดิโอเอ็กซ์ไม่ได้เก็บไว้ สงสัยป่านนี้น้องขวัญคงเปิดดูแล้วกระมัง

ผมตกใจรีบกลับมาที่ห้อง กลัวแกจะเสียเด็ก พอกลับมาถึงห้องผมค่อยๆ ย่องขึ้นมา เอาหูแนบกับฝาห้อง ได้ยินเสียงซี้ดๆ ซ้าดๆ ผมจึงรู้ได้ทันทีว่าน้องขวัญเปิดหนังเอ็กซ์ดูแล้ว ทำยังไงดีวะ จะเคาะประตูเรียกก็กลัวแกจะอาย จะปล่อยให้แกดูก็กลัวจะเสียเด็ก ผมจึงแกล้งเดินเสียงดังๆ เพื่อให้แกรู้ว่าผมกลับมาแล้ว

น้องขวัญเปิดประตูออกมาด้วยใบหน้าที่แดงก่ำ ไม่กล้าสบตาผม ผมก็ทำทีไม่สนใจ พอกินข้าวกันเสร็จผมก็แกล้งถาม "เป็นไง ดูหนังมันส์มั้ย"

น้องขวัญก้มหน้าตอบผม "ก็งั้นๆ แหละพี่"

ผมจึงบอกว่า "รู้นะว่าขวัญดูหนังอะไร.."

คราวนี้น้องขวัญอายหน้าแดง ทำหน้าเหมือนจะร้องไห้ "พี่รู้จริงหรือ..ขวัญ..ขวัญไม่ได้ตั้งใจนะ"

"ไม่เป็นไรน่า เรื่องธรรมดา มะ...มาดูต่อ" ปกติผมไม่เคยคิดอะไรกับน้องขวัญแต่วันนี้รู้สึกทนไม่ไหวจริงๆ

พอผมเปิดวิดิโอเท่านั้นแหละ ในหนังกำลังเล่นกันอย่างสนุก พระเอกกำลังเลีย...ของนางเอกอย่างถึงพริกถึงขิง ส่วนนางเอกก็ครางซี้ดๆ เสียงระงม

น้องขวัญอายหน้าแดงทุบหลังผมดังอั๊ก "พี่...ไม่รู้ดูอะไร น่าเกลียด..."

ผมจึงบอกว่าน่ารักต่างหากล่ะ พร้อมทั้งใช้มือโอบกอดน้องขวัญ น้องขวัญทำท่าขัดขืน แต่พอโดนผมจูบไซ้ซอกคอเท่านั้นเธอถึงกับอ่อนปวกเปียก

> “ผมเอื้อมมือมาจับหอยของอ้อ บิ้เม็ดเสียว มือก็เขี่ยไป แท่งเอ็นก็ทำหน้าที่ ผลุบเข้าผลุบออกไปเรื่อยๆ”

รสรักนักเรียน ม.

เล็กน้อยครับ อ้อเป็นคนผิวขาว หุ่นเพรียว สูง 168 เห็นจะได้ครับ อ้อน่ารักมาก ผมเองก็หวังที่จะได้ลิ้มรสเธอตั้งแต่แรกที่คบกันแล้ว แต่ได้แค่จับโน่นจับนี่โอกาสไม่เป็นของผมสักทีครับ

จนปิดเทอมแรกผมได้ชวนเพื่อนไปเที่ยวกัน โดยตกลงกันว่าจะไปเที่ยวน้ำตกสร้อยสวรรค์ และสิ่งที่ผมลืมไม่ลงก็คือต้องชวนอ้อไปด้วย ซึ่งพอเธอรู้ว่ามีเพื่อนที่เป็นผู้หญิงไปด้วยก็ไม่ปฏิเสธ

พอรุ่งขึ้นทุกคนก็มาพบกันที่บ้านผม แต่ที่สวยที่สุดและสะดุดตาผมที่สุดเห็นจะเป็นอ้อครับ เธอใส่กางเกงขาสั้นผ้ายืดสีฟ้า โชว์ท่อนขาขาวเนียน มิหนำซ้ำยังเป็นเสื้อยืดขาวอีก เราทั้งหมดนั่งรถกันประมาณ 45 นาทีก็มาถึงที่หมาย เราลงไปเล่นน้ำกันโดยที่ผมจูงมืออ้อลงมาอีกด้านห่างจากที่เพื่อนๆเล่นน้ำอยู่พอสมควร

การมาเที่ยวครั้งนี้ผมวางแผนมาตั้งแต่ยังไม่ออกจากบ้านเลยครับว่ายังไงเสียต้องได้ฟันอ้อให้ได้ เพราะคนก็ไม่ค่อยเยอะเท่าไหร่ คิดดูแล้วเธอก็น่าสงสารนะครับ ขนาดมากับคนที่ตัวเองรักยังไม่ปลอดภัยเลย แต่ผมไม่คิดว่าจะฟันแล้วทิ้งหรอกนะครับ เพราะผมก็รักเธอเหมือนกัน

ขณะที่ผมจูงมืออ้อมาโดยที่แยกจากเพื่อนๆ มา เธอคงจะสงสัยจึงเอ่ยถามผมขึ้น “ทำไมพี่นัดไม่เล่นน้ำกับเพื่อนๆ ล่ะคะ”

ผมจะตอบเธอตรงๆ ก็ไม่ได้สิครับ เลยต้องบอกว่า “ก็พี่อยากอยู่กับอ้อสองคนนี่จ๊ะ อยากเล่นกับอ้อสองคน หรือว่าอ้อกลัวพี่ ไม่อยากอยู่กับพี่”

อ้อก็คงกลัวผมน้อยใจเสียใจเธอจึงบอกว่า “ถ้าอ้อกลัวพี่ อ้อจะยอมให้พี่จูงมือมาจนถึงนี่หรือคะ”

ผมเลยจูงมืออ้อลงไปในน้ำที่ใสเย็น พอเราเล่นกันได้สักพักผมจึงชวนอ้อนั่งเล่นที่โขดหิน พออ้อลุกขึ้นจากน้ำเท่านั้นแหละครับ ด้วยความที่เธอใส่เสื้อสีขาวจึงทำให้ผมรู้ได้ทันทีว่าเธอใส่ยกทรงสีชมพูยิ่งเมื่อเธอเดินเข้ามาใกล้ สายตาผมก็ต้องไปหยุดที่เป้ากางเกงตัวน้อยที่มันนูนเด่นจริงๆ เพราะมันเป็นกางเกงผ้ายืดจึงรัดรูปทำให้ผมอยากรู้มากไปกว่านั้นว่าจะใหญ่จะโหนกจะนูนแค่ไหน

ถึงตอนนี้ผมยอมรับครับว่า ผมมีความรู้สึกอยากที่สุดแล้ว มองรวม ๆ แล้วอ้อดูเซ็กซี่มากครับ ดูเป็นผู้ใหญ่ไปเสียทุกอย่าง อ้อก็คงไว้ใจผมเธอจึงมานั่งข้าง ๆ ผม ตอนนั้นผมไม่รู้อะไรเป็นอะไรแล้ว ความอยากมันวิ่งพล่านไปทั่วทั้งร่าง สิ่งที่ผมคิดตอนนี้มีแต่ว่าจะเริ่มกับอ้อยังไงดี

สิ่งแรกที่ผมทำก็คือเอื้อมมือไปจับมืออ้อพร้อมกับพูดว่า “พี่รักอ้อมากนะ” แล้วผมก็ขยับเข้าไปใกล้ ๆ จนตัวชิดติดกับอ้อ ผมมอง

รอบๆ ตัวเห็นว่าไม่มีใคร จึงดึงตัวอ้อเข้ามากอดและจูบทั่วใบหน้า อ้อดิ้นและผลักผม ผมไม่ปล่อยหรอกครับเพราะเครื่องมันร้อนเต็มที่แล้ว ผมจูบไซ้มาตามซอกคอ มือก็ลูบไล้ไปตามแผ่นหลัง ผมดูดปากอ้อ

ซึ่งตอนนี้อ้อไม่ดิ้นแต่เธอพูดว่า "ไหนพี่นัดบอกว่ารักอ้อ จะไมทำแบบนี้ไง" เธอพูดเหมือนจะร้องไห้ แต่ก็ไม่รู้จะพูดยังไง

ผมได้แต่บอกเธอว่าผมรักเธอจริงๆ และผมบอกเธอต่อว่า "พี่รักอ้อจริงๆ อ้อพี่ขอได้ไหม ครั้งเดียว พี่เห็นอ้อแล้วพี่ห้ามใจไม่ได้จริงๆ อ้อ...อย่าโกรธพี่ ถ้าอ้อรักพี่"

ผมเห็นอ้อไม่พูดอะไร ผมเลยดึงอ้อเข้ามากอดมาจูบอีกครั้ง ผมโน้มคออ้อแล้วจูบปาก อ้อคงเห็นใจผม อ้อเองก็จูบตอบ ผมจึงแทรกลิ้นของผมเข้าไปในปากอ้อ เราทั้งสองแลกลิ้นกันพัลวัน มือของผมก็ล้วงเข้าไปชายเสื้อปลดตะขอยกทรงออกแล้วดึงออกมาทางด้านล่าง

พอลิ้นออกจากปากอ้อกระซิบกับผมเบา ๆ ว่า "ไปที่อื่นได้ไหมพี่นัด อ้อกลัวคนมาเจอ"

ในเมื่ออ้อต้องการ มีหรือผมจะขัดใจ จัดการอุ้มเธอเข้าป่า พอถึงที่เหมาะๆ เป็นลานหินขนาดเท่าเตียงเลยครับ ผมวางอ้อลง มือก็ลูบบัวตูมของอ้อนอกเสื้อ ผมบีบบี้เคล้าคลึงจนอ้อดิ้นครางซี๊ดซ้าดออกมาอย่างลืมตัว ผมจึงถลกเสื้ออ้อออกไปทางด้านบน ทำให้ผมได้เห็นบัวตูมของอ้อเป็นครั้งแรก มันสวยจริงๆ ครับ ขาวเนียนเท่าผลฝรั่งได้ ตรงกลางมีเม็ดเล็กเท่าปลายนิ้วก้อยแดงระเรื่อ น่ารัก น่าเลียที่สุด

ผมเริ่มใหม่โดยการจูบปากอ้ออีกครั้งสอดลิ้นเข้าปากอ้อ เลื่อนลงมาซอกคอ ลิ้นของผมทำงานตลอดเวลา เล็มเลียตามซอกคอ ติ่งหู ตอนนี้อ้อเริ่มครางออกมาแล้วครับแต่ไม่ค่อยดังนัก ผมมาหยุดอยู่ตรงเต้าของอ้อ ดูมันแข็งสู้มือจริงๆ ครับ ผมทั้ง

ดูดและเลียใหญ่เลย มืออีกข้างก็วางทาบบนเต้าอีกข้าง ผมทั้งบี้ทั้งเม้มพร้อมกัน ฟันกับมือคนละข้างเลยครับ

ตอนนี้อ้อก็ได้แต่นอนดิ้นบิดกายส่ายสะโพก เสียงครางซี๊ดซ้าดตลอดเวลา ยิ่งอ้อครวญครางมากเท่าไหร่ยิ่งบิดกายไปมาผมยิ่งมีอารมณ์มากขึ้นเท่านั้น ตอนนี้ผมไล้ลิ้นลงมาที่ฐานนม เปลี่ยนข้างโน้นทีข้างนี้ที เสียงซี๊ดปากของอ้อดังอยู่ตลอดเวลา มือก็กุมอยู่ที่ท้ายทอยของผมแน่น เธอคงจะเกร็งไปหมดแล้ว

ผมเลื่อนปากลงมาเรื่อยๆ ตามร่องอก ไล้เลียมาตามหน้าท้อง ผมเลียจนหน้าท้องเธอเปียกหมด มือก็ลูบไล้ตามแผ่นหลัง ตอนนี้หน้าผมมาหยุดอยู่ที่เป้ากางเกงของอ้อ ผมจูบและสูดเอากลิ่นของอ้อเข้าเต็มปอด มันช่างหอมหวานเย้ายวนอารมณ์ผมยิ่งนัก ผมเลียลงมาเรื่อยๆ ตามขอบกางเกงต้นขาของอ้อสวยมากครับ ขนแดงๆ อ่อนๆ ราบเรียบรับกับสีของผิวที่ขาวเนียนเหมือนหยวกยังไงยังงั้น

ผมใช้เวลาอยู่กับช่วงขาของอ้อนานพอดู จึงค่อยๆ

เลื่อนตัวขึ้นไปหว่างขาของอ้ออีก แต่คราวนี้ผมไม่จูบหรือสูดดมอย่างเดียวครับ มือผมลูบไล้ตามเอว สะโพกของอ้อ แล้วผมก็ค่อยๆ รูดขอบกางเกงลงมาทีละนิดๆ ปากผมก็ไล้เลียตามลงมาเรื่อยๆ

สวนอ้อนั้นตอนนี้นอนหลับตาพริ้มบิดกายเม้มปาก สองมือก็ดึงเอาต้นไม้ข้างๆ จนโน้มเข้าหากันโดยที่อ้อเองก็คงไม่รู้ตัว เพราะความเสียวสยิวจากลิ้นของผม ซึ่งตอนนี้มันได้ลุกล้ำเข้ามาใกล้ร่องหอยของเธอเต็มที่แล้ว

ผมดึงกางเกงที่ยังติดคาราคาซังอยู่ตรงเนินหอยออกไปจนพ้นทางปลายเท้า แล้วผมก็ต้องตะลึงกับความสวยของเนินหอยคนที่ผมรัก มันมีขนาดเท่าใบพลู น่ารักมากครับ ไม่ใหญ่ไม่เล็ก และก็ไม่น่าเชื่อว่าขนของอ้อเพิ่งจะขึ้น สีน้ำตาลอ่อนๆ อยู่ข้างบน แล้วมีเส้นเล็กๆ อยู่ตามกลีบหอย ซึ่งตรงกลางปิดสนิทมาก อ้อไม่มีขนจึงทำให้ผมมองเห็นได้ชัดเจน สองกลีบแคมแดงระเรื่อน่ากินที่สุด

ผมมองจนเต็มอิ่มแล้ว ค่อยๆ ก้มลงจูบไซ้ที่ต้นขาของอ้อ มือก็ลูบไล้ที่สะโพกคลึงเคล้นบ้าง แล้วอีกข้างก็เอื้อมลูบคลำบดบี้อยู่กับหอยของอ้อ เสียงครางเธอดังขึ้นกว่าเดิมครับ อ้อแอ่นสะโพกรับไปกับจังหวะการขยำของมือผม จากมือซึ่งขยำอยู่ที่หอยผมเปลี่ยนไปช้อนก้นของอ้อดึงขึ้นมาเล็กน้อย แล้วก็ขยับก้นอ้อให้มาอยู่ตรงตักผมพอดี

ผมก้มลงไปจูบหอยอ้อเบาๆ เหมือนบอกให้เธอเตรียมพร้อม ผมก้มลงไปอีกทีคราวนี้ผมแลบลิ้นเลียรอบๆ กลีบแล้วก็ลากเลื่อนมาตรงกลาง มือสองข้างผมยังคลึงเคล้นอยู่กับก้นของอ้อ มันนุ่มมือบอกไม่ถูกครับ ลิ้นผมยังเลียอยู่ที่หอยอ้อ ผมชอบจริงๆ ผมเลียจนขนอ้อเปียกหมด

ผมค่อยๆ เลื่อนมือขึ้นมาวนที่หอยของอ้อ เธอสูดปากครางออกมา "อูวว์.. ซี้ดด..."

เธอคงจะเสียวไปทั้งร่าง เมื่อผมใช้นิ้วโป้งทั้งสองแยกสองกลีบออกจนกว้าง.. โอ้โฮ...สีไม่ตกเลยครับ น่ากินน่าเลียไปเสียทุกที่ ผมแลบลิ้นแหย่เล่น ตอนนี้น้ำหอยออกมาเยอะจริงๆ เสียงร้องครางก็ดังอยู่ตลอดเวลา มืออ้อก็ขยำอยู่ที่หัวของผม เสียงหายใจของอ้อหอบถี่ รูหอยตอดรัดลิ้นหนุบๆ หยดน้ำจากหอยเธอหยดแหมะลงหิน

อ้อคงจะเสร็จกับลิ้นผมไป 1 ครั้งแล้ว ผมค่อยๆ เลื่อนตัวขึ้นมาประกบปาก

ดูดเต้าของอ้อ ผมเริ่มเลียที่หัวนมของอ้อ มือก็บีบบี้อีกข้าง อ้อคงมีอารมณ์ขึ้นมาอีก เธอส่ายสะโพกไปมา หอยเธอก็บดเบียดอยู่กับลากเอ็นที่วางทาบทับอยู่บนหอยเธอ ยิ่งเธอส่ายก็ยิ่งเหมือนปลุกลากเอ็นของผมให้แข็งขึ้น

ผมเลื่อนตัวขึ้นไปดูดปากแลกลิ้นกับอ้อ หอมแก้มไซ้ซอกคอ ติ่งหู จนอ้อขนลุกซู่ไปทั้งตัว ผมกระซิบที่ข้างหูอ้อเป็นการบอก"อ้อ...พี่ขอนะ พี่รักอ้อ พี่จะรับผิดชอบทุกอย่าง"

อ้อไม่ตอบแต่หลับตาแน่น สองมือเกาะอยู่ที่คอผม เหมือนจะบอกว่าเธอพร้อมให้ผมแล้ว มือที่เกาะกุมอยู่ที่สองเต้าของอ้อถูกเลื่อนลงมาเป็นผู้เปิดประตูพรมจารีย์ ทันทีที่นิ้วแหวกกลีบหอยออก ลากเอ็นที่จ่อรออยู่แล้วถูกผมกดเข้าไป

อ้อสะดุ้งเฮือก "พี่นัต อ้อเจ็บจังเลย...โอ๊ย..."

ผมไม่พูดอะไรแต่ก้มลงจูบที่เต้านมอ้าปากขบเม้มหัวนม อีกข้างก็ถูกมือผมบีบเคล้นคลึงจนอ้อเริ่มครางเสียงซี้ดซ้าดขึ้นมาอีก ผมเปลี่ยนมาดูดปากกับอ้ออีก ผมเห็นอ้อส่ายสะโพกบดบี้หอยกับสากเอ็นของผม เธอคงจะทุเลาอาการเจ็บลงบ้าง ขณะที่เธอแอ่นสะโพกขึ้นมาผมถือโอกาสนั้นกดสากเอ็นเสียบหอยเธอทันที ครั้งนี้เธอไม่ร้องเพราะปากเธอยังถูกผมอุดด้วยลิ้นอยู่

ผมถอนปากออกมาถามเธอว่า "อ้อหายเจ็บหรือยังจ๊ะ"

เธอพยักหน้ารับ ตอนนี้ผมเริ่มซอยใหม่จนถึงครึ่งลำผมกดครั้งเดียวเลยจนปลายสากของผมชนปากมดลูก ผมรู้สึกอุ่นๆ ที่ปลายสากเอ็น ตอนนี้เอวผมก็ขึ้นลงไปเรื่อยๆ แล้วหอยอ้อก็ทั้งฟิต ทั้งดูดดีมาก ผมก้มมองดูการใช้งานครั้งแรกของสากเอ็นของผม ภาพที่มันผลุบเข้าผลุบออกตรงกลางหอยของอ้อ มันทำให้ผมมีความสุขมากครับ การที่ผมยังอยาก จับหอยของอ้อทำให้ผมเอามือไปลูบไล้เนินหอยของอ้อทั้งที่ยังถูกแท่งสากผมเสียบผลุบเข้าผลุบออกอยู่เลย

เสียงหายใจ เสียงครางของอ้อฟังไม่เป็นภาษาเลย เมื่อนิ้วของผมมันเขี่ยโดนติ่งเนื้อกลางร่องเธอเข้า "โอ๊ย...ซี้ด...อูวว์...พี่นัด อ้อไม่ไหวแล้วมันจะออกอีกแล้ว พี่นัด...อูวว์..."เธอร้องบอกผม

ผมไม่ต้องการอย่างนั้น ผมเอามือออกและหยุดเสียบหอบเธอสักพัก ผมจับอ้อลุกขึ้นจูบปากกันในท่านั่งมือผมก็ขยำนมอ้อไปเรื่อยๆ ผมค่อยๆ ถอดสากเอ็นออกมา มันแผลับเลยครับ แถมยังมีเลือดติดปนมาด้วย ผมบอกให้อ้อมาตรงขอบหิน ทำท่าโก้งโค้ง อ้อก็ทำตาม ผมจับขาอ้อถ่างออกแล้วจ่อสากเอ็นตรงผมก็กดทีเดียวเกินครึ่งเลยครับ แล้วก็ดันเข้าไปอีกจนสุดโคน

ผมสอดมือเข้าไปจับนมของอ้อบี้ไปมา เอวก็เด้งเสียบหอยอ้อเร็วๆ ช้าๆ สลับกันไป ผมทำท่านี้ไม่นานนักเพราะผมกลัวว่าอ้อจะเจ็บข้อศอก เพราะศอกอ้อเท้าอยู่

กับก้อนหิน ผมถอดแท่งเอ็นออกมาอีกครั้ง จับอ้อหงายขึ้น หย่อนขาลงมา ผมจับขาอ้อถ่างกว้างออก ผมทาบทับตัวลงไปดูดนม เสียงอ้อครางซี้ดซ้าดชวนให้สยิวจริงๆ

ไม่รอช้าแล้วครับผมรีบจ่อหัวบานเข้ากับปากหอยของเธอ แล้วกดเข้าไปพรวดเดียวเลย แล้วสาวเข้าสาวออก ขณะเดียวกันหอยของอ้อก็ผลุบเข้าผลุบออกตามไปด้วย ผมเพิ่งรู้ครับว่าหอยอ้อบวมเป่งขึ้นมา คงเพราะเป็นครั้งแรกที่หอยโดนเสียบอย่างนี้ ผมชักเข้าชักออกอยู่นานเสียงครางก็ดังระงม

เสียงหนอกเนื้ออ้อกับของผมกระแทกกันดังพั่บๆ ยิ่งแรงยิ่งดังขึ้นเรื่อยๆ ผมเอื้อมมือมาจับหอยของอ้อบี้เม็ดเสียว มือก็เขี่ยไป แท่งเอ็นก็ทำหน้าที่ผลุบเข้าผลุบออกไปเรื่อยๆ ทั้งเสียงครางเสียงเนื้อกระทบกันดังลั่นป่าไปเลยครับ

ถึงตอนนี้ผมก็สุดทนเหมือนกัน เร่งความเร็วและแรงขึ้นเรื่อยๆ อ้อก็คงเหมือนกันกับผม เธอบิดสะโพกส่ายร่อนไปมาไม่เป็นท่าเลย

"โอ๊ย พี่นัดเร็วๆ อ้อจะออกแล้ว...ซี้ดด...อูวว์"

ผมกดป้าบๆ แรงๆ ครั้งสุดท้ายถอดออกมาจนเกือบสุดแล้วกดพรืดเข้าไปจนถึงปากมดลูกของเธอ น้ำของผมพุ่งเข้าไปจนถึงที่เลยครับ รูหอยของอ้อตอดรัดหัวท่อนสากเอ็นของผมหนึบๆ เนื้อตัวอ้อเกร็งกระตุก น้ำขุ่น ๆ ไม่รู้ของใครเป็นของใครไหลออกมาตามท่อนเอ็นที่ผมค่อยๆ ถอดออกมา

ผมเองก็หมดแรงต้องทาบลงบนร่างของอ้อ จูบปากกัน สักครู่เราก็ลุกขึ้นแต่งเนื้อแต่งตัวเดินไปหาเพื่อน พอค่ำ ๆ เราก็กลับบ้าน ก่อนแยกกันผมยังขอหอมแก้มอ้ออีกหนึ่งทีครับ

เด็ก ม. ปลาย

รักแท้ของน้ำฝน

โดย...หมึก ท่าจีน

ต่อจากหน้า 48

“คุณน้ำฝนครับ วันนี้คุณสวยจังเลย ตั้งแต่วันที่เราพบกันผมคิดถึงคุณอยู่ตลอดเวลา วันนี้ผมตั้งใจจะไปเที่ยวบ้านคุณอยู่พอดี มันเป็นเพราะอะไรก็ไม่รู้ พอคิดถึงคุณทีไร ได้พบคุณทุกที”

พูดจบหมวดหนุ่มก็ดึงตัวของน้ำฝนไปกอดดื้อ ๆ *น้ำฝนตัวสั่นเป็นลูกนก ตั้งแต่เกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่ก็เพิ่งมาถูกผู้ชายกอดในวันนี้เอง จะต่อว่าเขาก็พูดไม่ออก ใจคอวาบหวิวไปหมด ตัวเนื้ออ่อนเหมือนกับจะเป็นลม เลยต้องโอบกอดตัวเขาไว้เพราะถ้าไม่เช่นนั้นมันพาลจะล้มลงกองกับดินแน่ ๆ*

หมวดเดชรู้สึกแปลกใจที่เห็นน้ำฝนตัวเนื้ออ่อนไปหมด มันผิดปกติ จนเขาอดสงสัยไม่ได้

“คุณเป็นอะไรไปหรือ?”

เขาก้มลงมากระซิบถามจนลมหายใจร้อน ๆ กระทบกับผิวแก้มของเธอ ขนของน้ำฝนลุกซู่ไปทั่วกาย

“เปล่า ไม่ได้เป็นอะไรหรอกค่ะ” มือของน้ำฝนยังกอดเขาอยู่

“เดินไหวไหม? ผมอุ้มคุณลงไปนะ” น้ำฝนยังไม่ทันปฏิเสธ เขาก็ก้มลงอุ้มตัวเธอขึ้นขวางอกถึงแม้ตัวเธอใหญ่เขาก็อุ้มเธอเบาหวิวเหมือนเด็ก ๆ “ขอโทษนะครับ ผมทนไม่ไหวจริง ๆ กลิ่นแก้มคุณหอมจัง ขอจูบทีเถอะ”

น้ำฝนใจหายวาบ รีบเบนแก้มหนี แต่ก็ยังช้ากว่าจมูกของเขา เขากดจมูกโด่งเป็นสันของเขาสูดกลิ่นแก้มของเธอดังฟอด

“บ้า คนบ้า ยังไม่ทันจะออกปากให้เลย จูบแล้ว ขี้โกงชะมัด”

“ว่าผมคนขี้โกง เดี๋ยวก็บังคับให้แก้ผ้าเสียหรอก”

“อยากดูนักหรือไง? เดี๋ยวจะถอดเสื้อบ้างละ แก้ผ้าบ้างละ ไม่เห็นพ้นเรื่องแบบนี้เลย เดี๋ยวแก้ให้ดูเสียให้ตาเป็นกุ้งยิงไปเลยดีไหม?”

“ไม่-ไม่ต้องแล้ว แค่ดูนอกเสื้อผ้านี่ ผมก็รู้ว่าของคุณใหญ่ทั้งบนทั้งล่างอยู่แล้ว”

“ถามจริง ๆ เถอะพี่ ไม่มีเรื่องอะไรจะพูดจะคุยอีกแล้วหรือคะเห็นพูดวิจารณ์ของหนูอยู่นี่แหละ”

“แล้วมันจริงหรือเปล่าล่ะ ขอพิสูจน์หน่อยไม่ได้หรือ? รก ๆ แบบนี้ไม่มีใครเห็นหรอก”

“อยากดูมากนักหรือ นึกหรือว่าหนูไม่กล้าให้ดู จ้องมองดูแต่ตรงนี้ของหนูอยู่เรื่อย ขนาดเจอกันวันแรกที่หนูอาบน้ำที่ลำห้วยนั้น ก็จ้องมองเสียจนไม่มีมารยาท ถ้าอยากดูมากจนกินไม่ได้นอนไม่หลับละก็ เชิญพี่เปิดดูเอาเองเถอะ”

น้ำฝนบอกเขาแบบราคาญเต็มที แต่ที่เธอพูดไปแบบนั้นก็เพราะในตอนนี้ใจของเธอพร้อมที่จะให้เขาทำอะไร ๆ ก็ได้ จนไม่อยากจะขัดขืนอะไรเขาแล้ว เธอรู้สึกว่าอ้อมกอดเขานั้นมันอบอุ่นจนเธอไม่อยากจะจากอกเขาไปตลอดชีวิต

“ที่พูดนี่น่ะจริงหรือ?”

“จริงซีคะ...” น้ำฝนมองเขาด้วยดวงตากลมโต

เขาเอามือไปวางบนอกของเธอเบา ๆ เหมือนกับลองใจ นมของเธอใหญ่เต็มอก พอถูกมือร้อน ๆ ของเขาสัมผัส น้ำฝนก็หลับตาปี๋ไม่อยากจะมอง ถึงแม้มันจะมีเสื้อบกปิดอยู่ถึงสองชั้นก็ตาม เธอก็อดที่จะเสียวสยิวตามมือเขาไปไม่ได้

“พี่...”

“อะไรหรือ?”

“ผีสางนางไม้ในป่านี่ คนเฒ่าคนแก่เขาว่ามีนะคะ หนูอายค่ะ”

“ก็ไหนว่าจะให้พี่เปิดดูไง?” หมวดหนุ่มเปลี่ยนสรรพนามตนเองว่า ‘พี่’ เหมือนกับน้ำฝนเหมือนกัน “นี่พี่ยังไม่ได้ถอดเสื้อของหนูเลย”

“อย่าเลย ไหว้ละ” น้ำฝนยกมือขึ้นไหว้เขาด้วยกิริยาที่น่ารักไม่เหมือนกับน้ำฝนคนเดิมเลย “คืนนี้พี่ไปค้างบ้านหนูก็ได้”

“ถ้าพี่ไปนอน แล้วหนูจะให้อะไรพี่บ้างล่ะ?”

“หนูก็จะเข้าไปบีบคอคุณน่ะซี”

“งั้นขอบีบนมหนูก่อนก็แล้วกัน”

พูดยังไม่ทันจบ มือใหญ่ ๆ ของเขาก็บีบเอานมของน้ำฝนเข้าเต็มมือ เขาบีบแต่เพียงเบา ๆ ไม่แรงนัก น้ำฝนไม่ได้

ขัดขืนเขาเลย เพราะเธอเต็มใจให้เขาบีบอยู่แล้ว เขาไม่ได้บีบแต่นมเธอเฉย ๆ แถมยังก้มหน้าลงมาจูบปากของเธออีก น้ำฝนกอดคอเขาจูบตอบสนองเขาด้วยความเต็มใจ

หมวดเดชอุ้มน้ำฝนจนมาถึงข้างล่าง เธอเห็นป้อมยืนคุยอยู่กับหมวดวิโรจน์อย่างสนิทสนม เธอก็นึกอายขึ้นมาทันที ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นบนต้นธารน้ำตกนั้นเป็นเพียงแต่เขาคิดแกล้งเธอเท่านั้น เธอนึกอายป้อมที่เธอยังถูกเขาอุ้มอยู่ น้ำฝนหยิกแขนเขาเบา ๆ

"พี่ ปล่อยหนูลงเสียทีซีคะ?"

"พี่อยากจะอุ้มไปส่งถึงบ้านเลย"

"ปล่อยเถอะค่ะ หนูอายเขา ดูสิ เขามองมาทางหนูเป็นตาเดียว"

พอหมวดเดชปล่อยตัวของน้ำฝนลงยืนแล้ว ป้อมเพื่อนสาวก็เข้ามาบอกกับน้ำฝนว่า

"เพื่อน ๆ เราเขากลับกันหมดแล้ว ไปพร้อมกับรถของลูกน้องพี่วิโรจน์ เดี๋ยวเรากลับพร้อมกับรถของหมวดเดชเขาเป็นไงไปหรือ? ขนาดต้องให้หมวดเขาอุ้มลงมาเลย"

"ฝนตกใจมาก จนเป็นลมไปเลย พี่เลยต้องอุ้มลงมา" หมวดเดชแก้ตัวให้น้ำฝน

"ตอนแรกหนูก็ตกใจแทบแย่เหมือนกัน พอพี่วิโรจน์พาหนูออกมาหน่อยเขาก็บอกว่า ไม่มีอะไรหรอก พวกเราล้อเล่นกันสนุก ๆ เท่านั้น ต่อไปนี้ไม่ขอขึ้นไปข้างบนอีกแล้ว กลับกันเถอะพี่ เย็นมากแล้ว"

ป้อมสรุปง่าย ๆ ทุกคนก็เห็นด้วย เพราะกลัวทางบ้านจะเป็นห่วงสองสาว หมวดวิโรจน์รับอาสาเป็นคนขับ โดยมีป้อมนั่งคู่กันมาในตอนหน้า ส่วนหมวดเดชนั่งคู่มากับน้ำฝนที่นั่งหลัง น้ำฝนนั่งเงียบ ไม่ได้คุยอะไรเลย ซึ่งตรงข้ามกับป้อม ดูสนิทสนมกับหมวดวิโรจน์ซึ่งมียศเป็นร้อยตรีนั้นอย่างรวดเร็ว

หมวดวิโรจน์ขับรถออกปากทางที่คลองไม้ลาย แล้วเลยมาส่งหมวดเดชกับน้ำฝนที่บ้านคลองแขยง เขาปล่อยสองคนทิ้งไว้ที่นั่น

"ตามสบายนะหัวหน้า ผมจะไปนอนค้างที่บ้านป้อม พรุ่งนี้ผมจะมารับหัวหน้าแต่เช้า"

พอสองคนนั้นจากไปแล้ว น้ำฝนก็พาหมวดเดชเข้าไปในบ้าน ก่อนจะเข้าประตูรั้ว หมวดเดชกระซิบบอกกับน้ำฝนเบา ๆ

"ฝนจ๊ะ พี่รักฝนนะ"

"มาบอกรักอะไรกันตอนนี้ล่ะ ดูสิ ทั้งคุณพ่อคุณแม่มองหนูตาแทบไม่กะพริบเชียว" น้ำฝนหันมาค้อนเขาด้วยดวงตาคมวาว "เอาไว้คุยกันคืนนี้เถอะ"

หลังจากน้ำฝนแนะนำให้คุณพ่อคุณแม่ของเธอรู้จักกับหมวดเดชแล้ว คุณแม่ของน้ำฝนก็เข้าไปจัดอาหารเย็นอยู่ในครัว โดยมีน้ำฝนเข้าไปช่วยด้วย หมวดเดชจึงคุยอยู่กับคุณพ่อของน้ำฝนเพียงสองคน

สองคน คนหนึ่งกำลังจะเป็นว่าที่พ่อตา อีกคนก็จะเข้ามาเป็นว่าที่ลูกเขย คุยกันถูกคอเป็นอย่างดี

และหลังจากอาหารมื้อเย็นผ่านไปแล้วก็เกือบจะสองทุ่ม น้ำฝนเข้าไปจัดที่นอนซึ่งเป็นห้องนอนของเธอเองให้เป็นที่นอนของหมวดหนุ่ม ส่วนตัวเธอเองจะเข้าไปนอนในห้องของพี่ชาย ซึ่งก็พอดีตอนนี้พี่ชายของเธอไม่อยู่พอดี

คุณพ่อคุณแม่ของน้ำฝนรู้ว่าหมวดหนุ่มคนนี้ยังไม่มีลูกมีเมีย ก็ดีใจไปกับลูกสาวของตนเองด้วย ไม่ได้กีดกันอะไรเลย ขอตัวเข้าไปนอนแต่หัวค่ำ ปล่อยให้ลูกสาวคุยกับหมวดหนุ่มนั้นตามลำพัง

เมื่ออยู่กันสองคน หมวดเดชก็กระซิบบอกน้ำฝนว่า

"ฝนจ๊ะ พี่รักฝน"

"ไม่เรียกหนูว่า 'หนู' อีกแล้วหรือ?"

"เรียกฝนดีกว่า มันเย็นชุ่มฉ่ำเหมือนได้กินน้ำฝนบริสุทธิ์"

"คุณพ่อถามอะไรพี่บ้าง?" น้ำฝนถามหมวดหนุ่มซึ่งเธอมีใจกับเขาด้วยแล้ว "พูดว่าหนูอะไรบ้างหรือเปล่า?"

"ก็ไม่ได้คุยอะไรกันมากหรอก พี่โกหกไปว่า รู้จักกับฝนมาตั้งนานแล้ว แต่ไม่กล้ามาเที่ยวที่บ้าน" หมวดจับแขนของน้ำฝนบีบเบา ๆ "เราเข้าไปคุยกันในห้องดีไหม? โล่ง ๆ แบบนี้ไม่ดีเลย"

"คิดอกุศลกับหนูอีกละซี่"

"คิดมาตั้งแต่เห็นวันแรกแล้ว มันโหนกนูนจนเก็บเอาไปนอนฝันแน่ะ และยังฝันว่าได้..."

"พอ...พอ" น้ำฝนรีบเอามือปิดปากเขา "ไปคุยกันในห้องเถอะ"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

คุณนาย ใจเกินร้อย

โดย. ยุพา รำไพ

ต่อจากหน้า 50

"ชะ-เอ้ยย์ย์..."

"ตกลงแกต้องการพบใครกันแน่ บอกมาให้ชัด ๆ ซิ!"

"พบคุณนายคะรับ"

"คุณนายคนไหน?"

"คุณนายพจมานคนนี้ไงคะรับ"

"ไอ้บ้าเอ้ยย์ย์..."

"ทำไมรึคะรับ"

"พจมานนั่นมันชื่อพี่สาวฉัน ฉันชื่อพจนีย์!"

"อ๊าวว์ว์...ไหงเป็นงั้น..."

"แกไม่ต้องมาเอิ้วอ้าวอะไรตรงนี้ ถ้าอยากพบพจมาน โน่น...เลี้ยวไปทางโน้น!"

"เลี้ยวอีกแล้ว..."

"บ่นพึมพำอะไร!"

"หน้าตาคล้ายกัน..."

"แกหมายถึงใคร?"

"คุณนายพจมานกะคุณนาย-เอ้อ..พจนีย์คะรับหน้าตาอย่างกะแกะ ออกมาจากเบ้าพิมพ์เดียวกัน"

"ฉันเป็นฝาแฝดกันนี่ยะ!"

"อ้าว..."

"บอกแล้วไง ไม่ต้องมาเอิ้วอ้าวตรงนี้ รีบ ๆ ไปเลย-ไป๊! "

"แล้วทีนี้ผมจะต้องจดจำตรงไหนล่ะคะรับ คนไหนคือคุณนายพจมาน คนไหนเป็นคุณนายพจนีย์..."

"แกไม่ต้องมาเรียกฉันคุณนายหรอก ขี้เกียจฟังรำคาญหู-ไป๊!"

"ผมจะจดจำคุณ...เอ้อ-คุณนาย...อ้า-พจนีย์ไว้คะรับ"

"เออ!"

"ผมจะจำ..."

"แกจำฉันให้ดี ๆ ก็ล่ะ

กัน รีบ ๆ ไปซะ น่ารำคาญ!"

"คะรับ"

ก้มศีรษะรับคำในนาทีนั้นแล้ว ผมก็เดินงุนงงเข้าไปพบคุณนายพจมาน ยังอีกฟากมุมหนึ่ง ตกแต่งไว้สวยหรู มองเห็นวิวทิวทัศน์ผ่านกระจกใสได้ชัดเจน

คุณนายพจมานนั่งเอนกายอยู่บนโซฟาเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ เมื่อมองเห็นผมหิ้วถุงพะรุงพะรังก็ทักถามแกมดุนิด ๆ

"เอะอะเอ็ดตะโรอะไรกัน เสียงดังลั่นเชียว แกใช่มั้ยตัวก่อเรื่อง"

"มิได้คะรับ..."

"ใครเป็นคนโวยวาย"

"คุณนาย-อ้า...คุณพจนีย์คะรับ"

"เอะอะทำไมเรอะ"

"คือว่า...บังเอิญคะรับผมไปทักผิด..."

คุณนายพจมานถึงกับหัวเราะกิ๊กอารมณ์ดี ก่อนจะบอกกล่าวให้ผมรู้เรื่อง

"ระวังตัวไว้เหอะ ทักผิดทักถูก ยายพจนีย์เอาแกตายแน่ ๆ"

"ทำไมต้องเป็นยังงี้ด้วยคะรับ"

"เป็นยังไง?"

"หน้าตาเหมือนกันเด๊ะ"

"ก็ต้องเหมือนกันซิ ก็เค้าเป็นฝาแฝดกะซั้น ไปซื้ออะไรมาบ้างล่ะ ทำไมถึงมาเอาป่านนี้"

"เสื้อกับกางเกงคะรับ"

"ไปซื้อถึงไหน"

"เดอะมอลล์คะรับ"

"ใกล้กันแค่นี้เอง ไปทีตั้งครึ่งค่อนวัน!"

"คือว่า..."

"ได้มาทั้งหมดกี่ชุด"

"เสื้อห้ากางเกงเจ็ดคะรับ"

"ซื้ออะไรกัน ตั้งมาก

มาย!"

"ก็คุณนายให้กระผมซื้อ..."

"แล้วจะพอเรอะ"

"ก็ว่าจะกลับไปซื้ออีก"

"บ้า...ชั้นหมายถึงว่าเงินที่ให้แกไปน่ะ พอเหรอ ไม่ใช่ให้ไปซื้อมาอีก!"

"ไม่พอคะรับ"

"ซื้อไปทั้งหมดเท่าไหร่–ห๊อมม์?"

"สี่พันแปด..เอ้อ–สี่พันเก้าร้อยแปดสิบห้า..."

"เท่าไหร่กันแน่"

"ร่วม ๆ ห้าพันคะรับ"

"เอาบิลมาดูซิ!"

"ต้องเอาด้วยรึคะรับ"

"เอาซิ ไม่เอาแล้วจะเบิกกับฝ่ายบัญชีเค้าได้ยังไง"

"กระผมไม่ทันได้ขอ..."

"งั้นก็กลับไปขอซะ ชั้นให้แกสามพัน แกดันซื้อมาตั้งห้าพัน ส่วนที่เกินแกต้องรับผิดชอบเอาเองนะ"

"ผมก็ขาดทุน"

"ช่วยไม่ได้ ทะลึ่งซื้อเองตั้งเยอะแยะ นับแต่นาทีนี้เป็นต้นไป แกจงไปรอชั้นที่ข้างล่างรวมกลุ่มกับพวกคนขับรถ ถ้าชั้นจะไปธุระ ชั้นจะให้คนไปเรียกแกเอง"

"ถ้าไม่ไปธุระ?"

"แกก็จงรอที่ลานจอดรถไปเรื่อย ๆ จนกว่าชั้นจะกลับ แกก็ไปส่งชั้นที่บ้าน"

"หลังจากนั้น?"

"แกก็ไสหัวไปเรือนพักรับรองของแก เข้าใจรึยัง"

"ยังไม่ค่อยจะเข้าคะรับ"

"อีกหน่อยแกก็จะเข้าใจเอง แล้วที่สำคัญน่ะนะ ไอ้ชุดที่แกใส่อยู่นี่ ขอซะที"

"คุณนายจะขอเอาไปรึคะรับ"

"ไอ้บ้า...ชั้นจะให้แกเอาไปโยนทิ้ง รีบ ๆ โยนลงถังขยะเลยนะ เหม็นสาบ!"

"คะรับ"

"อย่าลืม ผูกเน็คไทให้เรียบร้อยด้วย!"

"ลืม..."

"อะไร?"

"เน็คไทคะรับ ลืมซื้อ"

"ไปเลย รีบกลับไปซื้อสองสามเส้น ขอบิลเงินสดเค้ามาด้วย ว่าแต่ว่าแกยังมีเงินพอซื้อเน็คไทเรอะ"

"พอคะรับ"

"เอาเงินมาจากไหน ใครให้แกมา?"

"คุณป้ามะลิวัลย์คะรับให้ผมไว้ใช้ติดตัวเล็กน้อย"

"ต่อไป ต้องการซื้ออะไร ให้มาเบิกที่ชั้น"

"คะรับ"

"ถ้าอยากเอาอะไร ก็ให้มาเอากะชั้น"

"เอากะคุณนาย?"

"ใช่!"

"ทุกที่ทุกเวลา?"

"แน่น๊อน"

"วิเศษคะรับ!"

อ่านต่อฉบับหน้า

เนินนางครวญ

โดย. สโลชา นฤมล

ต่อจากหน้า 53

"ฝนฟ้าคะนองแบบนี้ พี่เริงใจคงกลัวตัวเนื้อสั่นไปหมดเลยมั้ง..."

"เอ้อ... ผมคิดว่างั้นเหมือนกัน..." สุรชัยหมดท่าเลยสารภาพออกมาอ่อย ๆ "ว่าจะไปอยู่เป็นเพื่อนเขาหน่อย..."

"ดีจ้ะ กลอยก็ว่าจะไปดูพี่เค้าหน่อยเหมือนกัน..." พอขยับจะออกเดินเคียงคู่กันไปทางหลังบ้านเสียงประตูห้องของพี่ชายดังแก้ก หินก้าวออกมา

"อุ๊ย..หลบ.."

กลอยฉุดแขนชายหนุ่มชาวกรุงถลาผลุบกลับเขาไปในห้องตัวเอง แล้วปิดงับประตูอย่างแผ่วเบา " พี่หินออกมาพอดี.. "

สุรชัยพยักหน้าอยู่ในความมืดกลัว พยายามเพ่งมองหน้าสาวกำดัดที่ยืนประชิดติดกันอย่างจะอ่านสายตาของเด็กสาวร่างอวบอัด

กลอยมิได้หลบสายตาหรือขยับถอยห่างแต่อย่างใด คงเกาะกุมแขนของเขา

เอาไว้นิ่ง ๆ หูฟังเสียงเดินกุกกักไปมาของพี่ชาย พลางกระซิบบอกเขาแผ่ว ๆ

"พี่หินคงออกมาหาบุหรี่ เดี๋ยวก็กลับเข้าห้อง...."

สุรชัยพยักหน้าแล้วกระซิบถามขึ้นมาดุ่ย ๆ ๆ ว่า

"เมื่อสักครู่ได้ยินเสียงอะไรมั้ยครับ ? "

" เสียงอะไรจ๊ะ... ? "

กระซิบถามเขาเสียงเหน่อ ๆ ตามพื้นบ้าน

กลอยสั่นหน้า " ไม่ได้ยินอะไรเลยจ๊ะ นอกจากเสียงพายุ เสียงฟ้าร้อง .."

เสียงหินปิดประตูห้องตรงข้าม กลอยก็ว่า " เราไปกันเถอะ .."

พอขยับจะเปิดประตูเสียงคนก็ก้าวขึ้นบันไดดึงดังมาพร้อมเสียงตบประตู เสียง

เรียกชื่อ ไอ้หินโว้ย ๆ

" รอก่อน ... " กลอยชะงัก " เสียงพี่หาญเพื่อนพี่หินมา ... "

หินตะโกนขานรับ แล้วเปิดปรูออกไปรับเพื่อนซี้ จากนั้นตะเกียงลานก็ถูกจุดขึ้น เสียงหาญยกเหล้าออกมาแก้หนาว เพราะข้างนอกฝนหลงฤดูเริ่มโปรยลงมาแล้ว

ชั่วครู่ก็ได้ยินเสียงแก้วเหล้ากระทบกัน เสียงหัวเราะเสียงพูดคุยกระซิบกระซาบกันดังเข้ามาเบา ๆ

นานราวครึ่งชั่วโมง หินก็มาดบประตูเรียกน้องสาว

"กลอย...กลอยโว้ย..."

เงียบ....

เสียงหินบ่นพึมพำเบาๆ" อะไรวะ.. ฟ้าคะนองหูจะแตก หลับไปได้ยังไง "

แล้วหินก็เคาะประตูเรียกอีก " กลอย ๆ ออกมาข้างนอกหน่อย ไอ้หาญมันมา มีเรื่องจะคุยด้วย ... "

คราวนี้มีเสียงตอบอู้อี้ออกมาเหมือนคนเพิ่งตื่นงัวเงียขึ้นมา" มีอะไรเอาไว้พูดกันพรุ่งนี้เหอะพี่หิน กลอยปวด ๆ หัว ..."

เสียงหินบ่นพึมพำห่างออกไป สุรชัยกระซิบถามที่ริมหูสาวกำดัดที่กำลังดิ้นทุรนทุรายอยู่บนเตียงว่า

" ทำไมไม่ออกไปพูดกับเขาล่ะ ท่าทางนายหายอะไรนั่นคงมาชอบกลอยละมั้งใช่มั้ย ... "

" แต่กลอยไม่ชอบเขานี่ กลอยไม่ชอบนักเลงหัวไม้ อุ๊ย.. คนกรุงนี่มือไวยังงี้ทุกคนรึจ๊ะ .. อูย .. อย่า .. อี้ยยยย... ! ?

แปล็บ บ บ ....

ครืน น น .....

เสียงฟ้าพิโรธแลบแปลบปลาบ คำรนคำรามครืน ๆ

. แสงฟ้าทำให้ภายในห้องนอนของกลอยสว่างวาบขึ้น มองเห็นร่างแทบจะเปลือยเปล่าของกลอย ขาวโพลนกระสับกระส่ายอยู่กลางเตียงโดยมีร่างของสุรชัยหนุ่มชาวกรุงกำลังนาบแนบเฟ้นฟอน ดอมดมความหอมกรุ่นจากปทุมมาลย์อย่างเมามัน ...

" โอ .. กลอย สวย ...

สวยมากเลย "

" อี ... คนกรุงนี่ชอบฉวยโอกาสแบบนี้ทุกคนรึไงจ๊ะ... "

กลอยส่งเสียงอู้อี้ออกมาอย่างมีจริต พลางบิดตัวอย่างเสียวซ่านรัญจวน รสสัมผัสแปลกใหม่ ทำให้สาวผู้ร้านร้อนหมดเรี่ยวหมดแรงเมื่อโดนเขาจู่โจมกอดรัดประทับจูบเอาดื้อ ๆ ตอนที่ยังยืนประชิดกันอยู่ในความมืดอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว

ครั้งแรกเธอขัดขืนผลักไสเขาอย่างตกใจ แต่พอรสสัมผัสกอดรัดซาบซ่านไปทั่วสรรพางค์ ความไวไฟในอารมณ์ตอบรับอย่างดื่นตัว สาวกำดัดก็มือไม้ตก ร่างอ่อนระทวย ปล่อยให้เขาช้อนร่างโอบอุ้มเดินคลำทางเปะปะมาจนกระทั่งถึงเตียงนอน...

" คนอื่นไม่รู้ ... แต่ผมละก็ ... ถ้าใจชอบจึงจะยุ่งด้วย " เขากระซิบพลางไถลใบหน้าต่ำลงมาตามลาดหน้าท้อง ปลายลิ้นแตะฉวัดไล้โลมลงไปแผ่ว ๆ กลอยสยิวหวิวหวาม แอ่นตะโพกขึ้นเสียดส่ายรับใบหน้าที่ซุกไซ้จนปมผ้าถุงผืนเดียว หลุดเลื่อนต่ำลงไปที่กกขาอันโอฬารพันลึก....

ภายในห้องพักแขกของกำนันกล่ำอีกห้องหนึ่งก็เช่นกัน กำลังปั่นป่วนไม่ผิดห้องลูกสาวกำนัน ... เลือดเนื้อไม่ใช่เหล็กไหล แม้จะย่างเข้าสู่วัยชราตอนต้น ๆ กำนันก็ยังมีไฟ

เมื่อได้สัมผัสกอดรัดหลานสาววัยสามสิบกะรัดที่เนื้อหนังตึงแน่น กลิ่นกายสาวหอมกรุ่น กำนันก็อดใจไม่ไหว ฉวยโอกาสลูบคลำไปทั่วสรรพางค์อันอรชรของนางแบบสาวผู้มีอารมณ์เหมือนไฟปะทุอยู่ในก้อนน้ำแข็ง...

ภายในห้องหับมิดชิดแห่งนั้น หญิงสาวกับชายชราที่ศีลธรรมตกหาย ต่างก็กำลังคะนองไปด้วยอารณ์ร่านทุรน ไม่ผิดจากเสียงฝนเสียงฟ้าคะนองภายนอกในขณะนี้ ...

"โอว ว ... อื๊ย ย .. ละ ลุงขา .. ยะ .. อย่า .. ไม่.. อูว ว ... ! "

อ่านต่อฉบับหน้า

ร้อนรัก

โดย...หงษ์หยก

ต่อจากหน้า 56

"เขาไปในเมืองทีไรกลับเย็นทุกที หนูไม่ต้องระแวงอะไรหรอก ว่าแต่หนูเถอะ มานี่ไม่มีใครรู้แน่นะ"

ก้านปล่อยตัวเด็กสาวออกจากอ้อมกอด แล้วเขาก็ลงไปนอนหงายกับพื้น ผ้าขาวม้าของเขายังตุงโด่อยู่เหมือนเดิม เด็กสาวนั่งลงข้างๆ เขา ตาก็จ้องมองดูตรงที่ผ้าขาวม้าตุงโด่อยู่นึนด้วยใจกระสัน เธอบอกกับน้าก้านด้วยเสียงสั่น ๆ

"ไม่มีใครรู้ว่าหนูมาที่นี่หรอกค่ะ"

"งั้นก็ดีแล้ว เราอยู่กันแค่สองคน น้าจะสอนอะไรให้หนูเอาไหม?"

"น้าจะสอนอะไรให้หนูหรือ?"

"น้าจะสอนเรื่องการมีผัวให้หนูไง หนูบีบขาให้น้าด้วยซิ ล้วงเข้าไปบีบตรงขาอ่อนใต้ผ้าขาวม้าเลยนะ"

ก้านจับมือของเด็กสาวเข้าไปบีบตรงสุดง่ามขาของเขา จนมือของเด็กสาวไปถูกไข่สองใบของเขาด้วย มือของเด็กสาวสั่นจนเขารู้สึกได้

"ทำไมคะ การมีผัวต้องมีคนสอนด้วยหรือ? ก็หนูเห็นเขามีผัวกันออกเยอะไป ไม่เห็นมีใครสอนเลย"

"หนูยังไม่รู้อะไร ก่อนที่ผู้หญิงเขาจะมีผัวนะต้องมีคนสอนทั้งนั้นแหละ แต่เขาไม่บอกกันนะซี หนูอยากรู้ไหมล่ะ น้าจะสอนให้"

"อยากรู้ค่ะ มันยากไหมคะ?"

"มันไม่ยากหรอก แต่มันอยู่ที่ตัวหนูด้วย คือทุกอย่างในร่างกายของหนูมันพร้อมที่จะมีผัวได้หรือยังเท่านั้นแหละ"

"แล้วหนูจะรู้ได้อย่างไรล่ะ ว่าหนูจะมีผัวได้หรือยัง"

"มันก็ต้องให้น้าดูก่อนนะซี"

"น้าจะดูอะไรของหนู?"

"ก็ดูหอย ดูนมของหนู

นะซีว่าหนูจะมีผัวได้หรือไม่ได้ หนูจะยอมให้น้าดูของหนูไหมล่ะ? เออ, เอาอย่างนี้ดีกว่า หนูดูของน้าก่อนก็ได้"

พูดจบนายก้านก็ปลดปมผ้าขาวม้าของเขาออก ท่อนม้าของเขาตั้งเด่ เด็กแววพอเห็นที่แข็งตัวเต็มที่ของน้าก้านเข้า ถึงกับจ้องมองตาค้าง

ก้านจับมือเด็กสาวให้ไปจับกำท่อนเอ็นของเขารูดขึ้นรูดลง จนดอกเห็ดบานร่า ลำตัวของมันมีเส้นเอ็นปูดโปนไปหมด เด็กแววรูดเอ็นของน้าก้านด้วยใจกระสันฮย่างเต็มที่

"น้าคะ ของน้าทำไมใหญ่จังเหมือนกับเอ็นม้าเลย"

"ใหญ่ ๆ แบบนี้แหละผู้หญิงคนไหนโดนน้าเย่อเข้าละก้อติดใจทุกราย ไหนเปิดหอยให้น้าดูหน่อยซิ ว่าหนูมีผัวได้หรือยัง"

เด็กแววค่อย ๆ เลิกผ้าถุงให้น้าก้านดูอย่างง่าย ๆ หอยของเธอโคกใหญ่อวบอูมเต็มง่ามขา ก้านเห็นแล้วถึงกับอุทาน

"โอ้ยตายแล้ว แม่คุ้นทำไมหอยใหญ่ถึงขนาดนี้เชียว ใหญ่กว่าของเมียน้าอีก"

"งั้นหนูกมีผัวได้แล้วนะซี"

"ยัง ยังก่อน จะมีผัวได้หรือไม่ได้ มันก็ต้องลองเอาของน้าใส่ดูก่อน ถ้ามันอมเอ็นของน้าได้มิดยันโคนก็แสดงว่าหนูมีผัวได้แล้ว

"โอ้ย เห็นจะไม่ไหวหรอกน้าของน้าใหญ่เกือบเท่าข้อมือและแถมยาวเป็นคืบ แบบนี้มันจะเข้าของหนูได้หรือ?"

"ได้ซี ของผู้หญิงมันยืดได้ ไม่งั้นเขาจะคลอดลูกตัวโต ๆ ออกมาได้หรือ หนูนอนหงายลงซี เดี๋ยวน้าจะทำให้ รับรองเดี๋ยวหนูจะอร่อยจนน้ำลายหยดเลย"

"หอยหนูไม่ฉีกแน่นะคะ" แววถลกผ้าถุงขึ้นมาพันเอว เอนหลังลงไปนอนกับพื้น แยกขาออกจนปากหอยอ้าหวอ "น้าต้องค่อย ๆ ทำก่อนนะ หนูไม่เคยมาก่อนเลย"

ก้านจ้องมองหอยของเด็กแวว ด้วยความตื่นตาตื่นใจเพราะหอยของเธอสวยมาก อวบอูมโคกเหมือนกระดองเต่า ขนอุยเพิ่งจะขึ้น เขาเองก็ยังอดหนักใจไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าของเขาจะเข้าได้หรือเปล่า เขานั่งลงเอานิ้วแหย่เข้าไป รู้สึกว่ามันหลวมปรู๊ดเพราะน้ำเมือกของเธอมีมากจริง ๆ

"ถ้ารู้สึกเจ็บก็ทนเอาหน่อยนะ ครั้งแรกมันก็เป็นแบบนี้ทุกคน" ก้านก้มลงใช้ลิ้นลากไปในรอยแยกของเธอเป็นการปลุกอารมณ์ของเด็กสาวไปด้วย "หอยของหนูใหญ่แบบนี้คงเข้าไม่ยากหรอก"

"มันจะเจ็บมากไหมคะน้า?"

"นิดเดียวเอง พอ ๆ กับมดกัดนั้นแหละ" ก้านดึงเสื้อของแววออกไปทางศีรษะ นมขนาดลูกหมากของเธอทั้งสองเต้าตั้งเด่ ก้านก้มลงดูดจ๊วบ ๆ เล่นเอาเด็กแววอกแอ่น "หนูเอาผ้าถุงออกก่อนไม่ดีหรือ? เอาพันไว้แบบนี้เกะกะเปล่า ๆ จะเย่อกันให้สนุกมันต้องเหลือแต่ตัวเปล่าๆ เนื้อต่อเนื้อบดเบียดกันแบบนี้แหละมันถึงจะถึงใจดี"

"น้าคะ หอยหนูน่าเกลียดไหมคะ มันโคกนูนขึ้นมาจนหนูไม่ชอบมันเลย" ปากพูดแต่มือก็ดึงผ้าถุงออกทางปลายเท้า เธอก้มดูหอยของเธอ แล้วเงยหน้าขึ้นมา

เลขเด่น 'สไตล์สาว'

โดย อ. ยอด บางเสารง

งวดประจำวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2541

จุด ดาวเหนือ

9-2-5-8-3

เด่นบน 5 - 9

ชุดบน เต็ง - โต๊ด

925-583-253

25- 83 - 53

จุด ดาวใต้

7 - 3

เด่นล่าง 7

ชุดล่าง 73 - 87

ASUKA OGAWA
おがわあすか／1月7日生まれ、山羊座。
身長157cm、B82・W58・H80、血液型・A型。
趣味はスノーボード、サイクリング、ピアノ。
将来の夢はインテリアデザイナーという明日香クン。
好きなタイプは優しい人という女の子だ。

